

การยอมรับวิทยาการเพnenใหม่ในการทำนาปี : เปรีบเทียบชาวไทยพุทธ
และชาวไทยมุสลิม บ้านวังพะเนยด อําเภอเมือง จังหวัดสตูล

The Adoption of Modern Technology for Rainy Season Rice Farming
: A Comparative Study of Thai Buddhists and Thai Muslims,
Ban Wangphaniat, Amphoe Muang, Changwat Satun

นิพัทธ์ รัตนอุบล

Nipath Rattanaubol

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Master of Science Thesis in Agricultural Development

Prince of Songkla University

2539

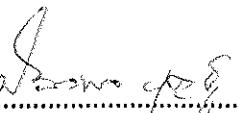
A

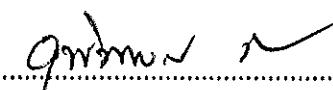
เลขที่	SB191.R7 4663 ค.๒๙	ก.๒
Bib Key	97964	(1)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การยอนรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี : เปรียบเทียบชาว
ไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม บ้านวังพะเมีຍค อำเภอเมือง
จังหวัดสุโขทัย

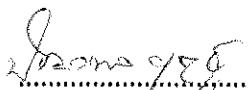
ผู้เขียน นายนิพัทธ์ รัตนอุบล
สาขาวิชา พัฒนาการเกษตร

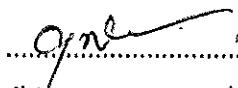
คณะกรรมการที่ปรึกษา

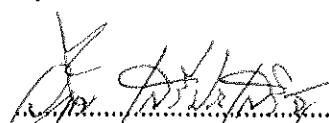
.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญจพล บุญชู)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุพินพวรรณ ศิริวัชనนุกุล) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุพินพวรรณ ศิริวัชnanนุกุล)

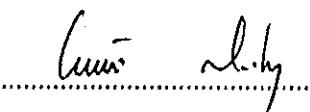
คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญจพล บุญชู)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ ทุ่งหว้า)

.....กรรมการ
(ดร.วินิจ เสรีประเสรฐ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรวิชาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พัฒนาการเกษตร

.....
(ดร.ไบรัตน์ สงวนไทร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(2)

ชื่อวิทยานิพนธ์	การยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี : เปรียบเทียบชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม บ้านวังพะเนยค อำเภอเมืองจังหวัดสุโขทัย
ผู้เขียน	นายนิพัทธ์ รัตนอุบล
สาขาวิชา	พัฒนาการเกษตร
ปีการศึกษา	2538

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม การภาพและชีวภาพระหว่างชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม เป็นการศึกษาแบบกรณีศึกษาเชิงสังคมวิทยาระดับหมู่บ้าน โดยการสัมภาษณ์และสังเกตเกษตรกร ชาวไทยพุทธ 50 ราย และชาวไทยมุสลิม 70 ราย

ผลการศึกษา พบร่วมกันระหว่างชาวไทยพุทธยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีมากกว่าชาวไทยมุสลิม เพราะมีปัจจัย ด้านเศรษฐกิจ สังคม การภาพ และชีวภาพ ที่เหมาะสมกว่า

เหตุผลที่เกษตรกรหันส่องศาสตร์ไม่ยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี เนื่องจาก ก็อตช่องลงทุนและใช้แรงงานสำหรับการคูดแลรักษามาก และกลัวอันตรายจากการใช้เคมีภัณฑ์เกษตร

ผลการทดสอบทางสถิติเพื่อหาค่าความสัมพันธ์ พบร่วมกับปัจจัยที่เนื่องกันและมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี ของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม ก็อความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานและผลผลิตข้าวต่อไร่ ปัจจัยที่ไม่เนื่องกันและมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธเท่านั้น ก็อ ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักร

กลการเกยตระและการบำบูรักษาก้าวพันธุ์ส่งเสริม
หนึ่งสิน

แรงงานในครอบครัวและภาวะ

ผลการวิเคราะห์ผลอยพหุในกลุ่มชาวไทยพุทธ พบร่วมสิ่งงานในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานและผลผลิตก้าวต่อไป เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน ประเมินค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) 0.52 แต่ในกลุ่มชาวไทยมุสลิม สิ่งงานในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานเพียงตัวแปรเดียวที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) 0.44

Thesis Title The Adoption of Modern Technology for Rainy Season Rice Farming : A Comparative Study of Thai Buddhists and Thai Muslims, Ban Wangphaniat, Amphoe Muang, Changwat Satun.

Author Mr. Nipath Rattanaubol

Major Program Agricultural Development

Academic Year 1995

Abstract

The objectives of this study were to compare the adoption by Thai Buddhists and Thai Muslims of modern technology for rainy-season rice farming, and the socio-economic, biological and physical factors which influence such adoption rates. The sociological village case study approach and interview method were used to investigate the adoption and diffusion of modern technology among 50 Thai Buddhists and 70 Thai Muslims.

The results of the study indicate that Thai Buddhists display higher adoption rates than Thai Muslims; the factors which influenced Thai Buddhists were more advantageous for rainy-season rice farming than those which influenced the Thai Muslims.

The reasons given for failure by farmers in both groups to adopt modern technology were similar : modern technology requires intensive capital and labour to implement successfully. Failure to use agricultural chemicals, such as insecticides, was due to a fear that such usage represents a health hazard.

Statistical analysis revealed that the adoption of the modern technology by Thai Buddhists and Thai Muslims related to various factors, some of which were

similar. The similar factors were the frequency of contact with sources of information about modern technology, the perception of the value of the information available relating to the practice of modern technology, the level of motivation to adopt modern technology and the rice yield per rai. Factors which were specific to individual groups were attitudes towards agricultural mechanics and the influence of cultural practices on the use of recommended rice varieties, the availability of family labour and the level of indebtedness. These three factors significantly related to the adoption of modern technology only by Thai Buddhists.

Multiple regression analysis indicates that the level of motivation to adopt modern technology and the level of rice yield per rai significantly ($R^2=0.52$) affected adoption rates by the Thai Buddhists, while motivation significantly ($R^2=0.44$) influenced adoption rates only by the Thai Muslims.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการได้รับความคุณจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญจพล บุญชู ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุพินพร ศิริวัฒน์นุกูล กรรมการที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำถึงวิธีการศึกษาและการจัดทำรายงาน วิทยานิพนธ์ จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ และขอขอบคุณอาจารย์ภาควิชาพัฒนาการ เกษตรทุกท่าน คณะเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล สำนักงานเกษตรอำเภอเมือง สตูล และเกษตรกรบ้านวังพะเนียด ตำบลเกตตี อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา

ขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมให้มี การศึกษา ตลอดทั้งภารยาและบุตรที่คอยเป็นกำลังใจให้การศึกษาสำเร็จด้วยดี

นิพัทธ์ รัตนอุบล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(5)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
รายการตราสาร.....	(11)
รายการภาพประกอบ.....	(13)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์.....	1
ความสำคัญและประโยชน์.....	2
2 การตรวจสอบที่เกี่ยวข้องและกรอบทฤษฎี.....	4
กรอบทฤษฎี.....	4
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แบบจำลองแนวความคิดในการศึกษา.....	13
สมมติฐาน.....	15
3 วิธีการศึกษา.....	16
กลุ่มตัวอย่าง.....	16
เครื่องมือในการศึกษา.....	17
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	17
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	17
นิยามศัพท์.....	19

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 สถานที่ทำการศึกษา.....	22
สภาพทั่วไปและที่ตั้งของสถานที่ศึกษา.....	22
การหั้งดินฐานของประชากร.....	22
จำนวนประชากรและการนับถือศาสนา.....	24
การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร.....	24
พัฒนาการค้านปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน.....	24
พัฒนาการค้านการเกษตร.....	25
5 ผลการศึกษาและอภิปรายผล.....	28
ผลการศึกษาเกษตรทั้งหมด 120 ราย.....	28
ปัจจัยค้านสังคม เศรษฐกิจ การภาค และชีวภาพของเกษตรกรทั้งหมด...	28
การยอมรับวิชาการแผนใหม่ทั้งหมดในการดำเนินการปัจจัยของเกษตรกร ทั้งหมด.....	53
การแพร่กระจายของวิชาการแผนใหม่ในการดำเนินการปัจจัยของเกษตรกร ทั้งหมด.....	57
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยค้านสังคม เศรษฐกิจ การภาค และชีวภาพ กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการดำเนินการปัจจัยของเกษตรกร ทั้งหมด.....	62
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยค้านสังคม เศรษฐกิจ การภาค และชีวภาพ ของเกษตรกรทั้งหมดกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการดำเนินการ แม่ละวิชาการ.....	66
การทดสอบสมมติฐาน.....	69
อิทธิพลของปัจจัยค้านสังคม เศรษฐกิจ การภาค และชีวภาพต่อการ ยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการดำเนินการปัจจัยของเกษตรกรทั้งหมด.....	72
การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม.....	74

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพ.....	74
ผลการศึกษาเปรียบเทียบการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปัจจุบันของชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม.....	89
การทดสอบสมมติฐาน.....	95
ผลการศึกษาเปรียบเทียบการแพร่กระจายของวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน.....	95
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพ กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ทั้งชุดในการทำงานปัจจุบันของชาวไทย พุทธและชาวไทยมุสลิม.....	101
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพ กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปัจจุบัน แต่ละวิชาการของ ชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม.....	105
อิทธิพลของปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพต่อการ ยอมรับวิชาการแผนใหม่ทั้งชุดในการทำงานปัจจุบันของชาวไทยพุทธ และชาวไทยมุสลิม.....	109
6 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	112
วัตถุประสงค์และวิธีการศึกษา.....	112
ข้อมูลการศึกษา.....	112
ข้อเสนอแนะ.....	116
บรรณานุกรม.....	119
ภาคผนวก.....	131
ประวัติผู้เขียน.....	175

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
1 ลักษณะเฉพาะของเกษตรกรทั่วไป	29
2 ลักษณะการติดต่อสื่อสารของเกษตรกรทั่วไป	32
3 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานของเกษตรกรทั่วไป	33
4 ทัศนคติที่มีต่อวิชาการแผนใหม่ในการทำงานของเกษตรกรทั่วไป	36
5 สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานของเกษตรกรทั่วไป	41
6 ความเชื่อและประเพณีของเกษตรกรทั่วไป	44
7 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรทั่วไป	49
8 ปัจจัยด้านภัยภาพของเกษตรกรทั่วไป	52
9 ปัจจัยด้านชีวภาพของเกษตรกรทั่วไป	53
10 การยอมรับวิชาการแผนใหม่ทั้งชุดในการทำงานปีของเกษตรกรทั่วไป	55
11 อัตราการแพร่กระจายของวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกรทั่วไป	61
12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพและชีวภาพ กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกรทั่วไป	65
13 ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยการทดสอบนัยสำคัญด้วยค่าที่ และอิเฟฟ และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์	73
14 ปัจจัยที่เหนืออนกันของเกษตรกรชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม	76
15 ปัจจัยที่แตกต่างกันของเกษตรกรชาวไทยไทยและชาวไทยมุสลิม	84
16 ความเชื่อและประเพณีของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม	87
17 เปรียบเทียบการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีระหว่าง ชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม	92

รายการตาราง (ต่อ)

รายการ	หน้า
18 เปรียบเทียบทฤษฎการไม่ยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม	94
19 เปรียบเทียบอัตราการแพร่กระจายของวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีระหว่างชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม	99
20 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยค้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพ กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม	103
21 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย การทดสอบนัยสำคัญค่าวิเคราะห์ และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์	111

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 รูปแบบโครงสร้างกระบวนการตัดสินใจต่อวัตกรรมของ โรเจอร์	6
2 แบบจำลองแสดงตัวแปรที่ใช้ศึกษาการยอมรับวิทยาการแผน ให้มีในการดำเนินปีของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม บ้านวังพะเนียบ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล	14
3 แสดงที่ตั้งและอาณาเขตบ้านวังพะเนียบ หมู่ที่ 5 ตำบลเกตีรี อำเภอเมือง จังหวัดสตูล	23
4 การเผยแพร่องค์ความรู้สู่สังคมในกลุ่มเกษตรกรทั้งหมด	58
5 การเผยแพร่องค์ความรู้สู่เยาวชนในกลุ่มเกษตรกรทั้งหมด	59
6 การเผยแพร่องค์ความรู้สู่ผู้นำชุมชนในกลุ่มเกษตรกรทั้งหมด	60
7 แสดงการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ค้านการเกษตรของ ชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม	78
8 เปรียบเทียบการเผยแพร่องค์ความรู้สู่สังคมระหว่าง ชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม	96
9 เปรียบเทียบการเผยแพร่องค์ความรู้สู่เยาวชนระหว่างชาวไทยพุทธ กับชาวไทยมุสลิม	97
10 เปรียบเทียบการเผยแพร่องค์ความรู้สู่ผู้นำชุมชนระหว่าง ชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม	98

บทที่ 1

บทนำ

1. ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดหนึ่ง ในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประชากรร้อยละ 83.3 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 16.3 นับถือศาสนาพุทธ และร้อยละ 0.4 นับถือศาสนาคริสต์ ประชากรร้อยละ 69.7 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจที่สำคัญคือ ยางพารา ข้าว ปาล์มน้ำมัน ไม้ผลไม้ยืนต้น และพืชผัก มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด 596,531 ไร่ เป็นพื้นที่ปลูกข้าวร้อยละ 23.4 ของพื้นที่ทำการเกษตร รองจากยางพาราที่มีพื้นที่ปลูกร้อยละ 44.7 ของพื้นที่ทำการเกษตร ข้าวเป็นพืชที่ปลูกเพื่อการบริโภค และเป็นรายได้แก่กรอบครัวเกษตรกร ในปีเพาะปลูก 2534/2535 ผลผลิตข้าวเฉลี่ยของจังหวัดสตูล 347 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าผลผลิตข้าวเฉลี่ยของภาคใต้คือ 313 กิโลกรัมต่อไร่ การปลูกข้าวมีทุกอำเภอในจังหวัดสตูล โดยเฉพาะอำเภอเมืองมีพื้นที่ปลูก 33,644 ไร่ เป็นอันดับสองรองจากอำเภอตะนาวที่มีพื้นที่ปลูกข้าว 40,191 ไร่ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2536 : 39-143)

บ้านวังพะเนบด หมู่ที่ 5 ตำบลเกตวี อำเภอเมือง จังหวัดสตูล มีพื้นที่ปลูกข้าว 1,778 ไร่ เป็นอันดับสองของตำบลเกตวี รองจากหมู่ที่ 3 ที่มีพื้นที่ปลูก 1,842 ไร่ เป็นหมู่บ้านที่มีสภาพทางภูมิศาสตร์ และปัจจัยที่เหมาะสมสำหรับการทำนา มีครัวเรือนเกษตรกรร้อยละ 86.9 ของครัวเรือนทั้งหมด ประกอบอาชีพทำนาเป็นหลัก ซึ่งมากกว่าหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน (สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองสตูล, 2535 : 47) หมู่บ้านนี้มีประชากรร้อยละ 60.0 นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 40.0 นับถือศาสนาพุทธ เช่นเดียวกับประชากรของหมู่บ้านอื่นของจังหวัดสตูล ประชากรทั้งสองกลุ่มของหมู่บ้านนี้ได้รับการส่งเสริมการทำนาแผนใหม่ที่ได้เริ่มรับการส่งเสริมอย่างจริงจังตั้งแต่เมื่อ

การส่งเสริมการเกษตรตามระบบฟื้นฟูธรรมชาติและเพิ่มมูลค่า เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจชุมชน ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้นการศึกษาการอนุรักษ์วิทยาการแผนใหม่ในการทำนาเป็นของเกษตรกรในหมู่บ้านนี้ จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะผลการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนและพัฒนาการเกษตรในหมู่บ้านนี้และหมู่บ้านอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงในจังหวัดสระบุรีได้

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- 2.1 ลักษณะพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร
- 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพทางประมงกับการอนุรักษ์วิทยาการแผนใหม่ในการทำนาเป็นของเกษตรกร
- 2.3 อิทธิพลของปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพต่อการอนุรักษ์วิทยาการแผนใหม่ในการทำนาเป็นของเกษตรกร
- 2.4 เปรียบเทียบการอนุรักษ์วิทยาการแผนใหม่ในการทำนาเป็นของเกษตรกรชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

3. ความสำคัญและประโยชน์

การศึกษาเรื่องดังกล่าวในหมู่บ้านที่ประกอบด้วยชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในภาคใต้มีอย่างจำกัด ดังนั้นผลการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ในรูปแบบนี้จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

- 3.1 ลักษณะพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจของเกษตรกรทั้งหมดที่เป็นชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม และความแตกต่างของลักษณะดังกล่าวระหว่างเกษตรกรทั้งสองกลุ่ม
- 3.2 ปัจจัยหรือตัวแปร ที่มีผลต่อการอนุรักษ์วิทยาการแผนใหม่ในการทำนาเป็นของเกษตรกร

3.3 ความแตกต่างในการขอมรับหรือไม่ขอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำนาปีของเกษตรกรชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

3.4 ผลการศึกษา ในข้อ 3.1-3.3 อาจนำไปเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนเพื่อการพัฒนาการเกษตรในพื้นที่อื่นของจังหวัดสูง ที่มีลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ และการประกอบอาชีพการเกษตรที่คล้ายคลึงกัน

บทที่ 2

การตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องและการอนุญาติ

ผลการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวกับแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยการยอมรับนวัตกรรมค้านการเกษตรและทั่วไป เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวความคิดและกำหนดศักยภาพ ศักยภาพตาม แหล่งสนับสนุนสำหรับการศึกษา มีดังนี้

1. กรอบทฤษฎี

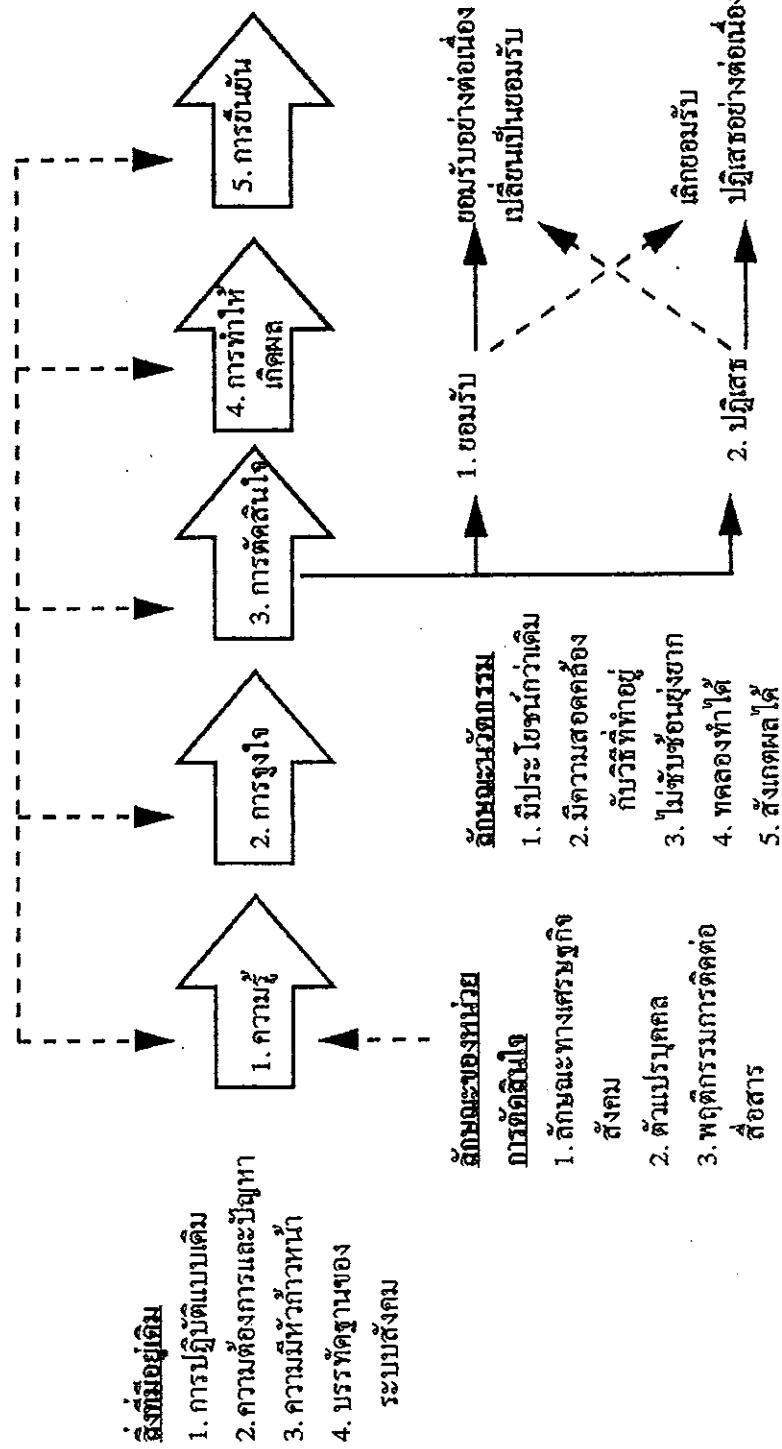
1.1 ความหมายของการแพร่กระจายและกระบวนการยอมรับนวัตกรรม การแพร่กระจาย (diffusion) เป็นกระบวนการเผยแพร่นวัตกรรมระหว่างสมาชิกของสังคม โดยใช้ช่องทางของการติดต่อสื่อสารในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เป็นการติดต่อสื่อสารชนิดหนึ่ง ที่สาระของการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับนวัตกรรม (Rogers, 1983 : 5) และไโลอนเบอร์เกอร์ (Lionberger, 1960 : 96) ซึ่งให้เห็นว่า นวัตกรรมใดๆ ที่ได้จากการประดิษฐ์หรือกันคิดจะแพร่กระจายไปยังบุคคลหรือห้องถูนจะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของนวัตกรรม สถานภาพของบุคคล และบรรทัดฐานทางสังคมของห้องถูน ความแตกต่างของสถานภาพของบุคคลทำให้การยอมรับนวัตกรรมแตกต่างกัน

กระบวนการยอมรับนวัตกรรม (innovation adoption process) เป็นกระบวนการใช้ความคิดของบุคคล เริ่มตั้งแต่รู้ว่ามีนวัตกรรมผ่านขั้นตอนต่างๆ จนถึงยอมรับนำไปปฏิบัติ ในกระบวนการยอมรับนวัตกรรม โรเจอร์และชูเมกเกอร์ (Rogers and Shoemaker, 1971 : 100-101) ได้เสนอไว้ 5 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นรับทราบ (awareness stage) เป็นขั้นเริ่มต้นที่บุคคลรับทราบแนวความคิดใหม่ของนวัตกรรม ใหม่ๆ แต่ยังไม่ได้รับรายละเอียดเกี่ยวกับนวัตกรรม (2) ขั้นสนใจ (interest stage) เป็นขั้นที่บุคคลเกิดความสนใจในนวัตกรรมนั้น จึงสามารถนำข้อมูลเพิ่มเติม

(3) ขั้นประเมินผล (evaluation stage) เป็นขั้นเมื่อบุคคลได้รับข้อมูลรายละเอียดของนวัตกรรมจนถึงระดับหนึ่งจะไตร่ตรองหรือประเมินผลโดยเปรียบเทียบกับประสบการณ์หรือความรู้เดิมของตนว่าตัวนวัตกรรมนั้นมีอยู่ในไปใช้จะเกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด ที่จะสนองความต้องการ (4) ขั้นทดลอง (trial stage) เป็นขั้นที่บุคคลได้ทดลองปฏิบัติตามนวัตกรรมว่าจะเกิดผลอย่างไร แต่จะทดลองทำในปริมาณน้อยก่อนเพื่อศึกษาวิธีการและผล และ (5) ขั้นยอมรับ (adoption stage) เป็นขั้นสุดท้ายจากผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองปฏิบัติและประสบผลสำเร็จให้เห็นอย่างชัดเจน จึงนำนวัตกรรมนั้นไปใช้ในทางตรงข้ามถ้าไม่ได้ผลจะไม่ยอมรับเช่นกัน

ประมาณ 12 ปีต่อมา โรเจอร์ (Rogers, 1983 : 163-164) ได้เรียกกระบวนการการตั้งกล่าวว่า กระบวนการการตัดสินใจต่อนวัตกรรม (innovation decision process) เป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับความรู้สึกค้านจิตใจในการเขียนขั้นการตัดสินใจว่าจะยอมรับหรือไม่ยอมรับต่อนวัตกรรมใดนวัตกรรมหนึ่งของบุคคลโดยผ่านขั้นตอน (1) ความรู้ (knowledge) เป็นขั้นตอนที่จะทำให้เกิดการตัดสินใจประกอบด้วยลักษณะเฉพาะบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และพฤติกรรมการติดต่อสื่อสาร (2) การถุงใจ (persuasion) เป็นขั้นตอนการปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เข้าสู่ต่อนวัตกรรมหลังจากได้รับความรู้ต่างๆ จะศึกษาถึงคุณสมบัติของนวัตกรรมอย่างลึกซึ้งเพื่อให้เกิดความสนใจที่จะตัดสินใจ (3) การตัดสินใจ (decision) บุคคลจะตัดสินใจยอมรับหรือไม่ยอมรับนวัตกรรมเกิดขึ้นได้ 3 ลักษณะ คือ เลือกที่จะตัดสินใจเอง (optional decision) การตัดสินใจของกลุ่ม (collective decision) และการใช้อำนาจบังคับ (authority decision) (4) การทำให้เกิดผล (implementation) โดยการทดลองปฏิบัติเพื่อให้เกิดความมั่นใจขึ้นหลังจากได้ตัดสินใจยอมรับหรือไม่ยอมรับนวัตกรรมนั้น และ (5) การยืนยัน (confirmation) เป็นการเขียนขั้นผลการทดลองว่าจะยอมรับหรือไม่อย่างไร (ภาพประกอบ 1)

ช่องทางการติดต่อสื่อสาร

ภูมิปัญญาที่ดี จึงเป็นภูมิปัญญาที่ดี

గ్రమ : తెలుగు రాజు Rogers, 1983 : 165

จากแนวคิดกระบวนการทั้งสองของโรเจอร์ มีขั้นตอนที่คล้ายคลึงกัน แต่ในกระบวนการยอมรับนักกรรม หลังจากที่ได้ทดลองเกี่ยวกับนักกรรมแล้ว หากเกิดผลคือจะเกิดการยอมรับแต่ถ้าล้มเหลวจะไม่ยอมรับโดยสิ้นเชิง ส่วนในกระบวนการตัดสินใจต่ออนวัตกรรม การยอมรับหรือไม่ยอมรับเกิดขึ้นในขั้นตอนการตัดสินใจก่อนทดลองปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นขั้นตอนหลังจากการได้ทดลองปฏิบัติ คือ เกิดการยอมรับเมื่อทดลองแล้ว ได้ผลคือจะยอมรับอย่างต่อเนื่อง และถ้าไม่ยอมรับได้เมื่อเกิดความล้มเหลวหรือได้ตัดสินใจปฏิเสธ เมื่อทดลองแล้วได้ผลคือจะเปลี่ยนเป็นยอมรับ และจะปฏิเสธอย่างต่อเนื่องถ้าเกิดความล้มเหลว

สำหรับการศึกษาครั้งนี้ใช้กระบวนการตัดสินใจต่ออนวัตกรรมที่เสนอโดยโรเจอร์ (Rogers, 1983) เป็นแนวความคิด

การปฏิเสธไม่ยอมรับนักกรรม ในระบบสังคมหนึ่งๆ เมื่อมีผู้ยอมรับการเปลี่ยนแปลงย่อมมีผู้ไม่ยอมรับควบคู่กันไป รัชนีกร เศรษฐ (2529 : 290) ให้ความเห็นว่าการที่บุคคลไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงเกิดจากการที่บุคคลนั้นมีความรู้สึกไม่ดีต่ออนวัตกรรม เช่น สิ่งที่ทำอยู่คิดคื้นแล้ว ไม่มีความสะดวกที่จะทำแบบใหม่ นักกรรมแห่งเกินไปไม่คุ้นค่ากับขาดทุนขั้นกับความเชื่อและประเพณีคั่งคึม การไม่เห็นด้วยของคนในครอบครัวหรือการตัดสินใจขึ้นอยู่กับบุคคลอื่น เช่น เพื่อนบ้าน เป็นต้น สนองศิริกูลวัฒนา (2532 : 49) กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลที่ไม่ยอมรับนักกรรมขึ้นอยู่กับความไม่รู้ การไม่มีความสามารถ และความไม่เข้าใจในนักกรรมนั้นๆ

1.2 ทฤษฎีจิตวิทยา ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลได้แก่

การรับรู้ (perception) เป็นกระบวนการที่บุคคลได้รับทราบเกี่ยวกับสิ่งเร้าโดยอาศัยประสานสัมผัสเป็นเครื่องมือ บุคคลมีการรับรู้ต่างกันเกิดจากความเชื่อทัศนคติ ค่านิยม ประสบการณ์ และความจำที่ต่างกัน (นรินทร์ชัย พัฒพงศา, 2526 : 143) การรับรู้เกิดได้จากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ (1) สิ่งเร้า (2) ประสานสัมผัสทั้ง 5 และ (3) ความตั้งใจที่จะรับรู้ (สุรเชษฐ์ ชิระนภี, 2534 : 23) กล่าวได้ว่า การรับรู้ของแต่ละบุคคลเป็นตัวกำหนดรูปแบบของวิธีการในการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกันทำให้รับรู้ต่างกัน มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างกัน

ทัศนคติ (attitude) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมต่อสิ่งหนึ่ง สิ่งใด อาจเป็นไปในทางพึงพอใจหรือไม่พอใจ (ตวิล ฐานาโภชน์, 2526 : 58) บุคคล ico จะยอมรับปฏิบัติสิ่งใดจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น มักพบเสมอว่าในการเผยแพร่วัตกรรมต้องเปลี่ยนทัศนคติให้บุคคลชอบนวัตกรรมนั้นก่อน โดยการให้ความรู้แก่ บุคคลนั้นๆ (นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา, 2526 : 105-106) ออลพอร์ท (Allport, 1935 : 810-811) พบว่า ทัศนคติจะเกิดได้โดย (1) การบูรณาการประสบการณ์ คือการเรียนรู้ จากประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตในแต่ละเรื่อง (2) การแยกแยะประสบการณ์ คือแยก ทัศนคติเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากเรื่องทั้งหมด (3) ประสบการณ์ที่มีผลปัจตุ และ (4) การ ยอมรับ กล่าวได้ว่าในการยอมรับการเปลี่ยนแปลงบุคคลจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ก่อน จึงเกิดการยอมรับคุณความเด็นใจ

สิ่งจูงใจ (motives) หมายถึง สิ่งเร้าที่มีพลังมากพอที่จะซักนำให้บุคคลเกิด ความรู้สึกตั้งใจทำงานให้เกิดผลประโยชน์ด้วยความรู้สึก ความอยาก ความโน้มเอียงที่จะ ทำ ความประดิษฐ์หันหันที่ปราศจากเหตุผล และการได้รักษาผลประโยชน์ที่บุคคล นั่งหัวง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2532 : 235) มาสโลว์ (Maslow, 1954 : 90) กล่าวว่า การ จูงใจการกระทำของมนุษย์ เป็นความต้องการพื้นฐานที่เกิดความพึงพอใจ หากเกิดความ ต้องการแล้วไม่ได้รับการบำบัดอย่างเพียงพอความต้องการที่คงอยู่จะเป็นแรงขับที่ไป ผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมโน้มเอียงไปในทางที่จะบำบัดความต้องการนั้นอยู่เสมอ ซึ่งความต้องการมี 5 ขั้นคือ (1) ทางร่างกาย (2) ความปลดปล่อย (3) ทางสังคม (4) เกียรติยศชื่อเสียง และ (5) ความการณ์ แมคคลีแลน (Mc.Clelan, 1961 : 99) กล่าวดัง แรงจูงใจไฟสันดอนที่ว่า เป็นการจูงใจทางค้านความสำเร็จอย่างมีจุดมุ่งหมาย ตามความ ต้องการของบุคคลและบาร์นาร์ด (Barnard, 1968 : 142) ให้แนวคิดว่าสิ่งจูงใจเป็น เครื่องกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคาดหวังต่อสิ่งที่จะนำไปปฏิบัติ กล่าวได้ว่าสิ่งจูงใจเป็น สิ่งกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคาดหวังต่อสิ่งที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

2. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับจากการตรวจสอบเอกสารสามารถทำได้แก่
ปัจจัยด้านต่างๆ ได้ ดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านสังคม แบ่งเป็น

2.1.1 ลักษณะเฉพาะของเกย์ตระกร ได้แก่

2.1.1.1 อายุ พบว่าเกย์ตระกรที่เป็นคนแก่ (อายุ 41-85 ปี) ยอมรับ
วิทยาการแผนใหม่ในการทำงานเกี่ยวกับข้าวพันธุ์ดีมากกว่าคนหนุ่ม (อายุ 16-40 ปี)
(สุเทพ รัตนพันธ์, จรัส ชูรักษ์ และ สมยศ สุวิทยาภรณ์, 2532 : 27)

2.1.1.2 ระดับการศึกษา พบว่าเกย์ตระกรที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้ม
ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่า เกย์ตระกรที่มีการศึกษาต่ำ (จัชรี นฤทุม
และ ทิพย์รัลย์ วิทยาพันธุ์, 2532 : 179) และศักดิ์พงษ์ นิติไพรัช (2532 : 71) พบว่า
สามาชิกกลุ่มของทรัพย์เพื่อการผลิตที่มีการศึกษาสูงยอมรับการขัดตั้งคุณค่าทางการตลาด
มากกว่าสามาชิกที่มีการศึกษาต่ำ

2.1.1.3 ศาสนา ศรัทธา บุนนาค (2526 : 143) พบว่า ชาวไทย
มุสลิมยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่าชาวไทยพุทธ ศุภัตรา ศุภាប
(2529 : 117) กล่าวว่าความแตกต่างในการนับถือศาสนา เพราะมีความเชื่อวัฒนธรรม
ประเพณีทางศาสนาและวิถีชีวิตที่ต่างกันทำให้ยอมรับการเปลี่ยนแปลงต่างกัน และ
ปัญจpal บุญชู (Punjapal Boonchoo, 1987 : 344) พบว่า ชาวไทยพุทธยอมรับวิทยา
การแผนใหม่ในการทำงานเป็นจำนวนมากกว่าชาวไทยมุสลิม เนื่องจากชาวไทยพุทธมี
โอกาสสรับรู้ข่าวสารและติดต่อกับสังคมภายนอกมากกว่า

2.1.1.4 ขนาดครอบครัว พบว่า เกย์ตระกรที่มีครอบครัวขนาดใหญ่
ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่าเกย์ตระกรที่มีครอบครัวขนาดเล็ก
(Ongkili and Quilkey, 1983 : 59; Saha, Malhotra and Krishna, 1983 : 310; Alviar,
1993 : 242)

2.1.1.5 ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นความจำเจนที่เกิดจากการ
กระทำหรือได้พบ มีพื้นฐานมาจากความรู้ของแต่ละบุคคล พบว่า เกย์ตระกรที่มีประสบ

การณ์ในการทำการเกยตroman ก มีการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทางการเกยตroman กกว่า เกยตroman ที่มีประสบการณ์น้อย เพราะสามารถใช้ประสบการณ์ตัดสินใจต่อวิทยาการ แผนใหม่ทางการเกยตroman ที่คิดว่าดีกว่าสิ่งที่ทำอยู่เดิม (ศานติ นึกชอบ และคณะ, 2532 : 123; สิริรัตน์ บำรุงกรณ์, 2532 : 66)

2.1.1.6 การเป็นสมาชิกสถาบันเกยตroman สถาบันเกยตroman เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือเกยตroman ในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ สินเชื่อ และปัจจัยการผลิต เช่น กลุ่มเกยตroman สากรณ์การเกยตroman กลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกยตroman และสากรณ์การเกยตroman เป็นต้น พบว่า เกยตroman ที่เป็นสมาชิกสถาบันเกยตroman และเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มนี้อยครั้งจะยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทางการเกยตroman กกว่าเกยตroman ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสถาบันเกยตroman เพราะมีโอกาสได้รับบริการสินเชื่อปัจจัยการผลิต และแลกเปลี่ยนความรู้ทางการเกยตroman จากกลุ่มเพื่อนำไปใช้ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกยตroman ได้มากกว่า (สมบูรณ์ เนื่องสมศรี, 2530 : 251; ชุมพร วัฒนากร, 2532 : 68; พีระพันธ์ แสงไส, 2535 : 83)

2.1.2 ลักษณะการติดต่อสื่อสาร

2.1.2.1 ความตื่นในการติดต่อกันแหล่งความรู้ แหล่งความรู้ที่ให้ข่าวสารวิทยาการแผนใหม่ทางการเกยตroman ที่เป็นบุคคล เช่น เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกยตroman ผู้ใหญ่บ้านและเพื่อนบ้าน เป็นต้น เช่น เอกสารคำแนะนำ วิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น พบว่า เกยตroman ที่มีการติดต่อกันแหล่งความรู้ที่เป็นบุคคลมากครั้งโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกยตroman ทำให้ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทางการเกยตroman กกว่าเกยตroman ที่ติดต่อกันแหล่งความรู้น้อยครั้งและผู้ที่ไม่ติดต่อกันใด (ชัยฤกษ์ โภดังค์, 2525 : 315; รัตนวดี บุรณกิจวงศ์, 2525 : 336; เกรียงศักดิ์ ปัทมารา, 2529 : 147)

2.1.2.2 การรับรู้ข่าวสาร เกยตroman ที่มีโอกาสสรับรู้ข่าวสารวิทยาการ แผนใหม่ทางการเกยตroman ได้มากจะมีโอกาสขอมรับการเปลี่ยนแปลงได้มาก เพราะทำให้เกิดแนวคิดในการตัดสินใจยอมรับได้มากกว่าเกยตroman ที่ได้รับรู้ข่าวสารน้อย (นรินทร์ ชัย พัฒนาพงศา, 2528 : 157; สุปารี สนธิรัตน์, ศรินภา ภูมิจิตรานนท์ และ วราชน ศุภลารีวัฒนา, 2532 : 106)

2.1.3 ลักษณะทางจิตวิทยา

2.1.3.1 ทัศนคติที่มีต่อวิชาการแผนใหม่ พนว่า เกษตรกรที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาการแผนใหม่ทางการเกษตรจะยอมรับวิชาการแผนใหม่ทางการเกษตรได้มากกว่าเกษตรกรที่มีทัศนคติไม่ดี (ธนากร กลั่นแข และคณะ, 2532 : 4) สุเทพ รัตนพันธ์, จรัส ชูรักษ์ และ สมยศ สุวิทยารัตน์ (2532 : 29) พนว่า เกษตรกรที่มีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและขยายยางจะยอมรับการรวมกลุ่มได้ดีกว่าเกษตรกรที่มีทัศนคติไม่ดีก็ถาวรได้ว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกของบุคคลอันเป็นผลเนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทางสนับสนุนหรือต่อต้าน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2533 : 112)

2.1.3.2 สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ เกิดจาก การที่บุคคลมีแรงกระตุ้นภายในต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด และได้รับทราบถึงประโยชน์จากสิ่งนั้น เช่น วิชาการแผนใหม่ในการทำนา พนว่า เกษตรกรที่มีสิ่งจูงใจ หรือคาดหวังจากวิชาการแผนใหม่ในการทำนามาก จะยอมรับมากกว่าเกษตรกรที่มีสิ่งจูงใจน้อย (สุเทพ รัตนพันธ์, สุมชนชัย คงนิม และ จรัส ชูรักษ์, 2532 : 10)

2.1.3.3 ความเชื่อและประเพณี เป็นสภาวะทางจิตใจที่เกิดขึ้นกับบุคคลแต่ละคนแต่ละท้องถิ่น ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม คือ บุคคลที่มีความเชื่อมั่นผูกพันกับความเชื่อและประเพณีดังเดิมมากเท่าใด จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงมาก (คิราก ฤกษ์หาราย, 2522 : 27) พนว่าความเชื่อและประเพณีของชาวชนบทมีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพการเกษตร วิชาการแผนใหม่ทางการเกษตรต้องมีความสอดคล้อง กับความเชื่อและประเพณีที่เกษตรกรเชื่อถืออยู่ เกษตรกรจึงจะยอมรับ (สุทัศน์ ทองเยี้ยม, กาญจนา เชื้อทองดี และ อัมพร ศิริบุญมา, 2530 : 128)

2.2 ปัจจัยค้านเศรษฐกิจ

2.2.1 ขนาดพื้นที่นา ที่ดินเป็นปัจจัยที่สำคัญในการทำการเกษตรและมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงยอมรับของเกษตรกรในการทำการเกษตร พนว่า เกษตรกรที่มีพื้นที่นาขนาดใหญ่จะยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำนามากกว่าเกษตรกรที่มีพื้นที่นาขนาดเล็ก เพราะสามารถเลือกใช้พื้นที่ในการทดลองใช้วิชาการแผนใหม่ในการทำนาและลดความเสี่ยงได้มากกว่า (ยุทธนา ตะระบันพุกษ์, เพชรพงษ์ จันทร์ และ ศิริกุล ศรีแสง

จันทร์, 2533 : 183; Freeman; Azadi and Lowdermilk, 1982 : 68; Matsuda and Fujimoto, 1985 : 203; Rigg, 1985 : 489)

2.2.2 แรงงานในครอบครัว เป็นแรงงานที่ได้จากสมาชิกที่อาศัยอยู่ในครอบครัวโดยการมีแรงงานในครอบครัวมากทำให้ลดต้นทุนในการผลิตคือ ไม่ต้องเสียค่าจ้าง และไม่มีปัจจัยการขาดเคลนแรงงานในการคูดแลรักษา จากการใช้วิทยาการแผนใหม่ทางการเกษตร พนว่า เกษตรกรที่มีแรงงานในครอบครัวมาก ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่าเกษตรกรที่แรงงานในครอบครัวน้อย (สุเทพ รัตนพันธ์, จรัส ชัยรักษ์ และ สมยศ สุวิทยาภรณ์, 2532 : 27)

2.2.3 รายได้ของครอบครัว รายได้เป็นผลตอบแทนที่ได้จากภาคเกษตร และนอกภาคเกษตรที่ได้รับเป็นเงินตราในแต่ละปี เป็นรายได้จากสมาชิกทุกคนในครอบครัวที่สามารถใช้แรงงานได้ เกษตรกรที่มีรายได้สูง มีความพร้อมและตัดสินใจเปลี่ยนแปลงได้เร็วและมาก พนว่า เกษตรกรที่มีรายได้สูงยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทางการเกษตรมากกว่าเกษตรกรที่มีรายได้ต่ำ เพราะสามารถจัดหาปัจจัยการผลิต ซึ่งเป็นวิทยาการแผนใหม่ได้ทันเวลาและตรงกับความต้องการสำหรับการผลิตทางการเกษตร (ธิดา ภักดี, 2525 : 316; ปรีชา ปานะศรี, 2530 : 249; ไสวพิช ปัญญาบุตร, 2533 : 176)

2.2.4 ภาวะหนี้สิน เกษตรกรโดยทั่วไปมีฐานะยากจน ไม่มีเงินออม จากการขายผลผลิตเพราะต้องใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการครอบครัวในการดำรงชีวิตทำให้ขาดเงินทุนในการทำการเกษตร จึงต้องถูกเจนเพื่อลดทุนทำการเกษตรและต้องผลิตให้ได้ผลผลิตต่อไป สูงที่สุด เพื่อรายได้มากขึ้น โดยอาศัยวิทยาการแผนใหม่ทางการเกษตร พีระพันธ์ แสงไส (2535 : 99) พนว่า เกษตรกรชาวสวนยางที่มีหนี้สินมากจะยอมรับการใช้น้ำยาเคมีในสวนยางพารามากกว่าเกษตรกรที่ไม่มีหนี้สิน หรือมีหนี้สินน้อยเพราะต้องการให้มีรายได้เพิ่มจากผลผลิตที่เพิ่มขึ้น และปัญจล บุญชู (2535 : 23) พนว่าเกษตรกรชาวไทยพุทธที่มีหนี้สินจากแหล่งสินเชื่อในระบบ เช่น สถากรณ์การเกษตร และธนาคารเพื่อการเกษตรและสถากรณ์การเกษตรเพื่อนำไปลงทุนทำการเกษตรมากกว่าชาวไทยนุสติน ทำให้เกษตรกรชาวไทยพุทธยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่า

2.3 ปัจจัยค้านภาษา

พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน น้ำเป็นปัจจัยสำคัญในการทำการเกษตรโดยเฉพาะ การทำงานต้องใช้น้ำมากและนานกว่าพื้นที่อื่นหลายชนิด แหล่งน้ำชลประทานเป็นแหล่ง น้ำที่สำคัญสามารถใช้น้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอตลอดฤดูกาลที่นา เกษตรกรที่ มีพื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทานมากจะยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่า เกษตรกรที่ทำงานโดยอาศัยน้ำฝน พบว่าเกษตรกรที่มีพื้นที่นาที่สามารถใช้น้ำชลประทาน มากและมีประสิทธิภาพจะยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่าเกษตรกรที่มี พื้นที่นาที่ไม่มีระบบชลประทาน (ศิริจิต ทุ่งหว้า, 2536 : 92; Flinn, et al., 1980 : 4; Hirose, 1993 : 226)

2.4 ปัจจัยค้านชีวภาพ

ผลผลิตข้าวต่อไร่ เป็นผลจากการปฏิบัติในการทำงานแต่ละปี ปริมาณผลผลิต ข้าวต่อไร่สูงเป็นสิ่งที่เกษตรกรต้องการและคาดหวังซึ่งต้องใช้วิชาการแผนใหม่ในการ ทำงานเพื่อให้เกิดผลตามความคาดหวัง จะเป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรเกิดการยอมรับ พน ว่าเกษตรกรที่ได้ผลผลิตข้าวต่อไร่สูงยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่า เกษตรกรที่ได้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ (จตุพร วัฒยากร, 2532 : 67; Samasundaram and Singh, 1979 : 252) ในทำนองเดียวกัน พีระพันธ์ แสงใส (2535 : 102) พบว่าเกษตร กรชาวสวนยางที่ได้รับผลผลิตจากยางพาราต่อไร่สูงจะยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีสูงค่อนข้าง

การศึกษาครั้งนี้ได้นำเอาปัจจัยหรือตัวแปรเหล่านี้มาศึกษาการยอมรับวิชาการ แผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกรบ้านวังพเนยค อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ราย ละเอียดของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ดูบทที่ 3

3. แบบจำลองแนวความคิดในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งตัวแปรอิสระ หรือปัจจัยที่เกี่ยวกับการยอมรับวิชา การแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกรบ้านวังพเนยค ออกเป็น 4 กลุ่ม (ภาค ประกอบ 2)

ตัวแปรอิสระ

1. ตัวแปรด้านสังคม

1.1 ลักษณะเฉพาะของเกย์ตระกร

- อายุ
- ระดับการศึกษา
- ขนาดครอบครัว
- ประสบการณ์ในการทำงาน
- การเป็นสมาชิกสถานบันกเกยตระกร

1.2 ลักษณะการติดต่อสื่อสาร

- ความถี่ในการติดต่อสื่อสารกับ
แหล่งความรู้
- การรับรู้ข่าวสาร

1.3 ลักษณะทางจิตวิทยา

- ทัศนคติที่มีต่อวิชาการแผนใหม่
- สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับ
วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน
- ความเชื่อและประเพณี

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

- ขนาดพื้นที่บ้าน
- แรงงานในครอบครัว
- รายได้ของครอบครัว
- ภาวะหนี้สิน

3. ปัจจัยด้านภาษา

- พื้นที่บ้านที่ใช้น้ำชาประทาน

4. ปัจจัยด้านชีวภาพ

- ผลผลิตข้าวต่อไร่

ตัวแปรตาม

การยอมรับวิชาการแผนใหม่

ในการทำงานของชาวไทย

พุทธและชาวไทยมุสลิม

- ข้าวพันธุ์ส่างเสริม
- การเตรียมคินแปลง
ปักดำ
- การใช้ปุ๋ยเคมี
- การใช้สารกำจัดแมลง
- การหากข้าวหลังการ
การเก็บเกี่ยว

ภาพประกอบ 2 แบบจำลองแสดงตัวแปรที่ใช้ศึกษาการยอมรับวิชาการแผนใหม่ใน
การทำงานของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม บ้านวังพะเนียด
อำเภอเมือง จังหวัดสุรุล

4. สมมติฐาน

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ มีพื้นฐานจากแนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

4.1 ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพบางประการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปัจจุบัน ดัง

- 4.1.1 ประสบการณ์ในการทำงาน
- 4.1.2 การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร
- 4.1.3 ขนาดพื้นที่นา
- 4.1.4 รายได้ของครอบครัว
- 4.1.5 ภาวะหนี้สิน
- 4.1.6 พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน
- 4.1.7 ผลผลิตข้าวต่อไร่

4.2 ชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม ไม่มีความแตกต่างในการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปัจจุบัน

บทที่ ๓

วิธีการศึกษา

การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากเกษตรกรทั้งหมู่บ้าน โดยใช้การสัมภาษณ์และสังเกต รายละเอียดของวิธีการศึกษามีดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

ได้กำหนดตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ที่บ้านวังพะเน่ยด หมู่ที่ 5 ตำบลเกตري อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย เพราะเป็นหมู่บ้านที่มีประชากรประกอบด้วย 2 ศาสนា คือ ชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม ที่มีอาชีพทำนาเป็นหลักถึงร้อยละ 86.9 ของประชากรทั้งหมู่ มีพื้นที่ปลูกข้าวเป็นอันดับสองของตำบล และเป็นหมู่บ้านที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง เช่น มีถนน ไฟฟ้า แหล่งน้ำชลประทาน โรงเรียน สถานีอนามัย มัสยิดและสำนักสงฆ์ การศึกษาทั้งหมู่บ้านทำให้เข้าใจต่อระบบสังคมของหมู่บ้านทั้งหมด สามารถสื่อสารกับผู้คนได้สะดวก สามารถเข้าใจและเข้าร่วมในการทำงานของเกษตรกร ตลอดจนสามารถเข้าใจและเข้าร่วมในการศึกษาและเรียนรู้ความหลากหลายทางสังคมและเศรษฐกิจและการยอมรับวิทยาการเพื่อให้มีผลลัพธ์ที่ดีต่อสังคมและประเทศ ได้กำหนดตัวอย่างที่เป็นเกษตรกร มีอาชีพทำนาเป็นหลักเป็นชาวไทยพุทธ 50 รายและชาวไทยมุสลิม 70 ราย การศึกษา เช่นนี้เป็นการศึกษาแบบกรณีศึกษาเชิงสังคมวิทยาระดับหมู่บ้าน (sociological village case study) ซึ่งเซอร์เนียและเทปปิง (Cerneia and Tepping, 1977) เสนอว่า เป็นวิธีที่เหมาะสมและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาผลกระทบของการส่งเสริมการเกษตร ระบบศึกษารัฐและเยี่ยมเยียน

2. เครื่องมือในการศึกษา

2.1 การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสัมภาษณ์ประกอบคำว่าด้านแบบปลายปีคและปลายเปิด แบบปลายปีคเป็นคำถามที่กำหนดคำถามไว้แล้ว เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะเกษตรกร การรับรู้ข่าวสาร และข้อมูลด้านจิตวิทยา ส่วนคำถามแบบปลายเปิด เช่น ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพ และการปฏิบัติในการทำนา เป็นต้น สำหรับให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น (ถูกภาคผนวก ก) นอกจากนี้ได้สัมภาษณ์ผู้รู้ เช่น ผู้ใหญ่ และผู้อาชญาในหมู่บ้านเกี่ยวกับประวัติและความเป็นมาของหมู่บ้าน การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และใช้การสังเกตเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของหมู่บ้าน และสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกร

2.2 การทดสอบเครื่องมือ

ได้ทำการทดสอบคำว่าด้านในแบบสัมภาษณ์กับเกษตรกรที่มีอาชีพทำนาในหมู่ที่ 3 ตำบลเกตวี อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย จำนวน 15 ราย เป็นชาวไทยพุทธ 6 ราย และชาวยาไทยมุสลิม 9 ราย ที่มีสภาพเศรษฐกิจสัมคมและภูมิศาสตร์ที่คล้ายคลึงกับเกษตรกรชาวไทยพุทธและชาวยาไทยมุสลิมบ้านวังพะเนียดซึ่งเป็นสถานศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามโดยการสัมภาษณ์เกษตรกรเป็นรายบุคคล จำนวน 120 ราย โดยผู้ศึกษา เริ่มทำการสัมภาษณ์ตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม พ.ศ.2536 ถึงกลางเดือนธันวาคม พ.ศ.2536 รวมเวลาทั้งสิ้น 60 วัน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.1 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล โดยการตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ทุกฉบับ กีบวกกับตัวเลขรายละเอียดต่างๆ แล้วบันทึกในกระดาษรวมข้อมูล

4.2 ใส่รหัสข้อมูล (code) ที่ได้และจัดทำสมุดคู่มือการลงทะเบียน

4.3 การสร้างตัวชี้วัดและทดสอบความเชื่อถือ ได้ของตัวชี้วัด โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความ (item analysis) เพื่อทดสอบความสอดคล้องภายใน (internal consistency) และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟารอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อความ (item)

$$\text{จากสูตร } \alpha = Nr/(1-r(N-1))$$

เมื่อ α = ค่าความเชื่อถือได้

N = จำนวนข้อความ

r = ค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของทุกข้อความ

เพื่อแสดงค่าความเชื่อถือ ได้ของตัวชี้วัด (สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์, 2534 : 142) โดยคำสั่ง reliability ที่นี้ในโปรแกรม SPSS/PC+ ตัวชี้วัดคั่งกล่าวได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร ทักษะที่มีต่อเคมีภัณฑ์เเก้ยาและการลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริม ทักษะที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการนำร่องรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริม สิ่งจุうใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน ความเชื่อและประเพณี สถานะทางเศรษฐกิจ และการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน (ดูภาคผนวก ๑) และผลการศึกษาอยู่ในบทที่ 5

4.4 วิเคราะห์ข้อมูลของเกษตรกรทั้งหมด 120 ราย โดยไม่แบ่งเป็นกลุ่ม และวิเคราะห์ข้อมูลของเกษตรกรโดยแบ่งเป็นชาวไทยพุทธ 50 ราย ชาวไทยมุสลิม 70 ราย

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีดังนี้

4.5.1 ค่าร้อยละ เพื่อศึกษาความถี่และการกระจายของข้อมูลประเภทจำแนกหมวดหมู่ (nominal scale) เช่น แสตนด์บายภัยทางสังคม เศรษฐกิจ ภาษาพาร และเชื้อภาพ ของเกษตรกร

4.5.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ใช้หากค่าเฉลี่ยของตัวแปรประเภทช่วง (interval scale) และอัตราส่วน (ratio scale) เพื่อวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางของข้อมูล เช่น ค่าเฉลี่ยอายุ การศึกษา ขนาดครอบครัว รายได้ เป็นต้น

4.5.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (pearson's product moment correlation coefficient) ใช้ทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี ซึ่งเป็นตัวแปรตามประเภทช่วง และประเภทอัตราส่วน เช่น ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกร

4.5.4 การวิเคราะห์ด้วยพหุ (multiple regression analysis) ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (stepwise method) (สมจิต วัฒนาเจริญ, 2532) กับข้อมูลประเภทช่วง และประเภทอัตราส่วน โดยคัดเลือกตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 เข้าสมการด้วยเพื่อวิเคราะห์อิทธิพลต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี

4.5.5 การทดสอบแบบที (t-test) ใช้ทดสอบหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิต ของคะแนนของตัวแปรต่างๆ ระหว่างกลุ่มชาวไทยพูดและชาวไทยมุสลิม เช่น ปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภาษาฯ ชีวภาพและการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี

5. นิยามศัพท์

การศึกษาครั้งนี้ ได้ให้นิยามศัพท์ดังนี้ คือ

5.1 เกษตรกร หมายถึง เกษตรกรที่ประกอบอาชีพ ทำงานเป็นหลักทั้งหมด 120 คน ที่เป็นหัวหน้าครอบครัว แม่บ้านหรือบุตร บุคคลเหล่านี้มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงานของครอบครัวทั้งชาวไทยพูดและชาวไทยมุสลิม ที่อาศัยอยู่ในบ้านวังพะเนียด ตำบลเกตวี อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

5.2 หมู่บ้านเป้าหมาย หมายถึง หมู่บ้านที่ทำการศึกษา คือบ้านวังพะเนียด หมู่ที่ 5 ตำบลเกตวี อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

5.3 การยอมรับ หมายถึง การที่เกษตรกรได้ตัดสินใจรับเอาวิชาการแผนใหม่ในการทำงานที่กรมส่งเสริมการเกษตรแนะนำไปปฏิบัติในการทำงานปีของปี พ.ศ. 2535/2536 ได้แก่ ข้าวพันธุ์ส่งเสริม การเตรียมดิน การใช้น้ำยาเคมี การใช้สารกำจัด

แมลง และการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งวัสดุจากการปฏิบัติของเกษตรกร (ดูรายละเอียดการวัดภาคผนวก ๑.)

5.4 การทำงานปี หมายถึง การทำงานตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ของปีถัดไป

5.5 อายุ หมายถึง อายุของเกษตรกรที่ให้ข้อมูลนับเป็นปี

5.6 ระดับการศึกษา หมายถึง จำนวนปีที่เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียน

5.7 ขนาดครอบครัว หมายถึง จำนวนคนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเกษตรกร

5.8 ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง จำนวนปีที่เกษตรกรเริ่มประกอบอาชีพทำงาน ถึงวันเก็บข้อมูลนับเป็นปี

5.9 การเป็นสมาชิกสถานบันเทยตรกร หมายถึง การที่เกษตรกรเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆ ที่เกษตรกรรวมตัวกันเองและหน่วยงานราชการจัดตั้งขึ้นโดยกรมส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มผู้ปลูกผัก สหกรณ์การเกษตร และกลุ่มสหกรณ์การเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นต้น

5.10 ความต้องการติดต่อกันแหล่งความรู้ หมายถึง จำนวนครั้งที่เกษตรกรได้ติดต่อกับแหล่งความรู้เพื่อรับความรู้วิชาการphenใหม่ในการทำงานจากแหล่งความรู้ที่เป็นบุคคล เช่น เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ผู้ใหญ่บ้านและเพื่อนบ้าน จากแหล่งความรู้ที่เป็นสื่อ เช่น เอกสารคำแนะนำ วิทยาและโทรศัพท์ นั้นเป็นครั้งต่อครั้ง

5.11 การรับรู้ข่าวสาร หมายถึง การได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาการphenใหม่ในการทำงานของเกษตรกร เช่น ข่าวพันธุ์ส่งเสริม การเตรียมดิน การใช้ปุ๋ยเคมี การใช้สารกำจัดแมลง และการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวที่จะนำไปปฏิบัติในการทำงานปีจากแหล่งความรู้ที่เป็นบุคคลและสื่อ

5.12 ทัศนคติที่มีต่อวิชาการphenใหม่ หมายถึง ความรู้สึกของเกษตรกรที่มีต่อวิชาการphenใหม่ในการทำงาน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ ทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เกษตรและการลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริม และทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการนำร่องรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริม

5.13 สิ่งจุงใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ หมายถึง เหตุจุงใจที่เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความคาดหวังประโภชน์จากวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานเพื่อใช้ตัดสินใจยอมรับนำไปปฏิบัติ

5.14 ความเชื่อและประเพณี หมายถึง ความเชื่อมั่นของเกย์ตระกรต่อความเชื่อและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเพื่อเป็นสิ่งมีค่าเหนือขึ้นจิตใจให้ทำงานประสบความสำเร็จ

5.15 ขนาดพื้นที่นา หมายถึง พื้นที่ทั้งหมดของเกย์ตระกรประกอบด้วย พื้นที่นาของตนเองและพื้นที่นาเข้ามีหน่วยเป็นไร่

5.16 แรงงานในครอบครัว หมายถึง จำนวนแรงงานที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเกย์ตระกรที่ใช้แรงงานในการทำงานประจำ โดยไม่ได้รับค่าจ้างเป็นเงิน นับเป็นคน

5.17 รายได้ของครอบครัว หมายถึง รายได้ทั้งหมดของครอบครัวที่ได้จากการได้ของสมาชิกทุกคนในครอบครัว เป็นรายได้ที่คิดจากรายได้จากการเกย์ตระกรและรายได้นอกภาคเกษตรรวมกันเป็นรายได้ของปี พ.ศ.2535 มีหน่วยเป็นบาทต่อปี

5.18 ภาวะหนี้สิน หมายถึง เกย์ตระกรมีหนี้สินจากการยืมเงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ เช่น สถาบันการเกษตร และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และจากเงินกู้นอกระบบ เช่น ญาติพี่น้อง และเพื่อนบ้าน

5.19 สถานะทางเศรษฐกิจ หมายถึง ตัวชี้วัดที่ใช้วัดระดับสถานะทางเศรษฐกิจของเกย์ตระกรแต่ละรายประกอบด้วยขนาดพื้นที่นา แรงงานในครอบครัว รายได้ของครอบครัว ภาวะหนี้สิน การมีรถไถเดินตาม เครื่องสูบน้ำ เครื่องนวดข้าว รถยนต์ระบบรถจักรยานยนต์ และโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง

5.20 พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน หมายถึง พื้นที่นาของเกย์ตระกรที่ใช้น้ำชลประทานในการทำงานได้ตลอดฤดูกาลทำงาน ซึ่งแหล่งน้ำชลประทานได้จากการคลองส่งน้ำฝ่ายวังพะเนียดและคลองส่งน้ำฝ่ายดุสัน มีหน่วยเป็นไร่

5.21 ผลผลิตข้าวต่อไร่ หมายถึง ปริมาณผลผลิตข้าวเปลือกที่เกย์ตระกรผลิตได้จากการทำงานปีของปีเพาะปลูก 2535/2536 มีหน่วยเป็นกิโลกรัมต่อไร่

บทที่ 4

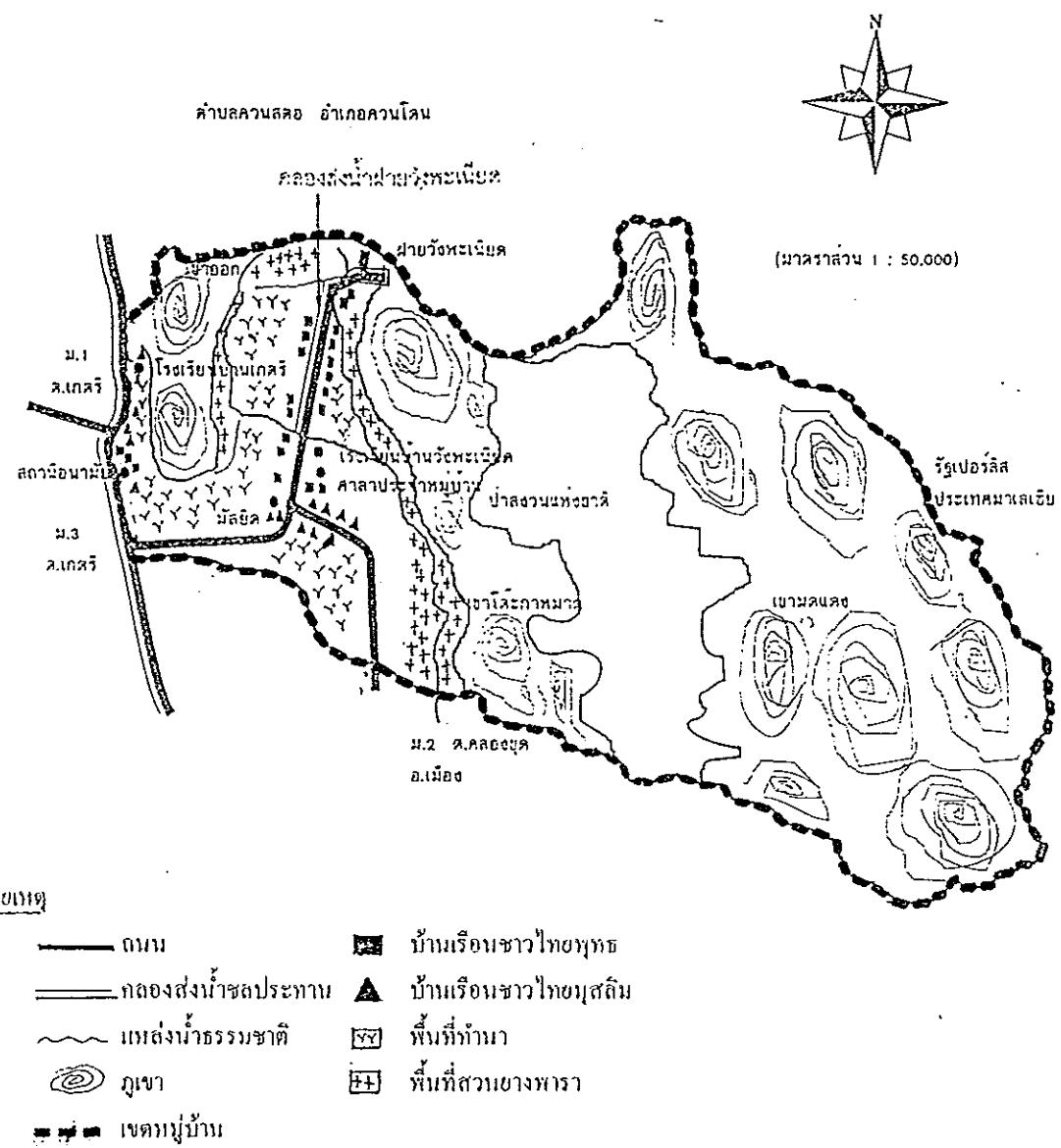
สถานที่ทำการศึกษา

1. สภาพทั่วไปและที่ตั้งของสถานที่ศึกษา

บ้านวังพะเนียด ตั้งมาเมื่อปี พ.ศ.2488 เคิมอยู่ภายใต้การปกครองของ ตำบลบ้านควน อําเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย จนถึง พ.ศ.2527 พื้นที่บางส่วนของ ตำบลบ้านควน ได้ถูกแบ่งเป็นตำบลเกตธี หมู่บ้านนี้จึงเป็นหมู่ที่ 5 ตำบลเกตธี อําเภอ เมือง จังหวัดสุโขทัย โดยตั้งอยู่ด้านตะวันออกของอําเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ห่างจากที่ ว่าการอําเภอเมืองปี พ.ศ.2488 18 กิโลเมตร และห่างจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ปี พ.ศ.2497 97 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่างๆ ดังแสดงใน ภาพประกอบ 3

2. การตั้งถิ่นฐานของประชากร

ประชากรที่อาศัยอยู่ดังเดิมที่บ้านวังพะเนียดเป็นชาวไทยนุสลิม พ.ศ.2495 ได้มีรายชื่อรายนามจากจังหวัดพังงา และสงขลา ปี พ.ศ.2495 ครอบคลุม จังหวัดที่ ตั้งตัวอยู่ในเขตที่ตั้งบ้านเรือน ของประชากรตั้งอยู่ตามแนวถนนและแบ่งเป็นกลุ่มตามการนับถือศาสนา โดยมีที่ทำการเกษตรแยกต่างหากจากที่อยู่อาศัย (ภาพประกอบ 3)

ภาษาประถมบ 3 Macedonที่ตั้งและอาณาเขตบ้านวังพะเมือง หมู่ที่ 5 ตำบลเกตเ先进的
เมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่มา : กรมพัฒนาฯคิน, 2534

3. จำนวนประชากรและการนับถือศาสนา

บ้านวังพะเนียดมีประชากรทั้งหมด 854 คน เป็นชายร้อยละ 52.5 เป็นหญิงร้อยละ 47.5 มีครัวเรือนทั้งหมด 138 ครัวเรือนเป็นครัวเรือนเกษตรกรรมร้อยละ 86.9 ของครัวเรือนทั้งหมด ที่เหลือร้อยละ 13.1 เป็นครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 40.0 นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 60.0 (ผลจากการสำรวจ)

4. การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

บ้านวังพะเนียดมีพื้นที่ทั้งหมด 9,380 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร 3,500 ไร่ ที่เหลือ 5,880 ไร่เป็นป่าสงวนแห่งชาติ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ข้าว มีพื้นที่ปลูกร้อยละ 50.8 ของพื้นที่ทำการเกษตร รองลงมาധงพาราเมล็ดพื้นที่ปลูกร้อยละ 33.1 ของพื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ปลูกพืชผัก ร้อยละ 9.4 และพื้นที่ปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น ร้อยละ 6.7 ของพื้นที่ทำการเกษตร (สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองสตูล, 2535 : 33)

5. พัฒนาการด้านปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน

พัฒนาการด้านปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาการเกษตรของบ้านวังพะเนียด มีดังนี้

พ.ศ. 2507 ปรับปรุงถนนสายหลักของหมู่บ้านจากทางเดินเท้าเป็นถนนคินถุกรังผิวจราจรกว้าง 6 เมตร ระยะทาง 5 กิโลเมตร เพื่อความสะดวกในการคมนาคม และนำผลผลิตทางการเกษตรไปจำหน่าย

พ.ศ. 2513 สร้างสถานีอนามัยประจำตำบล

พ.ศ. 2514 ขุดคลองส่งน้ำจากฝายคุสัน ซึ่งตัวฝายตั้งอยู่ในเขตอ济ากควนโคน จังหวัดสตูล โดยผ่านพื้นที่หมู่ที่ 3 ตำบลเกตري มีประตูน้ำสามารถน้ำนำไปใช้ในพื้นที่นาด้านตะวันตกของบ้านวังพะเนียดได้ประมาณ 200 ไร่ เสร็จใน พ.ศ. 2518 และสามารถใช้น้ำทำนาได้

พ.ศ. 2525 เริ่มสร้างฝายรังพะเนียดและขุดคลองส่งน้ำ เสาร์จในพ.ศ. 2528 ผ่านตอนกลางของหมู่บ้าน สามารถใช้น้ำเพื่อการเกษตร ได้ในพื้นที่ประมาณ 800 ไร่

พ.ศ. 2529 เริ่มน้ำไฟฟ้าใช้ในหมู่บ้าน มีจุบัน (พ.ศ. 2538) ประชาชนทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้

พ.ศ. 2536 ขุดอกหวยน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ ยาวประมาณ 1 กิโลเมตรสามารถใช้น้ำในการทำนาและปลูกพืชผัก ได้ประมาณ 200 ไร่ ผ่านพื้นที่นาของชาวไทยพุทธประมาณ 150 ไร่ และชาวไทยมุสลิมประมาณ 50 ไร่

6. พัฒนาการด้านการเกษตร

อาจแบ่งพัฒนาการด้านเกษตรของบ้านวังพะเนียด ได้ 4 ช่วง คือ

6.1 ช่วงทำการเกษตรแบบดั้งเดิม ก่อนปี พ.ศ. 2495

เกษตรกรทำนาอย่างเดียวโดยอาศัยน้ำฝน ปลูกข้าวพันธุ์พื้นเมือง เช่น ข้าวขาไทร และข้าวขาว ใช้แรงงานสัตว์ เช่น ควายสำหรับไถและคราดไม้ใช้ปูยเคมีและสารกำจัดแมลง แต่เกษตรกรนิยมใช้มูลค้างคาวหรือดินถังเผาจุ่มรากต้นกล้าเพื่อเร่งการเจริญเติบโต และเก็บเกี่ยวข้าวด้วยแทร็คโคลมัคเป็นเลี้ยง

6.2 ช่วงเริ่มการเปลี่ยนแปลงการทำเกษตรแบบดั้งเดิมไปเป็นการใช้วิทยาการ แผนใหม่ในการทำนา การเปลี่ยนแปลงในช่วงนี้สรุปได้ดังนี้

พ.ศ. 2495 ชาวไทยพุทธที่อพยพมาจากจังหวัดพัทลุง ได้นำพันธุ์ข้าวเล็บนก และที่อพยพมาจากการจังหวัดสงขลา ได้นำพันธุ์ເຊີຍນາປຸກຄຽງແຮກในหมู่บ้าน การปฏิบัติการทำนาเหมือนกันช่วงแรกคือยังไม่มีการใช้วิทยาการแผนใหม่

พ.ศ. 2516 เริ่มใช้รถไถเดินตามและข้าวพันธุ์ส่งเสริมคือพันธุ์ กข. 1 ครั้งแรก โดยเกษตรกรชาวไทยพุทธ เป็นการส่งเสริมโดยสำนักงานเกษตรelman เมืองสตูล จัดทำเป็นแปลงสาธิตแนะนำการใช้ปูยเคมีสารกำจัดแมลง และเก็บเกี่ยวคัวยเคียว ในครั้งนั้นมีเกษตรกรชาวไทยพุทธร่วมโครงการจัดทำแปลงสาธิต 3 ราย แต่การแพร่กระจายของข้าวพันธุ์ส่งเสริมไปสู่เกษตรกรรายอื่น จำนวนไม่มากเพราะ เป็นของใหม่เกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่กล้าเสี่ยง

พ.ศ. 2518 ส่งเสริมการทำครั้งที่ 2 เป็นครั้งแรกโดยใช้ข้าวพันธุ์ กข.1 โดยหน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับกระทรวงมหาดไทย ได้สนับสนุนปัจจัย การผลิตแก่เกษตรกร เช่น พันธุ์ข้าว น้ำยเคล มี สารกำจัดแมลง ซึ่งดำเนินการในพื้นที่นาด้านตะวันตกของหมู่บ้านที่สามารถใช้น้ำคลประทานจากคลองส่งน้ำฝายคุสาน และพื้นที่ด้านตะวันออกของหมู่บ้านไกลภูเขาเริ่มนีการปลูกขางพาราใช้พันธุ์จี.ที.1 โดยชาวไทยมุสลิม

พ.ศ. 2519-2520 ได้มีการขยายพื้นที่ปลูกขางพาราเพิ่มขึ้น ทั้งชาวไทยพุทธ และชาวไทยมุสลิมโดยใช้ทุนส่วนตัว เป็นพันธุ์ จี.ที.1

6.3 ช่วงได้รับอิทธิพลจากการปฏิวัติเบีย (พ.ศ. 2521-พ.ศ.2530)

พ.ศ. 2521 ส่งเสริมการปลูกข้าวพันธุ์นางพญา 132 ครั้งแรก เกษตรกรใช้น้ำยเคล และสารกำจัดแมลง มีจำนวนมากขึ้น เพราะทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น

พ.ศ. 2524 เป็นปีที่เริ่มนีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล ทำหน้าที่ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางการเกษตรในหมู่บ้าน เริ่มนีเกษตรกรผู้นำ และจุดนัดพบในการถ่ายทอดวิชาการเผยแพร่ใหม่ทางการเกษตร

พ.ศ. 2525 เกษตรกรเริ่มปลูกข้าว กข.7 และ กข.13 ครั้งแรก ควบคู่การใช้วิชาการอย่างอื่น เช่น การปักค่าเป็นแฉวเป็นแนว การใส่น้ำยเคล สารกำจัดแมลง และการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล การแจกจ่ายเม็ดพันธุ์ข้าว พันธุ์ส่งเสริมโดยวิธีการแลกเปลี่ยนกับข้าวพันธุ์พื้นเมืองในอัตราที่เท่ากัน และเกษตรกรสามารถรับความรู้การใช้วิชาการเผยแพร่ใหม่ในการทำนาได้จากแปลงสาธิตที่จัดทำในหมู่บ้าน

พ.ศ. 2528 เกษตรกรขยายพื้นที่ในการทำนา ครั้งที่ 2 มากขึ้นโดยใช้ข้าวพันธุ์ กข.7 และเริ่มปลูกผักเป็นอาชีพ เพราะมีคลองส่งน้ำฝายวังพะเนยด ที่เริ่มสร้างใน พ.ศ. 2525 และสร้างเสร็จในปีนี้

6.4 ช่วงการเกณฑ์ปัจจุบัน (พ.ศ.2531-พ.ศ.2536)

พ.ศ.2531 เกษตรกรปลูกข้าวขาคอกมะลิ 105 ครั้งแรก และเริ่มปลูกไม้ผล เช่น เมะ ทุเรียน ลองกอง และมังคุด ที่ดำเนินการเริ่มแรกส่วนใหญ่เป็นชาวไทยพุทธ

พ.ศ. 2533 เกย์ตระกรปูดูก้าว กข.23 ครั้งแรก และเริ่มทำไวร์นาส่วนผสมในลักษณะแบ่งส่งเสริม จำนวน 3 ราย พื้นที่ 15 ไร่ เพื่อให้เกย์ตระกรได้มีงานทำและมีรายได้ตลอดปี

พ.ศ. 2535-2536 เกย์ตระกรปูดูก้าวสุพรรณบุรี 90 ครั้งแรก พ.ศ. 2535 เกย์ตระกรได้ขยายพื้นที่ที่ทำไวร์นาส่วนผสมเพิ่มขึ้นเป็น 20 ราย พื้นที่ 100 ไร่ โดยร่วมโครงการส่งเสริมการเกย์ตระกรงานประมวลของกรมส่งเสริมการเกษตร และงบพัฒนาจังหวัด เกย์ตระกรที่ร่วมโครงการมีห้องชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมคือชาวไทยพุทธ 15 ราย ชาวไทยมุสลิม 5 ราย และมีแนวโน้มว่า เกย์ตระกรสนใจทำไวร์นาส่วนผสมและปูดูก้าวไม้ผลเพิ่มขึ้น เพราะมีรายได้ดีกว่าการทำนา

บทที่ 5

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

บทนี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษา โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ผลการศึกษาที่เป็นภาพรวมของเกย์ตระกรทั้งหมดจำนวน 120 ราย กับผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเกย์ตระกรชาวไทยพุทธ จำนวน 50 รายกับชาวไทยมุสลิม จำนวน 70 รายในเรื่องต่อไปนี้

ปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ กายภาพ และชีวภาพ การยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปัจจุบัน การแพร่กระจายของวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปัจจุบัน ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ กายภาพ และชีวภาพกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ทั้งชุดในการทำงานปัจจุบัน และผลลัพธ์ของการศึกษา การทดสอบสมมติฐาน และอิทธิพลของปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ กายภาพ และชีวภาพต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปัจจุบัน รายละเอียดของผลการศึกษาของเกย์ตระกรทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องคังกล่าวอยู่ในข้อ 1 และผลการศึกษาเปรียบเทียบอยู่ในข้อ 2 ของบทที่ 5

1 ผลการศึกษาเกย์ตระกรทั้งหมดจำนวน 120 ราย

1.1 ปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ กายภาพ และชีวภาพของเกย์ตระกรทั้งหมด รายละเอียดของแต่ละปัจจัยที่กำหนดเพื่อการศึกษารังนี้ คือ

1.1.1 ปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วย

1.1.1.1 ลักษณะเฉพาะของเกย์ตระกร แสดงในตาราง 1 ได้แก่

ก. อายุ พนว่าเกย์ตระกรส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน มีอายุโดยเฉลี่ย 45.6 ปี โดยมีกลุ่มอายุ 41-50 ปี มีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 26.7

ข. ระดับการศึกษา พนว่าเกย์ตระกรที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

มีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 69.2 ที่มีความสามารถอ่านออกเขียนได้โดยมีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ย 3.6 ปี

ก. ขนาดครอบครัว พบร่วมครอบครัวเกย์ตระกรส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขนาดกลางที่มีสมาชิก 5-7 คนถึงร้อยละ 52.5 เป็นครอบครัวขนาดใหญ่ที่มีสมาชิกมากกว่า 7 คน น้อยที่สุดร้อยละ 14.2 มีสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 6 คน

ก. ประสบการณ์ในการทำงาน พบร่วมเกย์ตระกรที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 21-30 ปี มากที่สุดถึงร้อยละ 26.7 ปี ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 40 ปีน้อยที่สุด ร้อยละ 13.3 โดยมีประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 25.4 ปี

จ. การเป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกร พบร่วมเกย์ตระกรร้อยละ 49.2 เป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกร ร้อยละ 50.8 ไม่เป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกร ที่เป็นสมาชิกเกย์ตระกร ได้แก่ สหกรณ์การเกย์ตระ กลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกย์ตระและสหกรณ์การเกย์ตระ กลุ่มเกย์ตระ กลุ่มแม่บ้านเกย์ตระ และกลุ่มผู้ป่วยจิต เพื่อต้องการเงินทุนในการทำการเกย์ตระและรับความรู้ทางวิชาการ ส่วนเกย์ตระที่ไม่เป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระ เพราะมีความสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในการทำการเกย์ตระ และไม่ต้องการเดินเรื่องจากสถาบันเกย์ตระตั้งกันลำ

ตาราง 1 ลักษณะเฉพาะของเกย์ตระกรทั้งหมด

ลักษณะเฉพาะของเกย์ตระกร	เกย์ตระกรทั้งหมด (N=120) ร้อยละ
อายุ (ปี)	
20-30	15.8
31-40	24.2
41-50	26.7
51-60	15.8
60 ปีขึ้นไป	17.5
เฉลี่ย	45.6

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะเฉพาะของเกษตรกร	เกษตรกรทั้งหมด (N=120) ร้อยละ
ระดับการศึกษา (ปี)	
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	20.0
ประถมศึกษาปีที่ 4	69.2
ประถมศึกษาปีที่ 7	7.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.5
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเกษตรกรรม	0.8
เฉลี่ย	3.6
ขนาดครอบครัว (คน)	
2-4	33.3
5-7	52.5
มากกว่า 7	14.2
เฉลี่ย	6.0
ประสบการณ์ในการทำงาน (ปี)	
3-10	19.2
11-20	25.8
21-30	16.7
31-40	15.0
มากกว่า 40	13.3
เฉลี่ย	25.4
การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร	
ไม่เป็น	50.8
สหกรณ์การเกษตร	20.8
กลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การ	19.3
เกษตร	
กลุ่มเกษตรกร	0.8
กลุ่มนแม่บ้านเกษตรกร	7.5
กลุ่มผู้ปลูกผัก	0.8

1.1.1.2 ลักษณะการติดต่อสื่อสาร แสดงในตาราง 2 ได้แก่

ก. การติดต่อกับแหล่งความรู้ แหล่งความรู้ที่เกย์ตระกร
สามารถติดต่อเพื่อรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน ประกอบด้วย
แหล่งความรู้ที่เป็นบุคคล และไม่เป็นบุคคล ที่เป็นบุคคล เช่น เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการ
เกษตรประจำตำบล ผู้ใหญ่บ้านและเพื่อนบ้าน ที่ไม่เป็นบุคคล เช่น เอกสารคำแนะนำ
ของกรมส่งเสริมการเกษตร วิทยาและโภรทัศน์ พนว่าแหล่งความรู้ที่เกย์ตระกรติดต่อ
มากที่สุดคือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล เป็นชาวไทยพุทธอายุ 34 ปี จบ
การศึกษาระดับปริญญาตรี ทำงานนานาน 12 ปี เคยได้รับรางวัลศีเด่นคือ พ.ศ.2533
เป็นข้าราชการศีเด่นของข้าราชการ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.2535 เป็นเกย์ตระกร
ตำบลศีเด่นของกรมส่งเสริมการเกษตร เป็นผู้ที่ทำงานรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง มีความรู้
ประสบการณ์และมุขย์สัมพันธ์ดี เกย์ตระกรสามารถติดต่อได้สะดวกทั้งที่สำนักงาน
เกษตรอำเภอและที่บ้านของเกษตรกรทำให้เกย์ตระกรมีความเชื่อถือ สำหรับเกษตรกรที่
ไม่ติดต่อกับใคร เป็นผู้ที่เชื่อมั่นในตัวเองมักอาศัยประสบการณ์ของตนเองในการแก้ไข
ปัญหาในการทำงาน

ข. ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้ พนว่าเกย์ตระกรที่
ติดต่อกับแหล่งความรู้โดยเฉลี่ย 1.5 ครั้งต่อเดือน โดยติดต่อจำนวน 1-2 ครั้งต่อเดือน
มากที่สุดถึงร้อยละ 51.6 และติดต่อจำนวน 5 ครั้งต่อเดือนมีน้อยที่สุดร้อยละ 1.7

ก. การรับรู้ข่าวสาร พนว่าเกย์ตระกรทั้งสองศาสนាគลุ่วนี้ในช่วง
ร้อยละ 56.7 รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานได้มาก คือ รับรู้ข่าว
สารมากกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมด จากคำแนะนำของกรมส่งเสริมการเกษตรทั้ง
หมด 12 ประการ รายละเอียดการรับรู้ข่าวสาร (ตาราง 3) มีดังนี้ เกย์ตระกรรู้เกี่ยวกับ
การใช้ปุ๋ยเคมี จำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 75.0 คือรู้ถึงสูตรปุ๋ยที่ใช้อัตราที่ใช้ต่อไร่และ
ช่วงเวลาที่ใช้ รองลงมาคือรู้เกี่ยวกับการเตรียมดินแบบประเพณีและระบบการปักดำร้อยละ
68.3 เท่ากัน คือรู้ว่าการเตรียมดินอย่างปราณีตทำให้ปักดำง่าย ต้นข้าวเจริญเติบโตดี และ
ประหยัดแรงงานในการกำจัดวัชพืช และการปักดำใช้ระยะห่างปักค่าตามชนิดพืชที่ข้าว เชื่อ
ข้าวพันธุ์เบา ใช้ระยะ 20×20 หรือ 20×25 หรือ 25×25 เซนติเมตร ข้าวพันธุ์
หนักใช้ระยะ 25×30 หรือ 30×30 เซนติเมตร และปักค่าเป็นแถวเป็นแนว ทำให้
สะดวกในการเข้าไปปฏิบัติงานคุ้มครอง สรุปวิทยาการที่รู้น้อยที่สุด คือ การทดสอบ

ความงอกเมล็ดพันธุ์ข้าวกับ การคุณเมล็ดพันธุ์ด้วยสารกำจัดเชื้อรา ร้อยละ 20.0 เท่ากัน โดยรู้ว่า การทดสอบความงอกเมล็ดพันธุ์ข้าว ทำให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ ประยุค เมล็ดพันธุ์ในการตากล้าและการคุณเมล็ดพันธุ์ด้วยสารกำจัดเชื้อรา สามารถป้องกันโรค ต่างๆ ที่ศิคมากับเมล็ดพันธุ์ได้ เหล่านี้ เป็นต้น

ตาราง 2 สักษณะการติดต่อสื่อสารของเกษตรกรทั่วหมู่

การติดต่อสื่อสาร	เกษตรกรทั่วหมู่ (N=120) ร้อยละ
แหล่งความรู้ที่ติดต่อ	
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล	43.3
เพื่อนบ้าน	14.2
ผู้ใหญ่บ้าน	2.5
ไม่ติดต่อกับใคร	40.0
ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้ (ครั้งต่อเดือน)	
ไม่ติดต่อกับใคร	40.0
1-2	51.6
3-4	6.7
5	1.7
เฉลี่ย	1.5

ตาราง 3 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานของเกษตรกรทั้งหมด

การรับรู้ข่าวสาร	เกษตรกรทั้งหมด (N=120) ร้อยละ
ระดับการรับรู้ข่าวสาร	
น้อย (0-7)	43.3
มาก (8-12)	56.7
ประเภทวิทยาการที่รับรู้	
การใช้ปุ๋ยเคมี	
รู้	75.0
ไม่รู้	25.0
การเตรียมดินอย่างปราณีต	
รู้	68.3
ไม่รู้	31.7
ระยะการบีกค่า	
รู้	68.3
ไม่รู้	31.7
การคาดข้าวหลังการเก็บเกี่ยว	
รู้	67.5
ไม่รู้	32.5
คุณลักษณะข้าวพันธุ์ส่งเสริม	
รู้	65.8
ไม่รู้	34.2
อายุต้นกล้าที่เหมาะสมสำหรับปลูกค่า	
รู้	65.0
ไม่รู้	35.0

ตาราง 3 (ต่อ)

การรับรู้ข่าวสาร	เกณฑ์ครรภ์ทั้งหมด (N=120) ร้อยละ
การใช้สารกำจัดแมลง	
ใช่	61.7
ไม่ใช่	38.3
การกำจัดวัชพืชก่อนปลูกยาเคมี	
ใช่	57.5
ไม่ใช่	42.5
การคัดเลือกเมล็ดไว้ทำพันธุ์	
ใช่	54.2
ไม่ใช่	45.8
การทำแปลงกล้าขนาดเล็ก	
ใช่	53.3
ไม่ใช่	46.7
การทดสอบความคงทนเมล็ดพันธุ์ข้าว	
ใช่	20.0
ไม่ใช่	80.0
การคัดลอกเมล็ดพันธุ์ด้วยสารกำจัดเชื้อรา	
ใช่	20.0
ไม่ใช่	80.0

หมายเหตุ ตัวเลขหลังระดับการรับรู้ข่าวสาร เป็นค่าคะแนนในการจัดระดับการรับรู้ข่าวสาร (โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์จัดระดับ $\bar{X} = 6.8$)

1.1.1.3 ลักษณะทางวิทยา ประกอบด้วยทัศนคติที่มีต่อวิชาการ แผนใหม่ในการทำงาน สิ่งงานในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ ความเชื่อ และประเพณี ที่เป็นลักษณะทางจิตใจของเกษตรกร คือ

ก. ทัศนคติที่มีต่อวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน (ตาราง 4) เป็นการศึกษาถึงความรู้สึกของเกษตรกรทั้งสองศาสนานี้ที่มีต่อวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน ซึ่งแบ่งกลุ่มวิชาการแผนใหม่เป็น 2 กลุ่ม (คุณภาพนวก ข. ข้อ 5) ดังนี้

(1) ทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เกษตรและการลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริม พนว่าเกษตรกรทั้งสองศาสนานี้ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 73.3 มีทัศนคติที่คิดต่อเคมีภัณฑ์เกษตรและการลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริม รายละเอียดแต่ละข้อ ได้แก่ ทัศนคติต่อสารกำจัดแมลงที่นำมากลุกเมล็ดพันธุ์ข้าว พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 92.5 เห็นด้วยว่า การกลุกเมล็ดพันธุ์ข้าวคำว่าสารกำจัดแมลงสามารถป้องกันการทำลายเมล็ดพันธุ์ข้าวของศัตรูพืชได้ผลดี แต่ถ้าใช้ไม่ถูกต้องหรือไม่ระมัดระวังอาจเป็นอันตรายได้ ทัศนคติต่อการใช้ปุ๋ยเคมี พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 90.0 เห็นด้วยว่า ปุ๋ยเคมีทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น แต่ถ้าใช้ติดต่อกันเป็นเวลานานๆ ก็ไม่มีการปรับปรุงคืนจะทำให้คืนแข็งและໄ不出จากขี้น ทัศนคติต่อการใช้สารกำจัดแมลงในการกำจัดศัตรูพืช พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 95.8 เห็นด้วยว่า การใช้สารกำจัดแมลงเพื่อป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในนาข้าวได้ผลดีและรวดเร็ว แต่ถ้าใช้ในปริมาณมากเกินไปหรือไม่ระมัดระวังจะทำลายพันธุ์ปล่านและสัตว์อื่นๆ ที่อยู่ในนาข้าว เพราะปลาและสัตว์อื่น เช่น ถุง และหนยเป็นอาหารที่มีอยู่ในธรรมชาติที่เกษตรกรหมายไว้ และขายเป็นรายได้แก่ครอบครัวได้ ทัศนคติต่อการลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริม พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 92.5 เห็นด้วยว่า ข้าวพันธุ์ส่างเสริมที่ได้ผลผลิตสูงต้องลงทุนในการคุ้มครองมาก เช่น การใช้ปุ๋ยเคมีและใช้แรงงานในการคุ้มครองมากกว่าข้าวพันธุ์พื้นเมือง

กล่าวได้ว่า เกษตรกรบ้านวังพะเนียบมีทัศนคติที่คิดต่อเคมีภัณฑ์เกษตรและการลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริม วิชาการที่เกษตรกรยอมรับนำมาไปปฏิบัติคือ ปุ๋ยเคมี เพราะใช้แล้วผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นเห็นได้ชัดเจน แต่บางวิชาการที่เกษตรกรยอมรับนำไปปฏิบัติน้อย เช่น ข้าวพันธุ์ส่างเสริม เพราะมีศัตรูพืชควบคุมมาก และสารกำจัดแมลง

เพรากลัวอันตราย และมีราคาแพง และทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อวิชาการก่ออุบัติไม่มีผลต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำนาปีแต่อย่างใด (ตาราง 12)

(2) ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการนำสูงรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริมพบว่า เกษตรกรทั้งสองศาสนานั่นใหญ่หรือร้อยละ 65.8 มีทัศนคติที่ไม่ค่อยดีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการนำสูงรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริม รายละเอียดแต่ละข้อได้แก่ ทัศนคติ ต่อรถไถเดินตามในการเตรียมดิน พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 62.5 เห็นว่ารถไถเดินตามเป็นสาเหตุทำให้จำนวน วัว ควาย ในหมู่บ้านลดลง เพราะรถไถเดินตามทำงานได้เร็วและมีประสิทธิภาพดีกว่าการใช้แรงงานวัว และควาย ทำให้จำนวนผู้เลี้ยง วัว ควายเพื่อใช้งานลดลง ทัศนคติต่อการนำสูงรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริม พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 87.5 เห็นว่า ข้าวพันธุ์ส่งเสริมต้องใช้ปุ๋ยเคมีมากทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นและถ้าหากไม่ใช้ปุ๋ยเคมีผลผลิตข้าวที่ได้จะไม่ต่างกับข้าวพันธุ์พื้นเมือง ทัศนคติต่อสารกำจัดวัชพืช พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 86.7 เห็นว่า การใช้สารกำจัดวัชพืชเพื่อกำจัดวัชพืชในนาข้าวอาจเป็นอันตรายต่อต้นข้าวได้

ตาราง 4 ทัศนคติที่มีต่อวิชาการแผนใหม่ในการทำนาของเกษตรกรทั้งหมด

ทัศนคติ	เกษตรกรทั้งหมด (N=120) ร้อยละ
ทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เกษตรและการลงทุนปลูกข้าว	
พันธุ์ส่งเสริม	
ระดับทัศนคติ	
คี. (19-20)	73.3
ไม่คี (8-18)	26.7
รายละเอียดแต่ละข้อ	
การคุกคามลึกลับพันธุ์ด้วยสารกำจัดแมลงเป็นอันตราย	
ต่อคนและสัตว์	

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติ	เกณฑ์ตระกรหั่งหมุด	
	(N=120)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		60.8
เห็นด้วย		31.7
ไม่แน่ใจ		2.5
ไม่เห็นด้วย		4.2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		0.8
การใช้ปุ๋ยเคมีติดต่อกันเวลานานทำให้คินแข็งได้มาก		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		82.5
เห็นด้วย		7.5
ไม่แน่ใจ		1.7
ไม่เห็นด้วย		5.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		2.5
การใช้สารกำจัดแมลงเป็นอันตรายต่อปลา		
ในนาข้าวและสัตว์อื่น		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		90.0
เห็นด้วย		5.8
ไม่แน่ใจ		-
ไม่เห็นด้วย		1.7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		2.5
การปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริมต้องลงทุนสูงและใช้		
แรงงานมาก		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง		84.2

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติ	เกณฑ์การทั้งหมด (N=120) ร้อยละ	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
เห็นด้วย	8.3	
ไม่เห็นด้วย	0.8	
ไม่เห็นด้วย	5.0	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.7	
ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการนำร่อง		
ข้าวพันธุ์ส่งเสริม*		
ระดับทัศนคติ		
ดี (7-15)	34.2	
ไม่ดี (3-6)	65.8	
รายละเอียดแต่ละข้อ		
การใช้รถไถเดินตามเป็นสิ่งไม่คิดทำให้ไม่มีรัว ควาย		
ในหมู่บ้าน		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	54.2	
เห็นด้วย	8.3	
ไม่เห็นด้วย	3.3	
ไม่เห็นด้วย	15.8	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	18.4	
ข้าวพันธุ์ส่งเสริมต้องใช้ปุ๋ยเคมีมากกว่าไม่ใช้ผลผลิต		
ที่ได้จะไม่ต่างกับข้าวพันธุ์พื้นเมือง		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	72.5	
เห็นด้วย	15.0	
ไม่เห็นด้วย	5.0	
ไม่เห็นด้วย	4.2	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	.3	

ມາຮາຍ 4 (ໜ້ອ)

ทัศนคติ	เกณฑ์กรุงทั้งหมด (N=120) ร้อยละ
การใช้สารกำจัดวัชพืชในนาข้าวเป็นอันตราย	
ต่อต้านข้าว	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.7
เห็นด้วย	35.0
ไม่เห็นใจ	5.0
ไม่เห็นด้วย	13.3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5.0

หมายเหตุ * เป็นข้อความเชิงปฏิเสธ

ตัวเลขในวงเดือน นายถึง ค่าคะแนนในการจัดระดับทักษณ์ที่มีต่อ
เคมีภัณฑ์เกษตรและการลงทุนปุลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริม ($\bar{X} = 18.6$) และ
คะแนนในการจัดระดับทักษณ์ที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการ
บำรุงรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริม ($\bar{X} = 5.9$) (โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น
เกณฑ์ในการจัดระดับ)

กล่าวได้ว่าเกณฑ์กรบ้านวังพะเนียคมีทัศนคติที่ไม่ค่อยดีต่อเครื่องจักรกล การเกษตรและการนำรุ่งรักษายाऊพันธุ์ส่งเสริม เพราะรถໄດเดินตามและปู ขยะมีรากฯ แพงต้องลงทุนสูง แต่เมื่อได้ปฏิบัติแล้วได้ผลดีจึงเกิดการยอมรับ แต่เกณฑ์กร ได้ยอมรับวิชาการบางประการ ไปปฏิบัติ เช่น รถໄไดเดินตามและการใช้ปุ๋ยคมี อย่างไรก็ตาม พนว่าทัศนคติต่อวิชาการແພນใหม่ดังกล่าว มีผลต่อการยอมรับวิชาการແພນใหม่ใน การทำงานปีของเกณฑ์กรทั้งหมด (คุณที่ 5, ข้อ 1.4.1)

๔. สิ่งจุうใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ใน
การทำงาน พนว่าแกนตระกรทั้งสองศาสตราส่วนใหญ่ร้อยละ 72.5 มีสิ่งจุุใจในการตัดสิน
ใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน (ตาราง ๕) รายละเอียดของสิ่งจุุใจแต่ละข้อ

ได้แก่ ข้าวพันธุ์ส่งเสริมให้ผลผลิตสูงทำให้มีข้าวพอกินและเหลือขาย พบว่าผลผลิตของ ข้าวพันธุ์ส่งเสริมเป็นสิ่งจูงใจให้เกยตบรรดัคสินใจยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริม ร้อยละ 4.2 กล่าวได้ว่าผลผลิตของข้าวพันธุ์ส่งเสริมไม่เป็นสิ่งจูงใจให้เกยตบรรดัคสินใจ ยอมรับ ข้าวพันธุ์ส่งเสริมขายได้ราคาสูงกว่าข้าวพันธุ์พื้นเมือง พบว่าราคาของข้าวพันธุ์ ส่งเสริมเป็นสิ่งจูงใจให้เกยตบรรดัคสินใจยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริม ร้อยละ 8.3 กล่าวได้ ว่าราคาของข้าวพันธุ์ส่งเสริมไม่เป็นสิ่งจูงใจให้เกยตบรรดัคสินใจยอมรับข้าว พันธุ์ส่งเสริม ถ้าปุ๋ยเคมีราคาถูกกว่านี้ จะมีการใช้ตามคำแนะนำมากขึ้น พบว่าราคาของ ปุ๋ยเคมีเป็นสิ่งจูงใจให้เกยตบรรดัคสินใจยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริม ร้อยละ 98.3 ตัดสินใจยอมรับต่อไปในกรณีการ ใช้ปุ๋ยเคมีให้เป็นไปตามคำแนะนำ โดยปกติเกยตบรรดัคสินใช้ปุ๋ยเคมีอยู่แล้วปริมาณการใช้ขึ้น อยู่กับราคาของปุ๋ยเคมี เนื่องจากไม่ต้องซื้อสารกำจัดแมลงจึงใช้กันมาก พบว่าสารกำจัด แมลงที่ทางราชการแจกจ่ายไม่ได้เป็นสิ่งจูงใจให้เกยตบรรดัคสินใหญ่ใช้สารกำจัดแมลง แต่ขึ้นอยู่กับปริมาณการระบาดของศัตรูพืช การใช้สารกำจัดแมลงเป็นการกำจัดแมลง ศัตรูพืชที่ได้ผลดีทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น พบว่า ประโยชน์จากการใช้สารกำจัดแมลงทำให้ ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นเป็นสิ่งจูงใจให้เกยตบรรดัคสินใจยอมรับสารกำจัดแมลงร้อยละ 25.0 กล่าวได้ว่าประโยชน์จากการใช้สารกำจัดแมลงไม่ได้เป็นสิ่งจูงใจให้เกยตบรรดัคสินใหญ่ ตัดสินใจยอมรับสารกำจัดแมลง การปฏิบัติตามหลักวิชาการทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น และ ทำให้มีหน้ามีตาในหมู่บ้าน พบว่า การได้ปฏิบัติตามหลักวิชาการหรือตามคำแนะนำ เป็นสิ่งจูงใจให้เกยตบรรดัคสินใหญ่ถึงร้อยละ 71.7 กล่าวคือ เกยตบรรดัคสินที่ปฏิบัติตามคำ แนะนำมีความรู้เพิ่มขึ้น เป็นคนหัวก้าวหน้ามีหน้ามีตาในหมู่บ้านทำให้คนอื่นเชื่อถือ การเป็นคนหัวก้าวหน้าทำให้มีความสนใจสนับสนุนกับเกยตบรรดัคสิน พบ ว่าความต้องการสนับสนุนกับเกยตบรรดัคสิน ร้อยละ 71.7 กล่าวคือ เกยตบรรดัคสินที่มีหัวก้าวหน้ามีโอกาสในการติดต่อกับ เกยตบรรดัคสิน และเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นๆ เช่น สาธารณสุข พัฒนาการ ได้ดีกว่าเกยตบรรดัคสิน ล้านลัง และสามารถได้รับการสนับสนุนโครงการอื่นๆ ของรัฐด้วย

กล่าวได้ว่า สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำนา ของเกยตบรรดัคสินวังพะเนียคที่สำคัญคือ ความต้องการมีหน้ามีตาในหมู่บ้าน และความ สนับสนุนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งทำให้มีโอกาสในการติดต่อรับรู้ข่าวสาร และการ

สนับสนุนร่วมโครงการกิจกรรมต่างๆ ของทางราชการ ได้ดีซึ่ง ส่วนลักษณะของวิทยาการเป็นสิ่ง gìแก่เกษตรกรค่อนข้างน้อย

ตาราง 5 สิ่งใดในการตัดสินใจของนักวิชาการเพนใหม่ในการทำงานของเกษตรกร
ทั้งหมด

สิ่งใด-	เกษตรกรทั้งหมด (N=120) ร้อยละ
ระดับสิ่งใด	
น้อย (0-3)	72.5
มาก (4-7)	27.5
รายละเอียดแต่ละข้อ	
ข้าวพันธุ์ส่งเสริมให้ผลผลิตสูงทำให้มีข้าวพอกินและเหลือขาย	
ใช่	4.2
ไม่ใช่	95.8
ข้าวพันธุ์ส่งเสริมขายได้ราคาสูงกว่าข้าวพันธุ์พื้นเมือง	
ใช่	8.3
ไม่ใช่	91.7
ถ้าปุ๋ยเคมีราคาถูกกว่านี้ จะมีการใช้ตามคำแนะนำมากขึ้น	
ใช่	98.3
ไม่ใช่	1.7
เนื่องจากไม่ต้องซื้อสารกำจัดแมลงจึงมีการใช้กันมาก	
ใช่	16.7
ไม่ใช่	83.3

ตาราง 4 ต่อ

สิ่งจูงใจ	เกณฑ์กรหั้นหนด (N=120) ร้อยละ
การใช้สารกำจัดแมลงเป็นการกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ได้ผลดี	
ทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น	
ใช่	25.0
ไม่ใช่	75.0
การปฏิบัติตามหลักวิชาการทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้นและทำให้มีหน้ามีตาในหมู่บ้าน	
ใช่	71.7
ไม่ใช่	28.3
การเป็นคนหัวก้าวหน้าทำให้มีความสนใจสนับสนุนกัน	
เกณฑ์ต่ำบด และเจ้าหน้าที่ของรัฐ	
ใช่	71.7
ไม่ใช่	28.3

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บระดับสิ่งจูงใจ หมายถึง ค่าคะแนนในการจัดระดับสิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน (ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนน เป็นเกณฑ์จัดระดับ $\bar{X} = 2.9$)

ค. ความเชื่อและประเพณี พนวณเกณฑ์กรหั้นสองค่านานาส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นในความเชื่อและประเพณีน้อย ก่อให้เกิดร้อยละ 65.8 ของเกณฑ์กรหั้นบ้านวังพะเนีຍด ไม่เชื่อมั่นในความเชื่อและประเพณีที่เกี่ยวกับการทำงานมากเกินไป (ตาราง 6) รายละเอียดแต่ละข้อ ได้แก่ การเช่นไหวเจ้าที่นาก่อนทำการไถหัว่น หมายถึง การทำพิธีขออนุญาตต่อเจ้าที่ซึ่งเป็นเทวครรภยาที่นา ก่อนทำการไถหัว่นเพื่อให้ทำงานประสานความสำเร็จ พนวณเกณฑ์กรหั้นใหญ่หรือร้อยละ 82.5 ไม่มีความเชื่อในเรื่องนี้ และไม่เคยทำพิธีดังกล่าว การดูดกัญชาก่อนทำการไถหัว่นและปักคำ หมาย

ถึง การอุบัติ เวลา ที่เป็นวันดีตามหลักไหรศาสตร์ที่เชื่อว่าดีให้ทำการไถหน่านและปักค่าตามฤกษ์ยามจะทำให้การทำนาประสบความสำเร็จ พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 62.5 มีความเชื่อในเรื่องนี้และทำทุกปี การ เช่น ไหว้แม่โพสพเพื่อให้ได้ผลผลิตข้าวคีและปราสาชาถึงรุ่งกวัน หมายถึงเกษตรกรมีความเชื่อว่าแม่โพสพเป็นผู้พิทักษ์รักษาที่นาเป็นเทวศาอาชญากรรมที่ต้นข้าวเมื่อได้ทำพิธีเช่น ไหว้แล้วจะได้รับการคุ้มครองไม่ให้เกิดภัยต่างๆ พนว่า เกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 90.9 ไม่เชื่อเรื่องนี้ และไม่ทำพิธีดังกล่าว เช่นนั้นตั้งประพรที่นาเพื่อขับไล่ศัตรูพืชที่คิดว่าเกิดจากการกระทำการกระทำการของภูตผีปีศาจ หมายถึงความเชื่อที่คิดว่าการที่เกิดโรคและแมลงศัตรูพืชระบาดในนาข้าว เป็นการกระทำการของภูตผีปีศาจ แก้โดยการใช้น้ำมนต์ที่ปลูกเสกโดยผู้รู้ความอาคมไปประพรที่นาขับไล่ภูตผีปีศาจ พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 96.7 ไม่มีความเชื่อในเรื่องนี้และไม่เคยทำ การผูกซังก่อนการเก็บเกี่ยว หมายถึง ความเชื่อว่าการผูกซังจะทำให้ได้ผลผลิตข้าวคีและมีข้าวพอ กิน โดยการเดือดต้นข้าวทั้งกอที่อยู่บริเวณจุดกลางของพื้นที่นาที่จะทำพิธีผูก พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 90.0 ไม่มีความเชื่อในเรื่องนี้ ทำพิธีนำข้าวเข็นกลาง เป็นความเชื่อว่า การนำข้าวที่เก็บเกี่ยวครั้งแรกเก็บไว้ในกลางโดยมีการทำพิธีให้เทวรากษ์ฯ เพื่อเป็นสิริมงคลทำให้ข้าวเปลือกที่เก็บไว้ไม่เสียหาย และมีข้าวพอ กินตลอดปี พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 81.7 ไม่มีความเชื่อในเรื่องนี้ ทำพิธีสมโภชน์ข้าวใหม่ เป็นความเชื่อที่ชาวไทยพุทธ เชื่อว่า การทำพิธีสมโภชน์ข้าวใหม่หรือข้าวที่เก็บเกี่ยวใหม่ ทำให้เป็นสิริมงคลแก่ครอบครัว และการทำงานในปีต่อไปจะได้ผลดี พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 80.8 ไม่มีความเชื่อในเรื่องนี้ นำข้าวใหม่ไปให้ญาติผู้ใหญ่เป็นประเพณีที่เกษตรกรนิยมปฏิบัติเป็นการทดแทนพระคุณแก่ผู้มีพระคุณ พนว่าเกษตรกรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 60.0 ยังคงปฏิบัติในเรื่องนี้ นำข้าวใหม่ไปถวายวัดเป็นประเพณีที่ชาวไทยพุทธได้ปฏิบัติกันมาที่เรียกว่า การได้ทำบุญด้วยข้าวใหม่ จะเป็นสิริมงคลแก่ครอบครัว พนว่าชาวไทยพุทธส่วนใหญ่ปฏิบัติในเรื่องนี้

ตาราง 6 ความเชื่อและประเพณีของเกย์ตระกรทั้งหมด

ความเชื่อและประเพณี	เกย์ตระกรทั้งหมด (N=120) ร้อยละ
ระดับความเชื่อและประเพณี	
น้อย (0-5)	65.8
มาก (6-15)	34.2
รายละเอียดความเชื่อและประเพณี	
การ เช่น ให้วิจัยที่น่าก่อนการ โอดหัวเราะ	
ไม่เคยทำ	82.5
ทำบางปี	1.7
ทำทุกปี	15.8
การ ดูถูกษั坦 ก่อนการ โอดหัวเราะ และปักคำ	
ไม่เคยทำ	35.0
ทำบางปี	2.5
ทำทุกปี	62.5
การ เช่น ให้วัฒน์โพสพเพื่อให้ได้ผลผลิตข้าวคีและปราศจาก สิ่งรบกวน	
ไม่เคยทำ	90.9
ทำบางปี	0.8
ทำทุกปี	8.3
ใช้น้ำมนต์ประพรนที่นาเพื่อขับไล่ศัตรูพืชที่เกิดจากการกระทำ ของภูตผีศาจ	
ไม่เคยทำ	96.7
ทำบางปี	2.5

ตาราง- 6 (ต่อ)

ความเชื่อและประเพณี	เกณฑ์ตัดกรองทั่วไป (N=120) ร้อยละ
ทำทุกปี	0.8
การผูกซังก่อนการเก็บเกี่ยว	
ไม่เคยทำ	90.0
ทำบางปี	0.8
ทำทุกปี	9.2
ทำพิธีนำข้าวขึ้นมา	
ไม่เคยทำ	81.7
ทำบางปี	0.8
ทำทุกปี	17.5
ทำพิธีสมโภชน์ข้าวใหม่	
ไม่เคยทำ	80.8
ทำบางปี	0.8
ทำทุกปี	18.4
นำข้าวใหม่ไปให้ญาติผู้ใหญ่	
ไม่เคยทำ	12.5
ทำบางปี	27.5
ทำทุกปี	60.0
นำข้าวใหม่ไปถวายวัด	
ไม่เคยทำ	58.3
ทำบางปี	5.0
ทำทุกปี	36.7

หมายเหตุ ตัวเลขหลังระดับความเชื่อและประเพณี เป็นค่าคะแนนในการจัดระดับความเชื่อและประเพณี (ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นเกณฑ์จัดระดับ $\bar{X} = 5$)

1.1.2 ปัจจัยค้านเศรษฐกิจ ปรากฏในตาราง 7 รายละเอียดดังนี้

1.1.2.1 พื้นที่ถือครอง พนวณเกย์ตกรหัสส่องคลายน้ำมีพื้นที่ถือครองโดยเฉลี่ย 16.5 ไร่ต่อครอบครัว โดยมีพื้นที่ถือครอง 1-10 ไร่ มีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 42.5 รองลงมา มีพื้นที่ถือครอง 11-20 ไร่ ร้อยละ 5.8 พื้นที่ถือครองมีเอกสารสิทธิ์เป็น นส.3ก มาตรฐานสูง ร้อยละ 96.7 เป็นโฉนดร้อยละ 0.8 และไม่มีเอกสารสิทธิ์ร้อยละ 2.5 โดยได้จากการค้นมากที่สุดถึงร้อยละ 57.5 การซื้อ ร้อยละ 21.7 การซื้อและมารบก ร้อยละ 10.8 และการจับจองร้อยละ 10.0 กล่าวได้ว่าเกย์ตกรหัสส่องคลายน้ำมีพื้นที่ถือครองขนาดเล็ก ได้จากการแบ่งปันมารบก มีเอกสารสิทธิ์คือ นส.3ก ที่สามารถใช้ทำนิติกรรมต่างๆ ได้ เช่น การทำงานของค้าประภันเงินถูกเพื่อลุ่มทุนทำการเกย์ตกร เป็นต้น

1.1.2.2 ขนาดพื้นที่นา พนวณ เกย์ตกรหัสส่องคลายน้ำมีพื้นที่นาโดยเฉลี่ย 11.9 ไร่ต่อครอบครัวเป็นพื้นที่นารวมของคนเอง และเช่า โดยมีพื้นที่นาขนาด 1-10 ไร่ มีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 56.7 รองลงมาขนาด 11-20 ไร่ ร้อยละ 34.2 และมีพื้นที่นาขนาดมากกว่า 30 ไร่ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 4.1 เป็นพื้นที่นาของคนเอง ร้อยละ 87.5 และไม่มีพื้นที่นาเป็นของคนเอง ร้อยละ 12.5 หรือจำนวน 15 คน ซึ่งเป็นครอบครัวใหม่ที่แยกมาจากการค้นครัวที่ย้ายจนมีพื้นที่นาขนาดเล็ก และไม่สามารถแบ่งปันได้อีก และพบว่า เกย์ตกรหัสส่องคลายน้ำมีพื้นที่นา เป็นผู้ไม่มีพื้นที่นาเป็นของคนเองร้อยละ 12.5 และมีพื้นที่นาขนาดเล็ก ร้อยละ 20.0 การเช่านาโดยเฉลี่ย 3.2 ไร่ต่อครอบครัว โดยเช่าจากเจ้าของที่นาที่เป็นเกย์ตกรหัสส่องคลายน้ำมีพื้นที่นาขนาดเล็ก ร้อยละ 60 ปีบหรือประมาณ 200 บาทต่อไร่ สำหรับดังการเก็บเกี่ยว กล่าวได้ว่า เกย์ตกรหัสส่องคลายน้ำมีพื้นที่นาขนาดเล็กและเป็นของคนเอง

1.1.2.3 แรงงานในครอบครัว พนวณ เกย์ตกรหัสส่องคลายน้ำ มีแรงงานในครอบครัวโดยเฉลี่ย 3 คน โดยมีแรงงาน 1-2 คน จำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 65.8 รองลงมา มีแรงงาน 3-4 คน ร้อยละ 29.2 และมีแรงงาน 5-6 คน จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.0 แรงงานหลักของครอบครัวเป็นพ่อบ้าน ร้อยละ 75.0 แม่บ้าน ร้อยละ 24.2 และบุตรร้อยละ 0.8 มีการจ้างแรงงานในการทำงาน ร้อยละ 56.7 ในกิจกรรมการ ได้ปักค้ำและเก็บเกี่ยว ค่าจ้างโดยเฉลี่ย 2,236.50 บาท ต่อครอบครัวต่อปี เป็นแรงงานในหมู่บ้านที่เข้าของที่นาติดต่อจ้างโดยตรง มีการแลกเปลี่ยนแรงงานในการทำงานหรือที่เรียกว่า การลงแพก ร้อยละ 43.3 สำหรับการปักค้ำและเก็บเกี่ยว โดยหมุนเวียนทำกิจกรรม

ครบตามจำนวนสมาชิก และทุกคนจะนำอาหารไปเอง นับได้ว่าเป็นแนวทางหนึ่งสำหรับการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานในหมู่บ้าน

1.1.1.4 รายได้ของครอบครัว พนว่าเกย์ตระกรทั้งสองศาสนานี้รายได้เฉลี่ย 36,108.15 บาทต่อปี เป็นรายได้รวมจากภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร รายได้เฉลี่ยจากภาคเกษตร 16,398.30 บาทต่อปีต่อครอบครัว จากการขายข้าว ยางพารา และพืชผัก รายได้เฉลี่ยจากนอกภาคเกษตร 19,709.85 บาทต่อปีต่อครอบครัว จากการค้าขายของชำ รับจ้างทำงานก่อสร้าง และรับจ้างทั่วไป ซึ่งเกษตรกรทั้งสองศาสนานี้มีรายได้ 20,001-30,000 บาทต่อปี จำนวนมากที่สุดถึง ร้อยละ 33.3 รองลงมามีรายได้ 10,500-20,000 บาทต่อปี ร้อยละ 28.3 และมีรายได้ 40,001-50,000 บาทต่อปี จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 7.5 แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ คือต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของหมู่บ้านถึงร้อยละ 61.7

1.1.1.5 ภาระหนี้สิน พนว่าเกย์ตระกรทั้งสองศาสนานี้หนี้สินถึง ร้อยละ 47.5 โดยเฉลี่ย 13,318.60 บาทต่อครอบครัว และเป็นผู้ที่มีที่ดินเป็นของตนเองเพียงสามครอบครัว ใช้ค่าน้ำกันเจนถูกได้ ปรากฏว่า มีหนี้สินจากแหล่งเงินทุนในระบบร้อยละ 35.8 คือ สากรณ์การเกษตรเมืองสุกัดจำกัด ร้อยละ 18.3 และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสาขาสุกัด ร้อยละ 17.5 เฉลี่ย 10,350 บาทต่อครอบครัว และมีหนี้สินแหล่งเงินทุนอกรอบ ร้อยละ 11.7 คือ เพื่อนบ้านร้อยละ 9.2 ภัยคิพ่นน่องร้อยละ 2.5 เฉลี่ย 1,958.30 บาทต่อครอบครัว โดยมีวัตถุประสงค์การถูกเงินเพื่อนำไปลงทุนทำการเกษตรมากที่สุดร้อยละ 29.1 รองลงมานำไปซ้อมเชzmบ้าน ร้อยละ 6.7 เพื่อการศึกษาบุตร ร้อยละ 5.8 เพื่อใช้จ่ายในการอบครัวร้อยละ 4.2 และนำไปใช้จ่ายอย่างอื่น เช่น ซื้อรอดจักรยานยนต์ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 1.6

1.1.1.6 การมีเครื่องจักรกลการเกษตร ยานพาหนะและเครื่องรับข่าวสาร ได้แก่

ก. รถไถเดินตาม พนว่าเกย์ตระกรทั้งสองศาสนานี้รถไถเดินตามเป็นของตนเอง ร้อยละ 45.0 โดยชาวไทยพูด เริ่มใช้ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.2516 เป็นรถไถเดินตามนาด 6 แรงม้า ราคาประมาณ 13,000 บาท หลังจากนั้น 3 ปี ชาวไทยมุสลิม ซึ่งเริ่มนี้เป็นของตนเอง เนื่องจากรถไถเดินตามทำงานมีประสิทธิภาพดีกว่าและเร็วกว่าแรงงานวัว และควาย ทำให้เกษตรกรทั้งสองศาสนานิยมใช้มากขึ้น ในพ.ศ.

2530. มีจำนวนรถໄດเดินตามเพิ่มขึ้นมากที่สุด เครื่องยนต์ขนาด 7 แรงม้า ราคาระบบมาล กันละ 30,000 บาท เพราะในช่วงนี้เกษตรกรรมมีโอกาสสูงเงินจากสหกรณ์การเกษตร และ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้สะคลาน มีเวลาในการผ่อนชำระภายใน 3 ปี และมีรายได้จากการปลูกผักและรับจ้างได้ ที่สามารถนำเงินไปผ่อนชำระเงินกู้ได้ คาดว่าจำนวนรถໄດเดินตามในอนาคตคงเพิ่มขึ้นไม่นานนัก เพราะเกษตรกรที่ไม่มีรถໄດเดินตามเป็นผู้ที่มีพื้นที่นาขนาดเล็กและไม่มีที่นาเป็นของตนเอง หากถูกจ่ายมาซื้อรถໄດเดินตามจะไม่คุ้มกับการลงทุนเป็นการเพิ่มภาระหนี้สินแก่ครอบครัว ประกอบกับ สามารถจ้างได้สะคลาน ราคาไม่สูงนัก คือ ทั้งไถและคราด ร้อยละ 300 บาท และจะมีผู้รับจ้างได้ทั้งชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม จำนวน 10 ราย

ข. เครื่องสูบน้ำ พบว่าเกษตรกรทั้งสองศาสนามีเครื่องสูบน้ำเป็นของตนเอง ร้อยละ 15.8 โดยชาวไทยพุทธเริ่มใช้ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.2529 เป็นชนิดใช้ไฟฟ้าเป็นปั๊มน้ำห่อส่งขนาด 1 น้ำ ถูกนำมาจากบ่อเพื่อใช้ในการปลูกพืชผัก พ.ศ.2531 การปลูกพืชผักเป็นอาชีพมากขึ้นทำให้เครื่องสูบน้ำเพิ่มขึ้นทั้งชนิดใช้ไฟฟ้า และติดรถໄດเดินตาม ขนาดห่อส่ง 2 น้ำ เนื่องจากปัจจุบันเกษตรกรปลูกไม่ผลคาดว่า ในอนาคตปริมาณเครื่องสูบน้ำจะเพิ่มขึ้น และเครื่องสูบน้ำส่วนใหญ่ไม่ค่อยใช้ในการทำนาจะใช้ในการผลิตภาวะฝนแล้งเท่านั้น

ค. เครื่องนวดข้าว พบว่าเกษตรกรทั้งสองศาสนามีเครื่องนวดข้าวเป็นของตนเอง ร้อยละ 15.0 เป็นเกษตรกรที่มีพื้นที่นาขนาดใหญ่ โดยชาวไทยพุทธเริ่มใช้ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.2526 เครื่องนวดข้าวนอกจากจะใช้ในไร่นาของตนเอง สามารถรับจ้างนวดข้าวทั้งในหมู่บ้านและหมู่บ้านใกล้เคียง คาดว่าจำนวนเครื่องนวดข้าว ในอนาคตเพิ่มขึ้นน้อย เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่มีกะบะสำหรับนวดอยู่แล้วและสามารถจ้างนวดได้สะคลานในราคา 5 บาทต่อปั๊น

ง. รถจักรยานยนต์ เป็นยานพาหนะที่มีความสำคัญและ จำเป็นสำหรับเกษตรกรทั้งสองศาสนานในหมู่บ้านนี้ที่ใช้ในการใช้ประกอบอาชีพ เช่น ไปทำสวนยาง สวนไม้ผล ทำงานรับจ้าง และใช้ทำธุระติดต่อระหว่างกัน พบว่า เกษตรกรทั้งสองศาสนามีรถจักรยานยนต์เป็นของตนเอง ร้อยละ 80.0 โดยชาวไทยมุสลิม เริ่มใช้ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.2516 และเพิ่มขึ้นมากที่สุดใน พ.ศ.2533 เพราะเกษตรกรซื้อโดยระบบเงินผ่อนในอัตราประมาณ 800-1,500 บาทต่อเดือน คาดว่าจำนวนรถ

จักษุขนาดตัวในอนาคตเพิ่มขึ้นเพราะเป็นความจำเป็นที่เกณฑ์ต้องใช้ในการอ่านวิชานะความสัมภาก

จ. วิทยุและโทรทัศน์ เป็นสื่อสารมวลชนที่ให้ข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและแพร่หลาย พนักงานที่เกณฑ์ต้องส่องค่าสถานีเครื่องรับวิทยุ ร้อยละ 52.5 มีเครื่องรับโทรศัพท์เครื่องร้อยละ 74.2 รายการวิทยุและโทรทัศน์ที่เกณฑ์ต้องสนใจมากที่สุด คือ รายการข่าวประจำวันและบันเทิง รายการเกี่ยวกับการเกษตรมีการนำเสนออย่างทำให้เกณฑ์ต้องรับข่าวสารค้านนี้อย่าง สถานีวิทยุที่นิยม ได้แก่ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดสหัส แล้วสถานีวิทยุตำรวจนครบาล 9 ส่วนสถานีโทรศัพท์ที่รับชมได้ชัดเจนมีช่อง 3, 5 และ 9 ที่นิยมมากที่สุด คือ ช่อง 3

ตาราง 7 ปัจจัยค้านเศรษฐกิจของเกณฑ์ต้องห้ามดู

	เกณฑ์ต้องห้ามดู	
	ปัจจัยค้านเศรษฐกิจ (N=120)	ร้อยละ
พนักงานที่ถือครอง (ไวร)		
1-10		42.5
11-20		30.8
21-30		13.3
31-40		7.5
มากกว่า 40		5.8
เฉลี่ย		16.5
พนักงานที่ทำงาน (ไวร)		
1-10		56.7
11-20		34.2
21-30		5.0
มากกว่า 30		4.1
เฉลี่ย		11.9
แรงงานในครอบครัว (คน)		
1-2		65.8

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยค้านเศรษฐกิจ	เกณฑ์ตัวแปรทั้งหมด (N=120)	
	ร้อยละ	
3-4	29.2	
5-6	5.0	
เฉลี่ย	3.0	
การแลกเปลี่ยนแรงงาน		
มี	43.3	
ไม่มี	56.7	
รายได้ของครอบครัวต่อปี (บาท)		
10,500-20,000	28.3	
20,001-30,000	33.3	
30,001-40,000	13.3	
40,001-50,000	7.5	
มากกว่า 50,000	17.5	
เฉลี่ย	36,108.2	
ภาวะหนี้สิน		
มี	47.5	
ไม่มี	52.5	
จำนวนเงินกู้ (บาท)		
ไม่มี	52.5	
4,000-10,000	14.2	
10,001-20,000	15.8	
20,001-30,000	5.0	
มากกว่า 30,000	12.5	
เฉลี่ย	13,318.6	

ตาราง 7 (ต่อ)

		เกณฑ์ครบทั้งหมด (N=120) ร้อยละ
ปัจจัยค้านเศรษฐกิจ		
เครื่องจักรกลของตนเอง		
รถไถเดินด่าน		
มี		45.0
ไม่มี		55.0
เครื่องสูบน้ำ		
มี		15.8
ไม่มี		84.2
เครื่องนวคช้า		
มี		15.0
ไม่มี		85.0
ยานพาหนะของตนเอง		
รถชนต์ระบบ		
มี		4.2
ไม่มี		95.8
รถจักรยานยนต์		
มี		80.0
ไม่มี		20.0
รถจักรยาน		
มี		41.7
ไม่มี		58.3
เครื่องรับข่าวสาร		
วิทยุ		
มี		52.5
ไม่มี		47.5
โทรศัพท์		
มี		74.2
ไม่มี		25.8

1.1.3 ปัจจัยค้านภัยภาพ

น้ำเป็นปัจจัยสำคัญในการทำการเกณฑ์โดยเฉพาะการทำต้องใช้น้ำมากกว่าการปลูกพืชอื่นๆ การมีแหล่งน้ำชลประทานสามารถทำให้เกณฑ์กรดความเสี่ยงในการทำงานได้มาก พบว่าเกณฑ์กรดทั้งสองศาสนา ส่วนใหญ่ทำงานโดยอาศัยน้ำฝน ถึงร้อยละ 65.0 ที่ใช้น้ำชลประทานมีร้อยละ 35.0 ที่สามารถใช้น้ำได้เพียงพอตลอดฤดูแล้ง กรณีทำงานปี แหล่งน้ำชลประทานนี้ 2 แหล่ง คือ ฝ่ายวังพะเนียด และฝ่ายคุสัน เกณฑ์กรดทั้งสองศาสนามีพื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทานโดยเฉลี่ย 4.2 ไร่ โดยมีพื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน 4-10 ไร่ มีจำนวนมากที่สุดร้อยละ 19.2 รองลงมาพื้นที่นาขนาด 11-20 ไร่ ร้อยละ 13.3 และพื้นที่นา่มากกว่า 20 ไร่มีจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 2.5 แต่ในฤดูแล้ง ไม่สามารถใช้น้ำชลประทานในการทำนาครั้งที่ 2 ได้ เนื่องจากปริมาณน้ำไม่เพียงพอ จะเห็นได้ว่าเกณฑ์กรดทั้งสองศาสนาอาศัยน้ำฝนในการทำงาน และมีพื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทานโดยเฉลี่ยค่อนข้างต่ำคือ 4.2 ไร่ เท่านั้น (ตาราง 8)

ตาราง 8 ปัจจัยค้านภัยภาพของเกณฑ์กรดทั้งหมด

พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน (ไร่)	เกณฑ์กรดทั้งหมด (N=120)	
	ร้อยละ	
ไม่มี		65.0
4-10		19.2
11-20		13.3
มากกว่า 20		2.5
เฉลี่ย		4.2

1.1.4 ปัจจัยค้านชีวภาพ ผลผลิตข้าวต่อไร่ พนว่างেณฑ์กรดทั้งสองศาสนาได้ผลผลิตข้าวโดยเฉลี่ย 327 กิโลกรัมต่อไร่ โดยผลิตข้าวได้ 300-399 กิโลกรัมต่อไร่มีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 59.2 รองลงมาผลิตได้ 200-299 กิโลกรัมต่อไร่ ร้อยละ 28.3 และผลิตได้ 400-500 กิโลกรัมต่อไร่น้อยที่สุดร้อยละ 12.5 (ตาราง 9) ปรากฏว่าผลผลิต

ข้าวโคลนถือเป็นพืชที่มีความต้องการน้ำสูงกว่าพลดผลิตข้าวเฉลี่ยของสำนักงานเมือง 15 กิโลกรัมต่อไร่ คือ พลดผลิตข้าวเฉลี่ยหักห้ามาก 312 กิโลกรัมต่อไร่ และทำกว่าพลดผลิตข้าวเฉลี่ยของสำนักเกษตร 37 กิโลกรัมต่อไร่ และของจังหวัดสุรุณ 20 กิโลกรัมต่อไร่ คือ พลดผลิตข้าวเฉลี่ยของสำนักเกษตร 364 กิโลกรัมต่อไร่และพลดผลิตข้าวเฉลี่ยของจังหวัดสุรุณ 347 กิโลกรัมต่อไร่ สำหรับพลดผลิตข้าวที่ได้เกณฑ์ตระจั่งแบบข้าวไว้เพื่อการบริโภคในครอบครัวจะพอก่อนจึงขาย วิธีการขายมีทั้งขายข้าวเปลือกไม่มีน้ำเงินและขายหั่นหดที่เดียว โคลนขายให้แก่โรงสีในหมู่บ้าน

ตาราง 9 ปัจจัยด้านชีวภาพของเกษตรกรทั้งหมด

เกษตรกรทั้งหมด	
ผลผลิตข้าว (กิโลกรัม/ไร่)	(N=120) ร้อยละ
200-299	28.3
300-399	59.2
400-500	12.5
เฉลี่ย	327

1.2 การยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปีของเกษตรกรทั้งหมด

เป็นการอธิบายถึงการยอมรับวิทยาการต่างๆของเกษตรกรทั้งสองศาสตราจารุน 120 ราย ตัวชี้วัดที่ใช้วัดการยอมรับ คือ ข้าวพันธุ์ส่งเสริม การเตรียมคิน การใช้ปุ๋ยเคมี การใช้สารกำจัดแมลง และการหากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว (ฤดูกาลนวน ก.) พบว่า เกษตรกรทั้งสองศาสตราจารุนส่วนใหญ่ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปี ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 65.8 รองลงมาอยู่ในระดับสูงร้อยละ 18.4 และยอมรับในระดับต่ำ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 15.8 แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรทั้งสองศาสตราจารุนส่วนใหญ่ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปี ได้ในระดับปานกลาง รายละเอียดการยอมรับแต่ละวิทยาการมีดังนี้ (ตาราง 10)

1.2.1 ข้าวพันธุ์ส่งเสริม พนวณเกณฑ์กรทั้งสองศาสนาของรับข้าวพันธุ์ส่งเสริมเพียงร้อยละ 6.7 ชนิดพันธุ์ข้าวที่ยอมรับ คือ ข้าวขาวคงทนลิ 105 ยอมรับร้อยละ 2.5 ข้าว กข 23 ยอมรับร้อยละ 2.5 และ ข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ยอมรับร้อยละ 1.7 ส่วนเกณฑ์กรทั้งสองศาสนาที่ไม่ยอมรับ ร้อยละ 93.3 ให้เหตุผลว่า ข้าวพันธุ์ส่งเสริมนี้ แมลงศัตรูพืชรบกวนมาก ต้องใช้แรงงานในการคุ้มครองมาก และใช้ปุ๋ยเคมีมากลงทุนสูง สำหรับพันธุ์ข้าวพื้นเมืองที่เกณฑ์กรนิยมปลูกมากที่สุดคือ ข้าวอัลฟัลลิดี๙๗ ซึ่งชาวไทยมุสลิมนำมาจากสูเปอร์ลิส ประเทศไทยเดิม เมื่อ พ.ศ.2528 มีลักษณะท่านต่อการกำลังของแมลงศัตรูพืช ทนแต่ได้ดีกว่าข้าวพันธุ์ กข. และไม่ต้องคุ้มครองมาก

1.2.2 การเตรียมดินแปลงปักคำ พนวณเกณฑ์กรทั้งสองศาสนา ยอมรับการเตรียมดินตามคำแนะนำถึงร้อยละ 90.0 คือ เตรียมดินโดยการไถ 2 ครั้ง คราด 2-3 ครั้ง ทำให้สามารถกำจัดวัชพืชได้ดี ปักคำง่ายและทำให้ต้นข้าวเจริญเติบโตดี ส่วนเกณฑ์กรที่ไม่ยอมรับ ร้อยละ 10.0 ไถเพียง 1 ครั้ง และคราด 1 ครั้งโดยให้เหตุผลว่า มีเงินทุนน้อย ไม่สามารถจ้างรถไถเดินตามในการเตรียมดินตามคำแนะนำได้และต้องการความรวดเร็วเป็นการประหัดทั้งเวลาและเงินทุนในการเตรียมดินเกณฑ์กรทั้งสองศาสนา ส่วนใหญ่ใช้รถไถเดินตาม ถึงร้อยละ 96.7 เพราะทำงานได้รวดเร็วกว่าการใช้แรงงานวัวและควาย

1.2.3 ปุ๋ยเคมี พนวณเกณฑ์กรทั้งสองศาสนาใช้ปุ๋ยเคมีโดยเฉลี่ย 23.8 กิโลกรัมต่อไร่ เกณฑ์กรที่ยอมรับ ร้อยละ 99.2 ไม่ยอมรับร้อยละ 0.8 ที่ให้เหตุผลว่า ปุ๋ยเคมีราคาแพง ไม่คุ้นการลงทุน ใช้แล้วมีวัชพืชในนานมาก เกณฑ์กรที่ยอมรับใช้ปุ๋ยเคมีถูกต้องตามสูตรที่แนะนำคือ สูตร 16-20-0 ร้อยละ 99.2 ใช้ปุ๋ยเคมีอัตรามากกว่า 17 กิโลกรัมต่อไร่ ร้อยละ 76.7 ใกล้เคียงกับอัตราที่แนะนำคือ 20 กิโลกรัมต่อไร่ และใช้ถูกต้องตามช่วงเวลาที่แนะนำร้อยละ 6.7 คือใส่ก่อนปักคำ 1 วัน หรือภายใน 7 วัน หลังปักคำซึ่งเป็นเกณฑ์กรที่ปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริม ส่วนเกณฑ์กรร้อยละ 92.5 ที่ใช้ไม่ถูกต้องตามช่วงเวลาที่แนะนำ จะใช้หลังจากปักคำแล้วมากกว่า 1 เดือนขึ้นไปหรือเมื่อเห็นว่าต้นข้าวแสดงอาการใบเหลืองหรือไม่เจริญเติบโตจะเห็นได้ว่า เกณฑ์กรทั้งสองศาสนา ส่วนใหญ่ยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีตามสูตรและอัตราต่อไร่ที่แนะนำแต่ใช้ไม่ถูกต้องตามช่วงเวลาที่แนะนำ

1.2.4 สารกำจัดแมลง พนว่าเกณฑ์ครรภยอนรับ ร้อยละ 19.2 และปฏิบัติถูกต้องตามคำแนะนำคือ อัตราส่วนที่ใช้และวิธีการปฏิบัติข้อละใช้สารกำจัดแมลง ส่วนเกณฑ์ครรภ ร้อยละ 80.8 ที่ไม่ยอมรับส่วนใหญ่ปลูกข้าวพันธุ์พื้นเมืองที่ทนทานต่อการทำลายของแมลงศัตรูพืช และกลัวขั้นตรายจากการใช้สารกำจัดแมลง

1.2.5 การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว พนว่าเกณฑ์ครรภร้อยละ 75.8 ยอมรับการตากข้าวตามคำแนะนำคือ ตากข้าว 2-3 แดด โดยเกณฑ์ครรภเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง จะตัดข้าวตากไว้บนตอซัง 3-7 วันก่อนนวด เพื่อให้เมล็ดข้าวแห้ง นวดง่าย เมื่อนำไปเก็บรักษาไม่คุณภาพดีและนำไปสีเมล็ดข้าวไม่แตกหักขายได้ราคาดี ส่วนร้อยละ 24.2 ที่ไม่ยอมรับ เพราะเห็นข่าวเมล็ดข้าวแห้งคือแล้วก่อนเก็บเกี่ยวต้นและร่วงข้าวจะแห้งแล้ว ในกรณีเก็บรักษาข้าวเปลือกเกษตรกรทั้งสองสาสนานิยมเทกองพื้นเพราะไม่ทำให้ข้าวเปลือกอับชื้นและหมูทำลายน้อยกว่าบรรจุกระสอบ

สรุปได้ว่า วิทยาการที่เกษตรกรยอมรับปฏิบัติตามคำแนะนำมากคือ การเตรียมดิน การใช้ปุ๋ยเคมี และการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว ส่วนข้าวพันธุ์ส่งเสริมและสารกำจัดแมลงเกษตรกรยอมรับน้อยมากเหตุผลการยอมรับและไม่ยอมรับ (ดูบทที่ 5 ข้อ 2.26)

ตาราง 10 การยอมรับวิทยาการแพนใหม่ทั้งชุดในการดำเนินการป้องกันโรคทั้งหมด

วิทยาการแพนใหม่	เกษตรกรทั้งหมด (N=120)	
	ร้อยละ	
ระดับการยอมรับ		
ต่ำ (0-4)	15.8	
ปานกลาง (5-8)	65.8	
สูง (9-14)	18.4	
ประเภทวิทยาการ		
การใช้ข้าวพันธุ์ส่งเสริม (ร้อยละของพื้นที่)		
ไม่ใช้	93.3	
1-20	0.8	
21-40	1.7	
41-60	1.7	

ตาราง 10 (ต่อ)

วิทยาการแผนใหม่	เกณฑ์ครบทั้งหมด (N=120) ร้อยละ
มากกว่า 60	2.5
การเตรียมคินแปลงปีกคำ	
การใช้รอดไถเดินตาม	
ใช้	96.7
ไม่ใช้	3.3
การเตรียมคินตามคำแนะนำ	
ถูกต้อง	90.0
ไม่ถูกต้อง	10.0
การใช้ปุ๋ยเคมี	
สูตรปุ๋ยที่แนะนำ	
ไม่ใช้	0.8
ใช้ถูกต้อง	99.2
อัตราที่ใช้ต่อไร่ (กิโลกรัม)	
ไม่ใช้	0.8
1-10	2.5
11-17	20.0
มากกว่า 17	76.7
เหลือ	23.8
ช่วงเวลาที่ใช้ตามคำแนะนำ	
ไม่ใช้	0.8
ใช้ถูกต้อง	6.7
ใช้ไม่ถูกต้อง	92.5
การใช้สารกำจัดแมลงและการปฏิบัติตามคำแนะนำ	
ไม่ใช้	80.8
ใช้ถูกต้อง	19.2

ตาราง 10 (ต่อ)

		เกณฑ์กรหั่นหนด
วิทยาการแผนใหม่		(N=120)
		ร้อยละ
การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว		
ถูกต้อง		75.8
ไม่ถูกต้อง		24.2

หมายเหตุ ตัวเลขหลังระดับการยอมรับ เป็นค่าคะแนนในการจัดระดับการยอมรับ วิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เป็นตัวกำหนดในการจัดระดับ คือ

$$\text{ระดับต่ำ} = \leq \bar{X} - S.D$$

$$\text{ระดับปานกลาง} = < \bar{X} + S.D, > \bar{X} - S.D$$

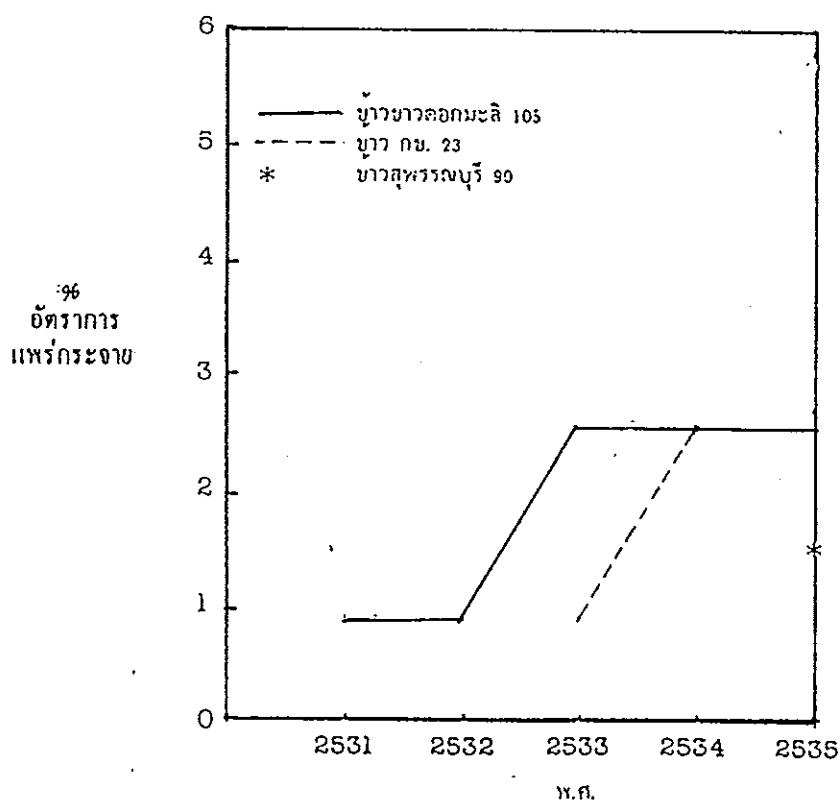
$$\text{ระดับสูง} = \geq \bar{X} + S.D$$

1.3 การเผยแพร่องค์ความรู้ในกิจกรรมเกณฑ์กรหั่นหนด

การเผยแพร่องค์ความรู้ในวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีเฉพาะวิทยาการแผนใหม่ที่สำคัญ 3 ประการคือ ข้าวพันธุ์ส่งเสริม ปุ๋ยเคมี และสารกำจัดแมลงตั้งแต่ พ.ศ. 2525 ถึง พ.ศ. 2535 เป็นช่วงที่มีการส่งเสริมการเกณฑ์กรหั่นหนดตามระบบ ฝึกอบรมและเขียนเยี่ยนในบ้านวังพะเนียด ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกณฑ์กรหั่นหนด ปฏิบัติงานเยี่ยม เยี่ยนเกณฑ์กรหั่นหนดเป็นไปตามระบบเดือนละ 2 ครั้งในการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร รายละเอียดดังนี้

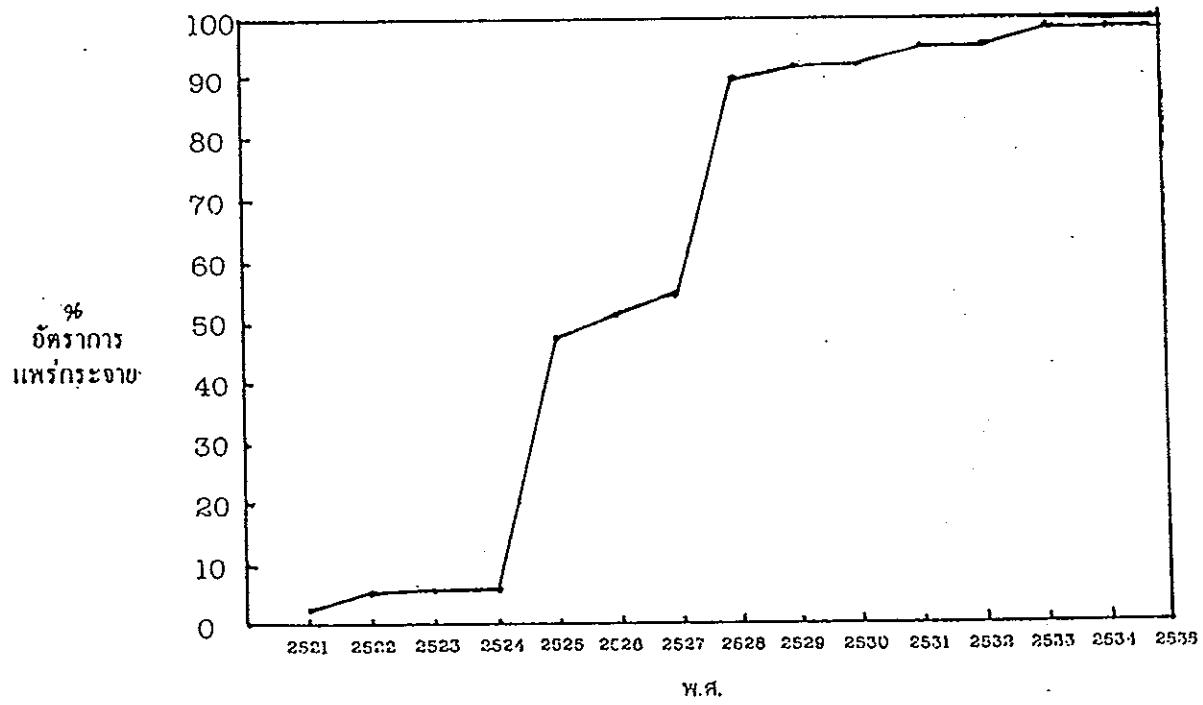
1.3.1 การเผยแพร่องค์ความรู้ของข้าวพันธุ์ส่งเสริม พนวจข้าวพันธุ์ส่งเสริมที่มีการเผยแพร่องค์ความรู้ในช่วง พ.ศ. 2525 ถึง พ.ศ. 2535 มีเพียง 3 พันธุ์ คือข้าวขาวคอกระดิ 105 ข้าว กข. 23 และข้าวสุพรรณบุรี 90 ซึ่งข้าวขาวคอกระดิ 105 ได้ประกาศเป็นพันธุ์ส่งเสริมใน พ.ศ. 2502 สำนักงานเกษตรชำราษฎรเมืองสุโขทัยเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกณฑ์กรหั่นหนดได้แนะนำในหมู่บ้านนี้และเกณฑ์กรหั่นหนดร้อยละ 0.8 ใน พ.ศ. 2531 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.5 ในช่วง พ.ศ. 2533 ถึง พ.ศ. 2535 เหตุที่ช่วงเวลาการเผยแพร่องค์ความรู้ของข้าวขาวคอกระดิ 105 ใช้เวลา 29 ปี จึงมีการส่งเสริมในหมู่บ้านนี้ เพราะเป็นพันธุ์

ข้าวที่ส่งเสริมให้ปลูกในภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีการส่งเสริมให้ปลูกในภาคใต้ จนกระทั่งได้นำมาปลูกทดสอบใน พ.ศ.2528 ถึง พ.ศ.2530 และได้ส่งเสริมให้ปลูกใน พ.ศ.2531 เป็นต้นมา ข้าว กข.23 ได้ประกาศเป็นพันธุ์ส่งเสริมใน พ.ศ.2524 แนะนำในหมู่บ้านนี้และเกณฑ์ร้อยละ 0.8 ปลูกครึ่งแรกใน พ.ศ. 2533 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.5 ในช่วง พ.ศ.2534 ถึง พ.ศ.2535 ใช้วิธีการเพร์กระยะ 9 ปี และข้าวสุพรรณบุรี 90 ได้ประกาศเป็นพันธุ์ส่งเสริมใน พ.ศ.2534 แนะนำในหมู่บ้านนี้และเกณฑ์ร้อยละ 1.7 ปลูกครึ่งแรก พ.ศ.2535 ข้าวพันธุ์ส่งเสริมทั้ง 3 พันธุ์ ได้รับการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์จากกรมส่งเสริมการเกษตรโดยส่งผ่านสำนักงานเกษตรจังหวัดและสำนักงานเกษตรอำเภอ มีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลเป็นผู้เผยแพร่แนะนำแก่เกษตรกรที่สนใจและมีความต้องการปลูก จะเห็นได้ว่าเกษตรกรยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริมดังกล่าวได้น้อย (ภาพประกอบ 4 ตาราง 11) เพราะข้าวพันธุ์ส่งเสริมต้องลงทุนสูง และคุ้มครองยากมาก เช่น ต้องใช้ปุ๋ยเคมีตามคำแนะนำ และมีศัตรูพืชรบกวนมากกว่าข้าวพันธุ์พื้นเมือง (รายละเอียดบทที่ 5 ข้อ 1.2.1)

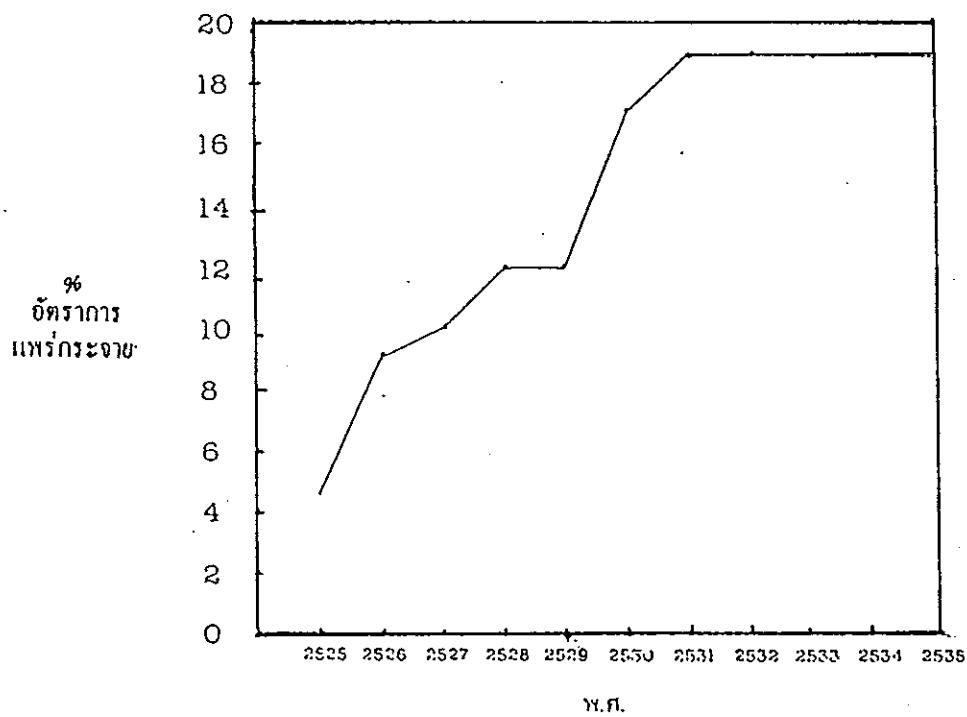
ภาพประกอบ 4 การเพร์กระยะของข้าวพันธุ์ส่งเสริมในกุ่มเกษตรกรทั้งหมด

1.3.2 การแพร่กระจายของบุขเคมี บุขเคมีที่กรมส่งเสริมการเกษตรแนะนำให้ใช้ในนาข้าวคือ สูตร 16-20-0 สำหรับนาดินเหนียว และสูตร 16-16-8 สำหรับนาดินทราย สำหรับบุขที่ส่งเสริมให้ใช้ในหมู่บ้านนี้คือสูตร 16-20-0 พนว่าเกษตรกรเริ่มใช้บุขเคมีที่เพิ่มผลผลิตข้าวครั้งแรก พ.ศ.2516 โดยเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำสำนักงานเกษตรอำเภอเมืองสระบุรี แต่มีการแพร่กระจายไม่นานนัก อัตราการแพร่กระจายเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 46.8 เพราะใน พ.ศ.2525 ซึ่งเป็นปีแรกที่หมู่บ้านนี้เข้าร่วมการส่งเสริมการเกษตรตามระบบผีกอบรมและเขียนเสียง อัตราและวิธีการใช้ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล การแพร่กระจายของบุขเคมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และสูงสุดใน พ.ศ.2532 ถึง พ.ศ.2535 (ภาพประกอบ 5 ตาราง 11) เพราะเมื่อใช้บุขเคมีทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นเกยตกรกร ได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติจริงทำให้ยอมรับเพิ่มขึ้น (รายละเอียดบทที่ 5 ข้อ 1.2.3)

ภาพประกอบ 5 การแพร่กระจายของบุขเคมีในกลุ่มเกษตรกรทั้งหมด

1.3.3 การเผยแพร่กระจายของสารกำจัดแมลง พนวจัยตรวจสอบยุทธิ์ 4.2 เริ่มใช้สารกำจัดแมลงในการกำจัดแมลงศัตรูพืชในนาข้าวใน พ.ศ.2525 จากการแนะนำของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล อัตราการเผยแพร่กระจายเพิ่มขึ้นสูงสุดในช่วง พ.ศ.2531 ถึง พ.ศ.2535 เป็นร้อยละ 19.2 (ภาพประกอบ 6 ตาราง 11) เป็นช่วงที่มีศัตรูพืชระบาดมากขึ้น เนื่องจากป่าถูกทำลายมากขึ้นเพื่อใช้ในการปลูกพืช การใช้สารกำจัดแมลงจึงเป็นวิธีการในการกำจัดศัตรูพืชได้ผลดีและรวดเร็ว แต่เกณฑ์การจำนวนน้อยขอมรับ (รายละเอียดบทที่ 5 ข้อ 1.2.4)

ภาพประกอบ 6 การเผยแพร่กระจายของสารกำจัดแมลงในกลุ่มเกษตรกรทั้งหมด

ตาราง 11 อัตราการแพร่กระจายของวิทยาการแผนใหม่ในการท่านปีของเกษตรกร
ทั้งหมด

พ.ศ.	ผู้ยอมรับ (N=120)	ความถี่สะสม		
		ร้อยละ	ร้อยละ	
ข้าวพันธุ์ส่งเสริม				
พันธุ์ข้าวคอกมะดิ 105				
2531	0.8	0.8		
2532	-	0.8		
2533	1.7	2.5		
2534	-	2.5		
2535	-	2.5		
พันธุ์ กข.23				
2533	0.8	0.8		
2534	1.7	2.5		
2535	-	2.5		
พันธุ์สุพรรณบุรี 90				
2535	1.7	1.7		
ปุ๋ยเคมี				
2525	46.8	46.8		
2526	5.8	52.6		
2527	2.5	55.1		
2528	35.8	90.9		
2529	2.5	93.4		
2530	5.0	98.4		
2531	-	98.4		
2532	-	98.4		

ตาราง 11 (ต่อ)

พ.ศ.	ผู้ยอมรับ		ความถี่สะสม	
	(N=120)			
	ร้อยละ	ร้อยละ		
2533	0.8	99.2		
2534	-	99.2		
2535	-	99.2		
สารกำจัดแมลง				
2525	4.2	4.2		
2526	4.2	8.3		
2527	2.5	10.8		
2528	1.7	12.5		
2529	-	12.5		
2530	5.0	17.5		
2531	1.7	19.2		
2532	-	19.2		
2533	-	19.2		
2534	-	19.2		
2535	-	19.2		

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยค้านสังคม เศรษฐกิจ กายภาพ และชีวภาพ กับ การยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกรทั้งหมด

ส่วนนี้จะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยค้านสังคม เศรษฐกิจ กายภาพ และชีวภาพ กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ทั้งชุดในการทำงานปีของเกษตรกรทั้งหมด บ้านหรือจำนวน 120 คน (ตาราง 12) รายละเอียด ดังนี้

1.4.1 ปัจจัยค้านสังคม พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี คือ ระดับการศึกษา การ

เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร ความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการบำรุงรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริม และสิ่งจูงใจ ในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน กล่าวได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวมีผล ต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปัจจุบันเกษตรกรทั้งหมด ดังนี้

1.4.1.1 ระดับการศึกษา กล่าวคือ เกษตรกรที่มีการศึกษาดี สามารถ เรียนรู้ทำความเข้าใจในวิธีการ ใช้วิธีการปฏิบัติวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานได้ดี ทำให้ นำไปปฏิบัติและยอมรับได้ดี

1.4.1.2 การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร กล่าวคือเกษตรกรที่เป็น สมาชิกสถาบันเกษตรกร เช่น สหกรณ์การเกษตร ลูกค้าธนาการเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ทำให้มีโอกาสได้รับ บริการสินเชื่อเงินกู้ และปัจจัยการผลิตซึ่งเป็นวิทยาการแผนใหม่ ทำให้สามารถนำไป ปฏิบัติในการทำงานได้ตามความต้องการจริงของรับได้ดี

1.4.1.3 ความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้ กล่าวคือเกษตรกรที่ติด ต่อกันแหล่งความรู้ที่เป็นบุคคล เช่น เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล และ เพื่อนบ้านบ่อยครั้งทำให้มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานได้มากทำให้มี ความมั่นใจและตัดสินใจยอมรับได้มาก

1.4.1.4 การรับรู้ข่าวสาร กล่าวคือเกษตรกรที่รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ วิทยาการแผนใหม่ในการทำงานได้มาก ทำให้มีความมั่นใจมีโอกาสตัดสินใจยอมรับได้ มากด้วย

1.4.1.5 ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการบำรุงรักษาข้าว พันธุ์ส่งเสริม กล่าวคือเกษตรกรที่มีทัศนคติที่คืนอย่างรับได้ด้วย และที่มีทัศนคติที่ดี มากยอมรับได้มากเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แม้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่จะมีทัศนคติที่ไม่ ค่อยคิดต่อวิทยาการแผนใหม่กุญแจ (คุณที่ 5 ข้อ 1.1.1.3 ก.) แต่เมื่อปฏิบัติแล้วได้รับ ประโยชน์เกษตรกรสามารถยอมรับได้

1.4.1.6 สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำ งาน กล่าวคือเกษตรกรที่มีสิ่งจูงใจซึ่งเกิดจากการได้เข้าใจถึงคุณสมบัติ วิธีการใช้ วิธีการ ปฏิบัติและประโยชน์ของวิทยาการแผนใหม่ทำให้มีความต้องการใช้วิทยาการแผนใหม่ ใน การทำงาน และยอมรับได้ดีในที่สุด

1.4.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พนบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปี คือ รายได้ของครอบครัว และภาระหนี้สิน กล่าวว่าได้ว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกร ดังนี้

1.4.2.1 รายได้ของครอบครัว กล่าวคือเกษตรกรที่มีรายได้สามารถยอมรับได้มาก เพราะสามารถจัดหาปัจจัยการผลิตที่เป็นวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานได้ทันเวลาและตามความต้องการ

1.4.2.2 ภาระหนี้สิน กล่าวคือเกษตรกรที่มีหนี้สินที่เกิดจากการถูกจ่ายเพื่อนำไปลงทุนทำงานต้องนำวิทยาการแผนใหม่ไปใช้ในการเพิ่มผลผลิต เพื่อให้ได้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นจะได้มีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้มีโอกาสได้ชำระหนี้สินได้มากขึ้นด้วย ทำให้ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานได้ดี

1.4.3 ปัจจัยด้านภาษา พนบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปี คือ พื้นที่นาที่ใช้น้ำชาลดประมาณ กล่าวคือเกษตรกรที่มีพื้นที่นาที่ใช้น้ำชาลดประมาณมาก สามารถยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีได้มาก เพราะน้ำเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงาน แหล่งน้ำชาลดประมาณที่มีประสิทธิภาพและมีเพียงพอตลอดฤดูกาลที่นา เกษตรกรใช้วิทยาการต่างๆ ได้ตามช่วงเวลาที่กำหนดและตามความต้องการ

1.4.4 ปัจจัยด้านชีวภาพ พนบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปี คือ ผลผลิตข้าวต่อไร่ กล่าวคือ เกษตรกรที่ได้รับผลผลิตข้าวต่อไร่สูงที่เกิดจากการใช้วิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน ทำให้มีความมั่นใจและยอมรับได้มาก เพราะผลผลิตข้าวเป็นเป้าหมายหรือตามความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกรในการทำงาน

ตาราง 12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกรทั้งหมด

ปัจจัย	ข้าวพันธุ์ ส่งเสริม	การเตรียม ดิน	น้ำยาเคมี	การกำจัด	การทำ	วิชาการ แผนใหม่ ทั้งหมด
ปัจจัยด้านสังคม						
อายุ	.03	-.17	-.06	-.04	-.02	-.07
ระดับการศึกษา	.05	.23	.23	.23	.15	.29*
ขนาดครอบครัว	-.01	.02	-.00	.08	-.08	.02
ประสบการณ์ในการทำงาน	.02	.21	-.09	-.01	-.11	-.10
การเป็นสมาชิกสถาบัน	.25*	.23	.07	.24*	.32**	.36**
เกษตรกร						
ความตื่นในการตัดต่อกับ แหล่งความรู้	.28*	.28*	.13	.25*	.42**	.43**
การรับรู้ถึงภาระ	.27*	.36**	.25*	.34**	.56**	.56**
ทักษะคิดที่มีต่อเคมีภัณฑ์	.21	.09	-.01	-.16	.06	-.17
เกษตรและกรรมทุน						
ปลูกข้าว						
ทักษะคิดที่มีต่อเครื่องจักรกล	.24*	.17	.14	.16	-.02	.25*
การเกย์ตระและปรับเปลี่ยน						
รักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริม						
สิ่งแวดล้อมในการตัดสินใจ	.38**	.30**	.29*	.58**	.37**	.67**
ยอมรับวิชาการแผน						
ใหม่ในการทำงาน						
ความเชื่อและประเพณี	.11	-.01	.12	-.13	.09	.05
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ						
ขนาดพื้นที่นา	.11	.06	-.02	.11	.21	.14
แรงงานในครอบครัว	-.09	-.15	-.17	-.15	.01	-.19
รายได้ของครอบครัว	.31**	.20	.17	.15	.20	.34**
ภาวะหนี้สิน	.26*	.12	.06	.26*	.15	.30**
ปัจจัยด้านกายภาพ						
พื้นที่นาที่ใช้น้ำประปา	.14	.07	.03	.28*	.23	.27*
ปัจจัยด้านชีวภาพ						
ผลผลิตข้าวต่อไร่	.27*	.20	.42**	.19	.17	.44**

* P ≤ 0.05 ** P ≤ 0.01

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพของเกษตรกรทั้งหมดกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำนาปีแต่ละวิทยาการ

อธิบายถึงปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำนาปีแต่ละวิทยาการ คือ ข้าวพันธุ์ส่งเสริม การเตรียมดินแปลงปักดำ การใช้ปุ๋ยเคมี การใช้สารกำจัดแมลง และการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวของเกษตรกรทั้งหมด หรือจำนวน 120 คน (ตาราง 12) รายละเอียดดังนี้

1.5.1 ข้าวพันธุ์ส่งเสริม พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริมของเกษตรกรทั้งหมด คือ

1.5.1.1 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร ความดีในการติดต่อกันแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการนำรุ่งรักษายาข้าวพันธุ์ส่งเสริม และสิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำนา กล่าวไว้ว่า ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริมของเกษตรกรทั้งหมด (คุณที่ 5 ข้อ 1.4.1)

1.5.1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่รายได้ของครอบครัวและภาวะหนี้สิน กล่าวไว้ว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริมของเกษตรกรทั้งหมด (คุณที่ 5 ข้อ 1.4.2)

1.5.1.3 ปัจจัยด้านชีวภาพ ได้แก่ผลผลิตข้าวต่อไร่ กล่าวไว้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริมของเกษตรกรทั้งหมด (คุณที่ 5 ข้อ 1.4.4)

1.5.2 การเตรียมดินแปลงปักดำ พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการเตรียมดินแปลงปักดำคือ ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ความดีในการติดต่อกันแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร และสิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำนา กล่าวไว้ว่า ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับการเตรียมดินแปลงปักดำของเกษตรกรทั้งหมด (คุณที่ 5 ข้อ 1.4.1)

1.5.3 การใช้ปุ๋ยเคมี พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมี คือ

1.5.3.1 ปัจจัยค้านสังคม ได้แก่การรับรู้ข่าวสารและสิ่งของในการตัดสินใจยอมรับวิชาการเพนใหม่ในการทำงาน กล่าวได้ว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีของเกษตรกรทั้งหมด (คุณที่ 5 ข้อ 1.4.1)

1.5.3.2 ปัจจัยค้านชีวภาพ ได้แก่ผลผลิตข้าวต่อไร่ กล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีของเกษตรกรทั้งหมด (คุณที่ 5 ข้อ 1.4.4)

1.5.4 การใช้สารกำจัดแมลง พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการใช้สารกำจัดแมลง คือ

1.5.4.1 ปัจจัยค้านสังคม ได้แก่การเป็นสมาชิกสถานบันยเกษตรกร ความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสารและสิ่งของในการตัดสินใจยอมรับวิชาการเพนใหม่ในการทำงาน กล่าวได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับการใช้สารกำจัดแมลงของเกษตรกรทั้งหมด (คุณที่ 5 ข้อ 1.4.1)

1.5.4.2 ปัจจัยค้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ภาวะหนี้สิน กล่าวได้ว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้สารกำจัดแมลงของเกษตรกรทั้งหมด (คุณที่ 5 ข้อ 1.4.2)

1.5.4.3 ปัจจัยค้านภาษา ได้แก่พื้นที่นาที่ใช้น้ำอัดประทาน กล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้สารกำจัดแมลงของเกษตรกรทั้งหมด (คุณที่ 5 ข้อ 1.4.3)

1.5.5 การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการตากข้าวหลังเก็บเกี่ยวคือ ปัจจัยค้านสังคม ได้แก่ การเป็นสมาชิกสถานบันยเกษตรกร ความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสารและสิ่งของในการตัดสินใจยอมรับวิชาการเพนใหม่ในการทำงาน กล่าวได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวของเกษตรกรทั้งหมด (คุณที่ 5 ข้อ 1.4.1)

สรุปปัจจัยค้านสังคม เศรษฐกิจ ภาษา และชีวภาพ ที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับวิชาการเพนใหม่แต่ละวิชาการและทั้งหมดในการทำงาน ปัจจัยของเกษตรกรทั้งหมด

วิชาการ	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์	ปัจจัยที่มีความ
	ทางบวก	สัมพันธ์ทางลบ
ข้าวพื้นที่ส่งเสริม	<ul style="list-style-type: none"> - การเป็นสมาชิกสถานบันเทยตรกร - ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้ - การรับรู้ข่าวสาร - ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตร และการบำรุงรักษาข้าวพื้นที่ส่งเสริม - สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับ วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน - รายได้ของครอบครัว - ภาวะหนี้สิน - ผลผลิตข้าวต่อไร่ 	-
การเตรียมดิน	<ul style="list-style-type: none"> - ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้ - การรับรู้ข่าวสาร - สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับ วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน - ผลผลิตข้าวต่อไร่ 	-
ปุ๋ยเคมี	<ul style="list-style-type: none"> - การรับรู้ข่าวสาร - สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับ วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน - ผลผลิตข้าวต่อไร่ 	-
สารกำจัดแมลง	<ul style="list-style-type: none"> - การเป็นสมาชิกสถานบันเทยตรกร - ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้ - การรับรู้ข่าวสาร - สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับ วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน - ภาวะหนี้สิน 	-

วิชาการ	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ ทางบวก	ปัจจัยที่มีความ สัมพันธ์ทางลบ
การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน - การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร - ความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้ - การรับรู้ข่าวสาร - สั่งงูงใจในการตัดสินใจยอมรับ <p>วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน</p>	
วิชาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปี	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับการศึกษา - การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร - ความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้ - การรับรู้ข่าวสาร - ทักษะที่มีต่อเครื่องจักรกลเกษตร และการบำรุงรักษาข้าวพันธุ์ส่างเสริม - สั่งงูงใจในการตัดสินใจยอมรับ <p>วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายได้ของครอบครัว - ภาวะหนี้สิน - พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน - ผลผลิตข้าวต่อไร่ 	

หมายเหตุ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.6 การทดสอบสมมติฐาน

รายละเอียดของสมมติฐานที่ใช้ทดสอบสำหรับการศึกษารังนีปรากฏแล้วใน
ข้อ 4.2 ผลการทดสอบสมมติฐานมีดังนี้

1.6.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 : ประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกย์ตระกร พนว่าประสบการณ์ในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกย์ตระกร ($r = -0.10$) แสดงว่า เกย์ตระกรจะมีประสบการณ์ในการทำงานมากหรือน้อย ไม่มีผลต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีแต่อย่างใด ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และขัดแย้งกับผลการวิจัยของสิริรัตน์ บำรุงกรณ์ (2532 : 66) ที่พบว่า เกย์ตระกรที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก ยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานได้มาก

1.6.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 : การเป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกย์ตระกร พนว่าการเป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกย์ตระกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 36^{**}$) แสดงว่า เกย์ตระกรที่เป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกร ได้รับบริการสินเชื่อและปัจจัยการผลิตได้ตามความต้องการ ทำให้การยอมรับวิชาการแผนใหม่เป็นไปได่ง่ายและมาก (บทที่ 5 ข้อ 1.4.1) ผลการศึกษานี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมบูรณ์ เนื่องสมศรี (2530 : 251) จตุพร วัฒนากร (2532 : 68) และพีระพันธ์ แสงไส (2535 : 83) ที่พบว่า เกย์ตระกรที่เป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกร ยอมรับวิชาการแผนใหม่ทางการเกย์ตระกร ได้มากกว่าเกย์ตระกรที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกร

1.6.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 : ขนาดพื้นที่บ้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกย์ตระกร พนว่าขนาดพื้นที่บ้านไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกย์ตระกร ($r = 0.14$) แสดงให้เห็นว่า ขนาดพื้นที่บ้านไม่เป็นเงื่อนไขที่สำคัญสำหรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี คือ เกย์ตระกรจะมีพื้นที่บ้านดี สามารถใช้วิชาการแผนใหม่ในการทำงานได้เป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้และขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ยุทธนา ตระบัน พฤกษ์ เพ็ชรพงษ์ จันทโร และ ศิริกุล ศรีแสงจันทร์ (2533 : 183) ที่พบว่า เกย์ตระกรที่มีพื้นที่บ้านดีใหญ่ยอมรับการใช้ปู ข阔มีได้มากกว่าเกย์ตระกรที่มีพื้นที่บ้านเล็ก

1.6.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 : รายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกย์ตระกร พนว่า

รายได้ของกรอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำนาปีของเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .34**$) แสดงว่าเกษตรกรที่มีรายได้สูงมีโอกาสยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานได้เร็ว และมาก เพราะสามารถจัดหาปัจจัยการผลิตได้ทันเวลาและตามความต้องการ (บทที่ 5 ข้อ 1.4.2) ผลการศึกษาครั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปรีชา ป่าภะครี (2530 : 249) และ索พิศ ปัญญาบุตร (2533 : 176) ที่พบว่าเกษตรกรที่มีรายได้สูงยอมรับวิชาการแผนใหม่ทางการเกษตร ได้มากกว่าเกษตรกรที่มีรายได้ต่ำ

1.6.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 : ภาวะหนี้สินมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกร พบว่าภาวะหนี้สินมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .30**$) แสดงว่า เกษตรกรที่ถูกเงินลงทุนทำงานต้องทำการผลิตให้ได้ผลผลิตข้าวมากที่สุดเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ที่สามารถนำไปชำระหนี้สิน จึงยอมรับได้เร็วและมาก (บทที่ 5 ข้อ 1.4.2) ผลการศึกษานี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พีระ พันธ์ แสงใส (2535 : 99) ที่พบว่าเกษตรกรชาวสวนยางที่มีหนี้สินมากยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีในสวนยางมากกว่าเกษตรกรที่มีหนี้สินน้อยหรือไม่มีหนี้สิน

1.6.6 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 : พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกร พบว่า พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .27*$) แสดงว่า เกษตรกรที่มีพื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทานและสามารถใช้อายุปีประดิษฐิภาพ มีน้ำเพียงพอตลอดฤดูกาลทำงาน สามารถยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานได้เร็วและมาก (บทที่ 5 ข้อ 1.4.3) ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริจิต ทุ่งหว้า (2536 : 92) และ Hirose (1993 : 226) ที่พบว่าเกษตรกรที่มีสภาพพื้นาที่สามารถใช้น้ำชลประทานมากและมีประดิษฐิภาพ จะยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานได้สูง

1.6.7 การทดสอบสมมติฐานข้อ 7 : ผลผลิตข้าวต่อไร่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกร พบว่า ผลผลิตข้าวต่อไร่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.44**$) แสดงว่า เกษตรกรที่ได้ผลผลิตข้าวต่อไร่สูงจากการใช้

วิทยาการแผนใหม่ในการทำงานทำให้ยอมรับได้มาก (บทที่ 5 ข้อ 1.4.4) ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จตุพร วัฒนากร (2532 : 67) ที่พบว่า เกษตรกรที่ได้ผลผลิตข้าวต่อไร่สูง ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่าเกษตรกรที่ได้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ และพีระพันธ์ แสงใส (2535 : 107) ที่พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับผลผลิตจากยางต่อไร่สูง ยอมรับการใช้น้ำยาเคมีสูงค่อนข้าง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อมูล	ปฎิเสธ
ข้อ 2. การเป็นสมาชิกสถานบันนเกษตรกร	ข้อ 1. ประสบการณ์ในการทำงาน
ข้อ 4. รายได้ของครอบครัว	ข้อ 3. ขนาดพื้นที่นา
ข้อ 5. ภาระหนี้สิน	
ข้อ 6. พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน	
ข้อ 7. ผลผลิตข้าวต่อไร่	

1.7 อิทธิพลของปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพของเกษตรกรทั้งหมดต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปี

จากการ 13 พบว่าปัจจัยทางสังคม คือ สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน ปัจจัยด้านชีวภาพ คือ ผลผลิตข้าวต่อไร่และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ คือ สถานะทางเศรษฐกิจรวม 3 ปัจจัย ที่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อนำเข้าสมการแล้วพบว่าสิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.45 ที่สามารถทำนายหรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับได้ร้อยละ 45.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F= 96.64 \ P \leq 0.001$) ผลผลิตข้าวต่อไร่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.05 และสถานะทางเศรษฐกิจมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.03 เมื่อร่วมค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ทั้ง 3 ปัจจัยเท่ากับ 0.53 แสดงว่าปัจจัยทั้งสามมีผลต่อการสามารถทำนายหรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกษตรกรทั้งหมดได้ร้อยละ 53.0 อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 42.99, P \leq 0.001$) กล่าวได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานเป็นของเกย์ครกรบ้านวังพะเนียด กือ สิงหงส์ในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน ผลผลิตข้าวต่อไร่และสถานะทางเศรษฐกิจ ส่วนปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการยอมรับแต่อย่างใด

ตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์ของการทดสอบ การทดสอบนัยสำคัญค่าวิเคราะห์ และออฟ และ ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ จาก Multiple regression

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์		ค่าสัมประสิทธิ์	
	การทดสอบ	t-test	การพยากรณ์	F-test
	(b)		(R ²)	
สิงหงส์ในการตัดสินใจยอมรับ วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน	0.54	7.51**	0.45	96.64***
ผลผลิตข้าวต่อไร่	0.23	3.44**	0.05	59.81***
สถานะทางเศรษฐกิจ	0.16	2.27*	0.03	42.99***
ระดับการศึกษา	0.06	0.87NS	-	-
การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร	-0.09	-1.10NS	-	-
ความถี่ในการติดต่อกันแห่งความรู้	0.06	0.79NS	-	-
การรับรู้ข่าวสาร	0.05	0.51NS	-	-
ทักษะที่มีต่อเครื่องจักรกล	0.04	0.57NS	-	-
การเกษตรและการปลูกผัก				
ข้าวพันธุ์ส่างเสริม				
พื้นที่นาที่ใช้น้ำคุณภาพดี	0.10	1.36NS	-	-
ผลรวมของ R ²			0.53	

* $P \leq 0.05$ ** $P \leq 0.01$ *** $P \leq 0.001$ NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค่า t หมายถึง ค่าใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าประมาณที่คำนวณได้สำหรับ
ค่าสัมประสิทธิ์ในตัวแปรอิสระแต่ละตัว

ค่า F หมายถึง ค่าใช้ทดสอบหากความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติชุดของตัวแปร

2. การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างชาวไทยพุทธ จำนวน 50 รายและชาวไทยมุสลิม จำนวน 70 ราย

ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพ การยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปี การแพร่กระจายของวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปี ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปี และอิทธิพลของปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปีของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม รายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพ ระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม

2.1.1 ปัจจัยที่เหมือนกันของเกณฑ์กรหั้งสองค่าstanza (ตาราง 14)

2.1.1.1 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่

ก. อายุ พบร่วageนตรกรหั้งสองค่าstanza มีอายุเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน คือชาวไทยพุทธมีอายุเฉลี่ย 47.6 ปี ชาวไทยมุสลิมนีมีอายุเฉลี่ย 43.6 ปี ซึ่งอยู่ในวัยหนุ่มหรือวัยทำงาน

ข. ระดับการศึกษา พบร่วageนตรกรหั้งสองค่าstanza มีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน คือชาวไทยพุทธมีระดับการศึกษาเฉลี่ย 3.9 ปี ชาวไทยมุสลิมนี ระดับการศึกษาเฉลี่ย 3.4 ปี ต่างก็มีความสามารถในการอ่านออกเขียน ได้เหมือนกัน

ค. ขนาดครอบครัว พบร่วageนตรกรหั้งสองค่าstanza มีขนาดครอบครัวไม่แตกต่างกัน คือชาวไทยพุทธมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5 คน ชาวไทยมุสลิมนีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 6 คน ต่างก็มีครอบครัวขนาดกลาง (5-7 คน)

ง. ประสบการณ์ในการทำงาน พบร่วageนตรกรหั้งสองค่าstanza มีประสบการณ์ในการทำงานไม่แตกต่างกัน คือชาวไทยพุทธมีประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 24.9 ปี ชาวไทยมุสลิมนีมีประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 25.8 ปี ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานค่อนข้างมาก

จ. ทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เกษตรและการลงทุนปัจจุบันข้าวพื้นที่ส่งเสริม พ布ว่าเกษตรกรทั้งสองศาสนามีทัศนคติต่อเคมีภัณฑ์เกษตรและการลงทุนปัจจุบันข้าวพื้นที่ส่งเสริมไม่แตกต่างกัน คือ ชาวไทยพุทธมีคะแนนทัศนคติเฉลี่ย 18.4 คะแนน ชาวไทยมุสลิมนิยมคะแนนทัศนคติเฉลี่ย 18.7 คะแนน กล่าวคือเกษตรกรทั้งสองศาสนามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาการเพนใหม่ก่อนนี้เหมือนกัน

ฉ. ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการบำรุงรักษาข้าวพื้นที่ส่งเสริม พ布ว่าเกษตรกรทั้งสองศาสนามีทัศนคติต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการบำรุงรักษาข้าวพื้นที่ส่งเสริมไม่แตกต่างกัน คือชาวไทยพุทธมีคะแนนทัศนคติเฉลี่ย 6.3 คะแนน ชาวไทยมุสลิมนิยมคะแนนทัศนคติเฉลี่ย 5.7 คะแนน กล่าวคือเกษตรกรทั้งสองศาสนามีทัศนคติที่ไม่ค่อยดีต่อวิชาการเพนใหม่ก่อนนี้เหมือนกัน

2.1.1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ แรงงานในครอบครัว พ布ว่าเกษตรกรทั้งสองศาสนามีแรงงานในครอบครัวไม่แตกต่างกัน คือ ทั้งชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมนิยมแรงงานในครอบครัวเฉลี่ย 3 คนเท่ากัน ซึ่งมีจำนวนแรงงานในครอบครัวขนาดกลาง (3-4 คน) โดยมีหัวหน้าครอบครัวหรือพ่อบ้านเป็นแรงงานหลักในการทำนาเหมือนกัน เนื่องจากแรงงานในครอบครัวของเกษตรกรทั้งสองศาสนานี้อย ชาวไทยพุทธมีการจ้างแรงงานในการทำนาสูงถึงร้อยละ 80.0 ชาวไทยมุสลิมนิยมการจ้างแรงงานในการทำนาร้อยละ 40.0 กิจกรรมในการจ้างแรงงานในหมู่บ้านที่เจ้าของที่นาเป็นผู้ตัดต่อเอง ส่วนการแลกเปลี่ยนแรงงาน (การลงแขก) ชาวไทยพุทธมีเพียงร้อยละ 18.0 ขณะที่ชาวไทยมุสลิมนิยมร้อยละ 61.4 เหตุที่ชาวไทยมุสลิมนิยมการแลกเปลี่ยนแรงงานกันมาก เพราะการมีโอกาสได้ร่วมทำกิจกรรมทางศาสนาทุกวันศุกร์ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา เรื่องการขาดแคลนแรงงานในการทำการเกษตร มีวิธีการหมุนเวียนทำกิจกรรมจนครบวงของสมาชิกทุกคน โดยแต่ละคนนำอาหารไปเอง การแลกเปลี่ยนแรงงานเป็นกิจกรรมที่ควรสนับสนุน เพราะสามารถแก้ปัญหารือเรื่องการขาดแคลนแรงงานในการทำการเกษตรในหมู่บ้าน ได้เป็นอย่างดี

ตาราง 14 ปัจจัยที่เหมือนกันของเกย์ตระกร้าวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

ปัจจัย	ไทยพุทธ N=50	ไทยมุสลิม N=70	ค่า t
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	
ปัจจัยด้านสังคม			
ชาชู	47.6	43.6	1.7 NS
ระดับการศึกษา	3.9	3.4	1.2 NS
ขนาดครอบครัว	5.1	5.6	-1.4 NS
ประสบการณ์ในการทำงาน	24.9	25.8	-0.4 NS
ทัศนคติที่มีต่อเคนีฟันท์เกย์ตระกร	6.3	5.7	1.2 NS
การลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริม			
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ			
แรงงานในครอบครัว	2.5	2.5	0.1 NS

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.2 ปัจจัยที่แตกต่างกันของเกย์ตระกร้าวทั้งสองศาสนา

2.1.2.1 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่

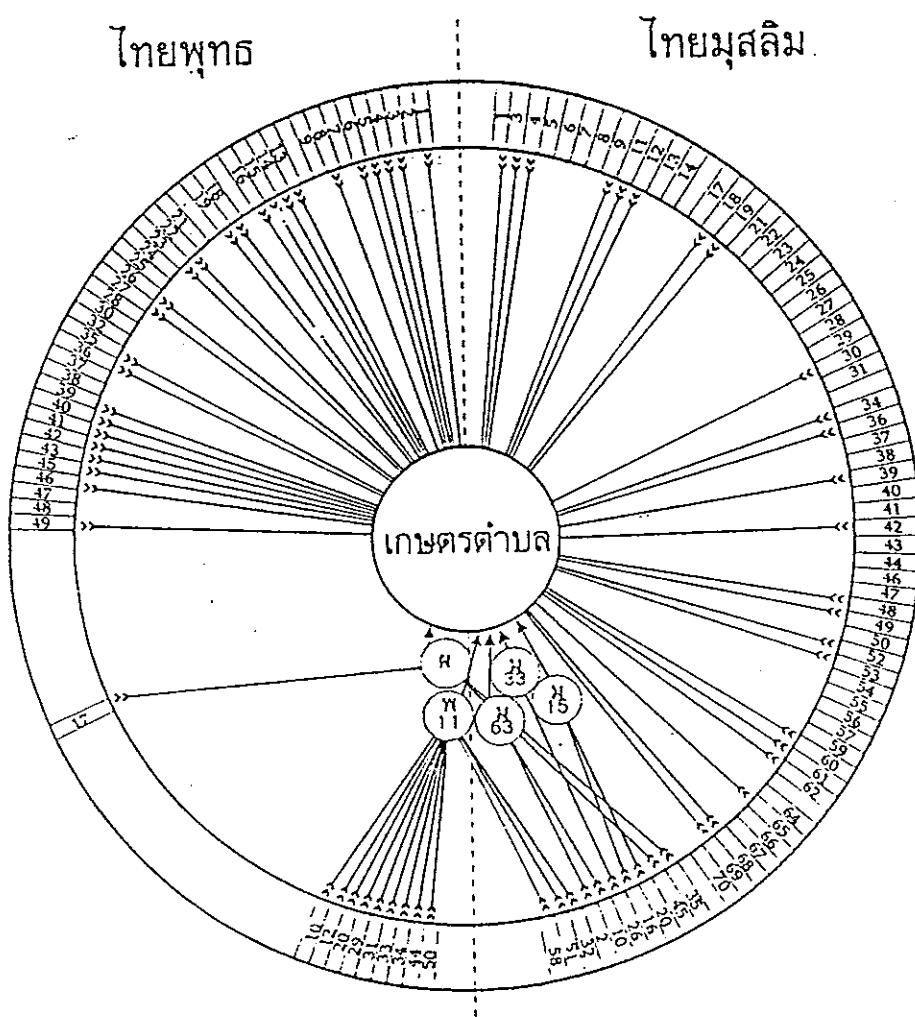
ก. การเป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกร พนวิชาวไทยพุทธเป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกรมากกว่าชาวไทยมุสลิม ก่อให้คือชาวไทยพุทธเป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกรร้อยละ 78.0 เป็นสมาชิกกลุ่มลูกค้าชนการเพื่อการเกย์ตระกรและสหกรณ์การเกย์ตระกร จำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 34.0 รองลงมาเป็นสมาชิกสหกรณ์การเกย์ตระกรร้อยละ 30.0 เป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกย์ตระกร ร้อยละ 14.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมเป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกรร้อยละ 28.6 เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกย์ตระกรจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 14.3 เป็นสมาชิกกลุ่มลูกค้าชนการเพื่อการเกย์ตระกรและสหกรณ์การเกย์ตระกร ร้อยละ 8.6 เป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกย์ตระกรร้อยละ 2.9 เป็นสมาชิกกลุ่มเกย์ตระกรและกลุ่มผู้ปลูกผัก ร้อยละ 1.4 เท่ากัน โดยเกย์ตระกรทั้งสองศาสนามีวัตถุประสงค์ในการเป็น

สมาชิกสถานบันเกยตระดับกล่าวเหมือนกันคือ ต้องการสินเชื่อในการทำการเกษตรและความรู้ในการประกอบอาชีพทางการเกษตร

เหตุผลที่ชาวไทยพุทธ เป็นสมาชิกสถานบันเกยตระดับมากกว่าชาวไทยมุสลิม เพราะชาวไทยพุทธมีความต้องการเงินถูก จากสถาบันบันเกยตระดับเพื่อทำการเกษตรที่มีกิจกรรมการเกษตรมากกว่าได้แก่ ทำนา ปลูกผักและทำสวน ไม้มงคลขณะที่ชาวไทยมุสลิมนี้ กิจกรรมการเกษตรน้อยกว่ากิจกรรมที่ทำนาและปลูกยางพาราซึ่งใช้เงินทุนในการดำเนินการน้อยกว่า

๖. ความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้ พบว่าชาวไทยพุทธมี การติดต่อกันแหล่งความรู้มากกว่าชาวไทยมุสลิม คือชาวไทยพุทธมีความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้เฉลี่ย 1.6 ครั้งต่อเดือน ชาวไทยมุสลิมมีความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้เฉลี่ย 0.9 ครั้งต่อเดือน โดยชาวไทยพุทธติดต่อกันแหล่งความรู้ที่เป็นบุคคลร้อยละ 74.0 คือ ติดต่อกันเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 54.0 รองลงมาติดต่อกันเพื่อนบ้านร้อยละ 18.0 และติดต่อกันผู้ใหญ่บ้านจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 2.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมติดต่อกันแหล่งความรู้ที่เป็นบุคคลร้อยละ 51.4 คือติดต่อกันเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล จำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 37.1 รองลงมาติดต่อกันเพื่อนบ้านร้อยละ 11.4 และติดต่อกันผู้ใหญ่บ้านจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 2.9

ในการติดต่อกันเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล จะเห็นได้ว่า ชาวไทยพุทธมีการติดต่อกันมากกว่าชาวไทยมุสลิม เพราะนับถือศาสนาเดียวกันเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตรประจำตำบลที่มีขับธรรมเนียมประเพณีเหมือนกันทำให้เกิดความสนิทสนมระหว่างกัน ได้ง่ายในการติดต่อกันเพื่อนบ้านปรากฏว่า เกษตรกรรมรายเลข 11 ซึ่ง เป็นเกษตรชาวไทยพุทธที่เกณฑ์กรหัสของศาสนาติดต่อร่องมาจากการเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล เป็นเกษตรกรที่มีหัวก้าวน้ำเป็นผู้นำทางการเกษตรในหมู่บ้าน มีสถานะทางเศรษฐกิจ มีนุյยศั้นพันธ์คือ ชอบทำงานเพื่อส่วนรวมและมีการติดต่อกันเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลบ่อยครั้งถึง 5 ครั้งต่อเดือน สำหรับผู้ใหญ่บ้าน มีเกษตรกรทั้งสองศาสนาติดต่อน้อยที่สุด เป็นเกษตรกรที่มีบ้านเรือนอยู่ใกล้เคียงกัน และมีความสนิทสนมเป็นการส่วนตัว (ภาพประกอบ 7)

หมายเหตุ

- < หมายถึง เกณฑ์ร่วมที่แสดงให้เห็นว่าความรู้ด้านการเกษตร
- หมายถึง เกณฑ์ร่วมที่ไม่แสดงให้เห็นว่าความรู้ด้านการเกษตร
- (○) หมายถึง แหล่งความรู้
- ผ หมายถึง ผู้ใหญ่บ้าน
- พ หมายถึง ชาวไทยพุทธ
- ม หมายถึง ชาวไทยมุสลิม
- ตัวเลข หมายถึง เลขที่เกณฑ์ร่วมในแบบสัมภาษณ์

ภาพประกอบ 7 แสดงการแสดงให้เห็นว่าความรู้ด้านการเกษตรของชาวไทยพุทธ และชาวไทยมุสลิม

ส่วนชาวไทยพุทธร้อยละ 26.0 และชาวไทยมุสลิมร้อยละ 48.6 ที่ไม่ติดต่อกัน โกร เป็นผู้ที่อาศัยประสบการณ์ของตนเอง ในการแก้ไขปัญหาในการทำงาน

ค. การรับรู้ข่าวสาร พนวจษาไทยพุทธรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ วิชาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่าชาวไทยมุสลิม คือชาวไทยพุทธมีคะแนนการรับรู้เฉลี่ย 8.7 คะแนน (คะแนนรวม 12 คะแนน) ขณะที่ชาวไทยมุสลิมมีคะแนนการรับรู้เฉลี่ย 5.4 คะแนน ซึ่งเป็นผลจากการได้ติดต่อกันแหล่งความรู้และความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้ที่ชาวไทยพุทธมีการติดต่อมากกว่า รายละเอียดในการรับรู้วิชาการต่างๆ ปรากฏว่า ชาวไทยพุทธ รับรู้เกี่ยวกับการเตรียมคินแปลงปักคำและการใช้ปุ๋ยเคมี จำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 88.0 เท่ากัน รองลงมา rับรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมที่เหมาะสมนำไปปักคำร้อยละ 86.0 รับรู้เกี่ยวกับระบบการปักคำและการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวร้อยละ 84.0 เท่ากัน รับรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของข้าวพันธุ์ส่งเสริมร้อยละ 80.0 รับรู้เกี่ยวกับการกำจัดวัชพืชก่อนใส่ปุ๋ยเคมี การใช้สารกำจัดแมลง การคัดเมล็ดไว้ทำพันธุ์และการทำแปลงตอกกล้าขนาดเล็ก ร้อยละ 76.0 เท่ากัน รับรู้เกี่ยวกับการทดสอบความคงทนเมล็ดพันธุ์ร้อยละ 30.0 และรับรู้เกี่ยวกับการคุณเมล็ดพันธุ์ด้วยสารกำจัดเชื้อรำจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 28.0 ส่วนชาวไทยมุสลิม รับรู้เกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยเคมีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 65.7 รองลงมา rับรู้เกี่ยวกับระบบการปักคำร้อยละ 57.1 รับรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของข้าวพันธุ์ส่งเสริม และการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว r้อยละ 55.7 รับรู้เกี่ยวกับการเตรียมคินแปลงปักคำร้อยละ 54.3 รับรู้เกี่ยวกับการใช้สารกำจัดแมลงร้อยละ 51.4 รับรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมที่เหมาะสมนำไปปักคำร้อยละ 50.0 รับรู้เกี่ยวกับการกำจัดวัชพืชก่อนใส่ปุ๋ยเคมีร้อยละ 44.3 รับรู้เกี่ยวกับการคัดเมล็ดไว้ทำพันธุ์ ร้อยละ 38.6 รับรู้เกี่ยวกับการทำแปลงตอกกล้าขนาดเล็ก ร้อยละ 37.1 รับรู้เกี่ยวกับการคุณเมล็ดพันธุ์ด้วยสารกำจัดเชื้อรำ ร้อยละ 14.3 และรับรู้เกี่ยวกับการทดสอบความคงทนเมล็ดพันธุ์จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 12.9 เมื่อจัดระดับในการรับรู้ข่าวสารปรากฏว่าชาวไทยพุทธส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารได้มากถึง ร้อยละ 74.0 คือรับรู้ข่าวสารได้มากกว่าค่าเฉลี่ยของเกณฑ์กรหั่นหนด (ค่าเฉลี่ย 7 คะแนน จาก 12 คะแนน) และรับรู้ข่าวสารได้น้อยถึงร้อยละ 26.0 ส่วนชาวไทยมุสลิม ส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารได้น้อยถึงร้อยละ 55.7 และรับรู้ข่าวสารได้มาก ร้อยละ 44.3 จะเห็นได้ว่าชาวไทยพุทธส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานได้มาก ขณะที่ชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารได้น้อย

๔. สิ่งจุうใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน พนวจ้าวไทยพุทธมีสิ่งจุุใจมากกว่าช้าวไทยมุสลิม คือช้าวไทยพุทธมีคะแนนสิ่งจุุใจเฉลี่ย 3.4 คะแนน จากคะแนนรวม 7 คะแนน ขณะที่ช้าวไทยมุสลิมมีคะแนนสิ่งจุุใจเฉลี่ย 2.5 คะแนน สิ่งจุุใจเกิดจากการที่เกยตกรถทั้งสองศาสนาก่อให้รู้เกี่ยวกันประโยชน์และผลที่ได้จากการใช้วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน ปรากฏว่าช้าวไทยพุทธเห็นว่า การใช้ปุ่ยเคมีตามคำแนะนำทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นและถ้าราคายังคงมีอยู่ ก็จะใช้ตามคำแนะนำมากขึ้น จำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 88.0 รองลงมา การนำวิชาการแผนใหม่ไปปฏิบัติทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้นและมีหน้ามีตาในหมู่บ้าน และการเป็นคนหัวก้าวหน้ามีโอกาสสนับสนุนกับเกษตรตำบลและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ 86.0 เท่ากับ การใช้สารกำจัดแมลงกำจัดศัตรูพืชได้ผลดีและทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นร้อยละ 36.0 ข้าวพันธุ์ส่งเสริมขายได้ราคาสูงร้อยละ 18.0 ใช้สารกำจัดแมลงเพาะไม่ต้องซื้อร้อยละ 16.0 และข้าวพันธุ์ส่งเสริม ทำให้มีข้าวพอกินและแหล่งรายจ้างจำนวนมาก น้อยที่สุดร้อยละ 10.0 ส่วนช้าวไทยมุสลิม เห็นว่า การใช้ปุ่ยเคมีตามคำแนะนำทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น และถ้าราคายังคงมีอยู่ ก็จะใช้ตามคำแนะนำมากขึ้น จำนวนมากที่สุดร้อยละ 92.9 รองลงมา นำวิชาการแผนใหม่ไปปฏิบัติทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้นและมีหน้ามีตาในหมู่บ้าน และการเป็นคนหัวก้าวหน้ามีโอกาสสนับสนุนกับเกษตรตำบลและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ 61.4 เท่ากับ ใช้สารกำจัดแมลงเพาะไม่ต้องซื้อและการใช้สารกำจัดแมลงกำจัดศัตรูพืชได้ผลดีทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 17.1 เท่ากับ ข้าวพันธุ์ส่งเสริมขายได้ราคาสูง ร้อยละ 1.4 และไม่มีผู้เห็นว่าข้าวพันธุ์ส่งเสริมให้ผลผลิตสูงทำให้มีข้าวพอกินและเหลือขาย เมื่อจัดระดับสิ่งจุุใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน ปรากฏว่าช้าวไทยพุทธส่วนใหญ่มีสิ่งจุุใจในน้อยถึงร้อยละ 60.0 คือคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของเกษตรกรทั้งหมด (ค่าคะแนนเฉลี่ย 3 คะแนน) และมีสิ่งจุุใจมากถึงร้อยละ 40.0 ส่วนช้าวไทยมุสลิมส่วนใหญ่มีสิ่งจุุใจในน้อยถึงร้อยละ 81.4 และมีสิ่งจุุใจมากถึงร้อยละ 18.6 จะเห็นได้ว่า เกยตกรถทั้งสองศาสนาร่วมกันให้สิ่งจุุใจในน้อย แต่ช้าวไทยมุสลิมนี้ จำนวนมากกว่าสิ่งร้อยละ 21.4

2.1.2.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

ก. ขนาดพื้นที่ถือครอง พนวจ้าวไทยพุทธมีขนาดพื้นที่ถือครองมากกว่าช้าวไทยมุสลิมคือ ช้าวไทยพุทธมีพื้นที่ถือครองทั้งหมดเฉลี่ย 21.6 ไร่ ซึ่ง

ได้จากการซื้อจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 36.0 รองลงมาตามครุภัค ร้อยละ 34.0 ได้จากครุภัคและซื้อเพิ่มร้อยละ 22.0 และได้จากการซื้อของจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 8.0 โดยพื้นที่ถือครองมีเอกสารสิทธิ์เป็น น.ส.3ก ร้อยละ 96.0 ไม่มีเอกสารสิทธิ์ร้อยละ 4.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมนี้พื้นที่ถือครองทั้งหมดเฉลี่ย 11.4 ไร่ ส่วนใหญ่ได้จากการครุภัคร้อยละ 74.3 รองลงมาได้จากการซื้อของ และซื้อร้อยละ 11.4 เท่ากัน และได้จากครุภัคและซื้อเพิ่มน้อยที่สุดร้อยละ 2.9 จะเห็นได้ว่าการที่ชาวไทยพุทธมีพื้นที่ถือครองมากกว่าชาวไทยมุสลิมนี้ของชาวกาชาดไทยพุทธกลุ่มนี้ได้อพยพมาจากจังหวัดอื่น เช่น พัทลุงและสงขลาเมื่อ พ.ศ.2495 จึงมีความพยายามสร้างสถานะทางเศรษฐกิจเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตโดยซื้อที่ดินจากชาวไทยมุสลิมที่เป็นคนห้องดินเดิม โดยจะซื้อที่ดินสะสมเพิ่มขึ้นเมื่อมีรายได้จากการทำการเกษตรเพิ่มขึ้น ต่างกับชาวไทยมุสลิมซึ่งพื้นที่ถือครองได้จากการครุภัคเมื่อมีบุตรหลานเพิ่มขึ้นการแบ่งปันมีมากขึ้น ทำให้พื้นที่ถือครองลดลงแม้จะมีการซื้อเพิ่มแต่มีจำนวนน้อยราย

ข. ขนาดพื้นที่นา พบร่วมกับชาวไทยพุทธมีขนาดพื้นที่นามากกว่าชาวไทยมุสลิม คือชาวไทยพุทธมีพื้นที่ที่นำมาทั้งหมดเฉลี่ย 13.4 ไร่ ขณะที่ชาวไทยมุสลิมนี้พื้นที่ที่นำมาทั้งหมดเฉลี่ย 10.4 ไร่ โดยชาวไทยพุทธที่มีพื้นที่นาเป็นของตนเองร้อยละ 90.0 ไม่มีพื้นที่นาเป็นของคนเอง ร้อยละ 10.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมที่มีพื้นที่นาเป็นของคนเอง ร้อยละ 85.7 ไม่มีพื้นที่นาเป็นของคนเองร้อยละ 14.3 ทำให้เกย์ทรกรหั้งสองศาสนานางส่วนที่ไม่มีพื้นที่นาเป็นของคนเองและมีพื้นที่นาขนาดเล็กมีฐานะยากจนต้องเช่านาเป็นชาวไทยพุทธ 10 ครอบครัว และชาวไทยมุสลิม 29 ครอบครัว ส่วนใหญ่สามารถผลิตข้าวได้เพียงพอ กับการบริโภคในครอบครัว แต่มีชาวไทยมุสลิมเพียง 3 รายที่ผลิตข้าวไม่พอ กิน เนื่องจากมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก (7-9 คน) สามารถแก้ปัญหาโดยการทำงานรับจ้างงานเจ็นซื้อข้าวสารประมาณ 3 เดือน

ค. รายได้ของครอบครัว พบร่วมกับชาวไทยพุทธมีรายได้ของครอบครัวต่อปีมากกว่าชาวไทยมุสลิม คือชาวไทยพุทธมีรายได้ต่อปีเฉลี่ย 47,872.00 บาท เป็นรายได้จากการเกษตรเฉลี่ย 24,276.00 บาทต่อปี จากน้ำมันกิจกรรม เช่น ข้าวพืชผัก ยางพารา และผลไม้ และมีรายได้จากการเกษตรเฉลี่ย 23,596.00 บาทต่อปีจากการค้าขายพืชผักที่รับซื้อจากเกษตรรายอื่น ขายของชำ และรับจ้างทำงานก่อสร้าง ส่วนชาวไทยมุสลิมนี้รายได้ต่อปีเฉลี่ย 24,344.29 บาท เป็นรายได้จากการเกษตรเฉลี่ย

10,771.40 บาทต่อปี จากข้าวและยางพารา และรายได้จากการเกษตรเฉลี่ย 13,572.89 บาทต่อปี จากการรับซังทำงานก่อสร้างและรับซังหัวไป เช่น ชุดคิน ถาง เป่า และทำงานในโรงงาน จะเห็นได้ว่าชาวไทยพุทธมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อปี สูงกว่าชาวไทยมุสลิม เนื่องจากมีการทำกิจกรรมทางการเกษตรมากกว่าและรายได้เน้นจากการเกษตรที่มีรายได้สูงกว่าและรายได้ของครอบครัวชาวไทยพุทธสูงกว่ารายได้ของครอบครัวเฉลี่ยหัวหน้าบ้านถึง 11,763.85 บาท (รายได้เฉลี่ยหัวหน้าบ้าน 36,108.15 บาทต่อปี)

๔. การะหนี้สิน พบร่วมกัน พบว่าชาวไทยพุทธมีหนี้สินมากกว่าชาวไทย มุสลิม คือ ชาวไทยพุทธมีหนี้สินร้อยละ 60.0 เฉลี่ย 18,480.00 บาทต่อครอบครัว เป็นเงินกู้จากแหล่งเงินกู้ในระบบจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสาขาสหกุลและสหกรณ์การเกษตรเมืองสหกุลจำกัด ร้อยละ 30.0 เท่ากัน โดยเฉลี่ย 9,240.00 บาทต่อครอบครัว ส่วนชาวไทยมุสลิมมีหนี้สินร้อยละ 38.6 เฉลี่ย 8,157.14 บาทต่อครอบครัว เป็นเงินกู้จากแหล่งเงินกู้ในระบบร้อยละ 20.0 เฉลี่ย 4,226.49 บาทต่อครอบครัว คือจากเพื่อนบ้านร้อยละ 15.7 เฉลี่ย 3,317.80 บาทต่อครอบครัว จากญาติที่น้องร้อยละ 4.3 เฉลี่ย 908.69 บาทต่อครอบครัว และเงินกู้จากแหล่งเงินกู้ในระบบร้อยละ 18.6 เฉลี่ย 3,930 บาทต่อครอบครัว คือ สหกรณ์การเกษตรเมืองสหกุล จำกัด ร้อยละ 10.0 เฉลี่ย 2,113.25 บาทต่อครอบครัว และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสหกุล ร้อยละ 8.6 เฉลี่ย 1,817.39 บาทต่อครอบครัว เหตุผลที่ชาวไทย มุสลิมส่วนใหญ่กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ เพราะภัยได้สะดวก ไม่ต้องทำโศกการเสนาอ ไม่ต้องจ่ายดอกเบี้ยตามศาสนາอิسلام สำหรับวัตถุประสงค์ในการกู้เงินของเกษตรกรทั้งสองศาสนาส่วนใหญ่นำไปลงทุนทำการเกษตร เช่น การเตรียมพื้นที่ปลูกพืช ซึ่งรถได้เดินตามเครื่องสูบน้ำ และปุ๋ยเคมี เป็นต้น

๕. การมีเครื่องจักรกลการเกษตร ยานพาหนะ และเครื่องรับฟ้าสาร รายละเอียดความเป็นมา ประเภทขนาดการใช้ประโยชน์ กล่าวแล้วในข้อ 1.1.1.6 ผลการศึกษาส่วนนี้เป็นของการเปรียบเทียบเฉพาะจำนวนที่มีเป็นของตนของของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม ได้แก่ รถได้เดินตาม พบร่วมกัน ไทยพุทธมีจำนวนรถได้เดินตามมากกว่าชาวไทยมุสลิม คือชาวไทยพุทธมีรถได้เดินตามเป็นของตน เองร้อยละ 48.0 ส่วนใหญ่ชาวไทยมุสลิมนี้รถได้เดินตามเป็นของตนเองร้อยละ 42.9

ซึ่งชาวไทยพุทธเริ่มใช้ครั้งแรก พ.ศ.2516 ชาวไทยมุสลิมมีครั้งแรก พ.ศ.2519 หลังจาก ชาวไทยพุทธ 3 ปี เครื่องสูบน้ำ พนว่าชาวไทยพุทธมีจำนวนเครื่องสูบน้ำมากกว่าชาวไทยมุสลิม คือ ชาวไทยพุทธมีเครื่องสูบน้ำร้อยละ 36.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมมีเครื่องสูบน้ำร้อยละ 1.4 ซึ่งชาวไทยพุทธเริ่มใช้ครั้งแรก พ.ศ.2529 ชาวไทยมุสลิมมีครั้งแรก พ.ศ. 2531 หลังจากชาวไทยพุทธ 2 ปี เครื่องพ่นยา พนว่าชาวไทยพุทธ มีจำนวนเครื่องพ่นยามากกว่าชาวไทยมุสลิม คือ ชาวไทยพุทธมีเครื่องพ่นยา ร้อยละ 22.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมมีเครื่องพ่นยา ร้อยละ 2.9 ซึ่งชาวไทยพุทธเริ่มใช้ครั้งแรก พ.ศ.2526 ชาวไทยมุสลิมมีใช้ครั้งแรก พ.ศ.2528 หลังจากชาวไทยพุทธ 2 ปี เครื่องนวดข้าว พนว่าชาวไทยพุทธมีจำนวนเครื่องนวดข้าวมากกว่าชาวไทยมุสลิม คือชาวไทยพุทธมีเครื่องนวดข้าว ร้อยละ 26.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมมีเครื่องนวดข้าวร้อยละ 7.1 ซึ่งชาวไทยพุทธเริ่มใช้ครั้งแรก พ.ศ. 2526 ชาวไทยมุสลิมมีใช้ครั้งแรก พ.ศ.2531 หลังชาวไทยพุทธ 5 ปี รถยนต์กระเบน พนว่า มีเฉพาะชาวไทยพุทธ ร้อยละ 10.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมไม่มีใช้รถจักรยานยนต์ พนว่าชาวไทยพุทธมีจำนวนรถจักรยานยนต์มากกว่าชาวไทยมุสลิม คือ ชาวไทยพุทธมีรถจักรยานยนต์ ร้อยละ 86.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมมีรถจักรยานยนต์ร้อยละ 75.7 ซึ่งชาวไทยมุสลิม เริ่มใช้ครั้งแรก พ.ศ.2516 ชาวไทยพุทธมีใช้ครั้งแรก พ.ศ. 2518 หลังชาวไทยมุสลิม 2 ปี วิทยุและโทรศัพท์ พนว่าชาวไทยพุทธมีจำนวนวิทยุและโทรศัพท์มากกว่าชาวไทยมุสลิมคือ ชาวไทยพุทธ มีวิทยุร้อยละ 60.0 มีโทรศัพท์ร้อยละ 88.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมมีวิทยุ ร้อยละ 30.0 มีโทรศัพท์ร้อยละ 69.3 ซึ่งโทรศัพท์ทั้งหมดเป็นโทรศัพท์สี ส่วนใหญ่เป็นสี 14 นิ้ว

เมื่อเปรียบเทียบสถานะทางเศรษฐกิจโดยรวมตามตัวชี้วัด (คุณภาพนวัตฯ) ปรากฏว่าชาวไทยพุทธมีสถานะทางเศรษฐกิจดีกว่าชาวไทยมุสลิมคือชาวไทยพุทธมีคะแนนสถานะทางเศรษฐกิจ เฉลี่ย 9.9 คะแนน (คะแนนรวม 18 คะแนน) ขณะที่ชาวไทยมุสลิมมีคะแนนสถานะทางเศรษฐกิจเฉลี่ย 5.6 คะแนน เนื่องจากชาวไทยพุทธมีพื้นที่ดีอกรองขนาดพื้นที่ใน รายได้ของครอบครัวต่อปี หนึ่งสิบ เครื่องจักรกลการเกษตร ยานพาหนะ และเครื่องรับข่าวสารมากกว่าชาวไทยมุสลิม

2.1.2.3 ปัจจัยด้านภาษาพหุพันธุ์ที่ใช้น้ำชาประทาน พนว่าชาวไทยพุทธมีพื้นที่ในที่ใช้น้ำชาประทานมากกว่าชาวไทยมุสลิมคือชาวไทยพุทธมีพื้นที่ในที่ใช้น้ำชาประทานเฉลี่ย 5.6 ไร่ ส่วนชาวไทยมุสลิมมีพื้นที่ในที่ใช้น้ำชาประทานเฉลี่ย

2.7 ไร่ เพาะชาวไทยพุทธมีโอกาสเลือกพื้นที่นาที่มีความเหมาะสมและใกล้คลองส่งน้ำชลประทานที่ได้บริจากที่ดินเพื่อการก่อสร้างคลองส่งน้ำแก่ทางราชการมากกว่าเนื่องจากการใช้น้ำชลประทานในการทำนาสามารถใช้น้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อคุณภาพการทำนา ทำให้ชาวไทยพุทธผลิตข้าวได้ต่อไร่มากกว่าชาวไทยมุสลิม

2.1.2.4 ปัจจัยด้านชีวภาพ ผลผลิตข้าวต่อไร่ พนวชาชาวไทยพุทธได้ผลผลิตข้าวต่อไร่มากกว่าชาวไทยมุสลิม คือ ชาวไทยพุทธได้ผลผลิตข้าวเฉลี่ย 341.2 กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนชาวไทยมุสลิมได้ผลผลิตข้าวเฉลี่ย 311.9 กิโลกรัมต่อไร่ ชาวไทยพุทธผลิตข้าวได้สูงกว่าชาวไทยมุสลิม เฉลี่ย 29.3 กิโลกรัมต่อไร่และสูงกว่าผลผลิตข้าวเฉลี่ยทั้งหมู่บ้าน 14.2 กิโลกรัมต่อไร่ (ผลผลิตข้าวเฉลี่ยของหมู่บ้าน 327 กิโลกรัมต่อไร่) การที่ชาวไทยพุทธผลิตข้าวได้มากกว่าชาวไทยมุสลิมเป็นผลจากการยอมรับวิถีการแปรนใหม่ไปปฏิบัติในการทำนาและมีปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภัย ที่ดีกว่า

ซึ่งปัจจัยที่มีความแตกต่างของเกษตรกรทั้งสองศาสนاءแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 ปัจจัยที่แตกต่างกันของเกษตรกรชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

ปัจจัย	ไทยพุทธ		ค่า t
	N=50	ค่าเฉลี่ย	
ปัจจัยด้านสังคม			
การเป็นสมาชิกสถานนันเกษตรกร	0.8	0.3	6.1**
ความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้ (ครั้ง)	1.6	0.9	3.3**
การรับรู้ข่าวสาร (คะแนน)	8.7	5.4	4.4**
สั่งงุใจในการตัดสินใจยอมรับวิถีการ	3.4	2.5	3.1**
แผนใหม่ในการทำนา (คะแนน)			
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ			
ขนาดพื้นที่นา (ไร่)	13.4	10.4	2.1*
รายได้ของครอบครัวต่อปี (บาท)	47,872.0	24,344.3	5.1**

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัย	ไทยพุทธ	ไทยมุสลิม	ค่า t
	N=50 ค่าเฉลี่ย	N=70 ค่าเฉลี่ย	
การมีหนี้สิน	0.6	0.4	2.4**
สถานะทางเศรษฐกิจรวม (คะแนน)	9.9	7.1	5.9**
ปัจจัยด้านภาษา			
พื้นที่ที่ใช้น้ำชาประทาน (ไร่)	5.6	2.7	2.4**
ปัจจัยด้านชีวภาพ			
ผลผลิตข้าวต่อไร่ (ก.ก.)	341.2	311.9	2.9**

* $P \leq 0.05$ ** $P \leq 0.01$

สรุป เปรียบเทียบปัจจัยด้านต่างๆ ระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม

ปัจจัยที่เหมือนกัน	ปัจจัยที่แตกต่างกัน
ด้านสังคม	ด้านสังคม
อายุ	การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร
ระดับการศึกษา	ความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้
ประสบการณ์ในการทำงาน	การรับรู้เชิงสาร
ทักษะที่มีต่อเคมีภัณฑ์เกษตรและ	สิ่งของในการตัดสินใจยอมรับ
การลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริม	วิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน
ทักษะที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตร	
และการบำรุงรักษาข้าวพันธุ์ส่างเสริม	
ด้านเศรษฐกิจ	ด้านเศรษฐกิจ
แรงงานในครอบครัว	ขนาดพื้นที่ดือกรอง
	ขนาดพื้นที่นา
	รายได้ของครอบครัว

ปัจจัยที่เหมือนกัน	ปัจจัยที่แตกต่างกัน
ภาวะหนึ่งสิน	การมีเครื่องจักรกลการเกษตร
ชานพาหนะและเครื่องรับข่าวสาร	ทุกชนิด
ด้านกายภาพ	พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน
ด้านชีวภาพ	ผลผลิตข้าวต่อไร่

ความเชื่อและประเพณี เป็นปัจจัยที่ไม่สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมได้เนื่องจาก ใช้ตัวชี้วัด ไม่เหมือนกัน จึงเสนอผลการศึกษาเกี่ยวกับรายละเอียดของความเชื่อและประเพณีของเกษตรกรทั้งสองศาสนา ที่เกี่ยวข้องกับการทำนา (ตาราง 16) รายละเอียดดังนี้

ชาวไทยพุทธ ที่มีการปฏิบัติเกี่ยวกับความเชื่อและประเพณีเป็นประจำทุกปี พนว่าการนำข้าวใหม่ไป抛瓦ซัค มีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 88.0 รองลงมาคือถูกย้าย ก่อนการได้หัว่นและปักคำ ร้อยละ 66.0 นำข้าวใหม่ไปให้ญาติผู้ใหญ่ ร้อยละ 52.0 ทำพิธีสมโภชน์ข้าวใหม่ ร้อยละ 44.0 เช่น ไหว้เจ้าที่นา ก่อนการได้หัว่น และทำพิธีนำข้าวเข้าบ้าน ร้อยละ 28.0 เท่ากัน ทำพิธีไหว้แม่โพสพ ร้อยละ 18.0 และทำพิธีญกรังก่อน การเก็บเกี่ยวข้าวจำนวนน้อยที่สุด 8.0

ระดับความเชื่อและประเพณีของไทยพุทธ ปรากฏว่ามีความยึดมั่นน้อยกว่า จำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 56.0 คือส่วนใหญ่มีคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย (คะแนนเฉลี่ย 7 คะแนนจากคะแนนรวม 15 คะแนน) และมีความยึดมั่นมากที่ร้อยละ 44.0 ความเชื่อถึงกล่าวของชาวไทยพุทธ เป็นพิธีกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทำนาเพื่อเป็นหลักประกันว่าจะสามารถครอบพื้นที่ดินที่ตนปลูกไว้ได้ เป็นความเชื่อที่ถูกต่อายทอดจากบรรพบุรุษและถือปฏิบัติกันมาจนถึงรุ่นลูกหลาน

ชาวไทยมุสลิม ที่มีการปฏิบัติกันกับความเชื่อและประเพณีเป็นประจำทุกปี พนับว่าการนำข้าวใหม่ไปให้ญาติผู้ใหญ่มีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 65.7 รองลงมาดู ถูกยกยาน ก่อนการโถหัวว่านและปักคำร้อยละ 60.0 ทำพิธีผูกซังก่อนการเก็บเกี่ยวข้าว และทำพิธีนำข้าวที่น้ำ ร้อยละ 10.0 เท่ากัน ทำพิธี เช่น ไหว้เจ้าที่นา ก่อนการโถหัวว่าน ร้อยละ 7.2 และทำพิธีไหว้แม่โพสพและใช้น้ำมนต์ประพรนเมื่อเกิดศัตรุพิษระบาดมี จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 1.4 เท่ากัน

ระดับความเชื่อและประเพณีของชาวไทยมุสลิม ปรากฏว่ามีความเชื่อมั่นน้อย จำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 54.3 คือ ส่วนใหญ่มีคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย (คะแนนเฉลี่ย 3 คะแนนจากคะแนนรวม 13 คะแนน) และมีความเชื่อมั่นมากร้อยละ 45.7 จะเห็นได้ว่าชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่มีความเชื่อและประเพณีในระดับต่ำ เช่นเดียวกับชาวไทยพุทธ เนื่องจาก ตามหลักศาสนาอิสลามห้ามไม่ให้เชื่อในเรื่องคงคล่าว แต่ที่มีการปฏิบัติกัน เพราะมีความสัมพันธ์ติดต่อกับชาวไทยพุทธที่อยู่ร่วมกันในสังคมหรือหมู่บ้านเดียวกัน จึงรับการถ่ายทอดความเชื่อนี้โดยไม่รู้ตัว

อย่างไรก็ตามความเชื่อและประเพณีของเกย์ตระหง่านส่องศาสนา ไม่มีผลต่อ การยอมรับวิชาการเผยแพร่ใหม่ในการทำงานแต่อย่างใด

ตาราง 16 ความเชื่อและประเพณีของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

ความเชื่อและประเพณี	ไทยพุทธ		ไทยมุสลิม	
	N=50	ร้อยละ	N=70	ร้อยละ
ระดับความเชื่อและประเพณี				
มาก		44.0		45.7
น้อย		56.0		54.3
รายละเอียดของความเชื่อและประเพณี				
การ เช่น ไหว้เจ้าที่นา ก่อนการโถหัวว่าน				
ไม่เคยทำ		70.0		91.4
ทำบางปี		2.0		1.4
ทำทุกปี		28.0		0.2
การดูฤกษ์ยาน ก่อนการโถหัวว่านและปักคำ				

ตาราง 16 (ต่อ)

ความเชื่อและประเพณี	ไทยพุทธ	ไทยมุสลิม
	N=50 ร้อยละ	N=70 ร้อยละ
ไม่เคยทำ	32.0	37.1
ทำบางปี	2.0	2.9
ทำทุกปี	66.0	60.0
การทำพิธีไหว้แม่โพสพ		
ไม่เคยทำ	80.0	98.6
ทำบางปี	2.0	-
ทำทุกปี	18.0	1.4
ใช้น้ำมนต์ประพรนเมื่อเกิดศัตรูพืชระบาด		
ไม่เคยทำ	98.0	95.7
ทำบางปี	2.0	2.9
ทำทุกปี	-	1.4
ทำพิธีผูกซังก่อนการเก็บเกี่ยวข้าว		
ไม่เคยทำ	90.0	90.0
ทำบางปี	2.0	-
ทำทุกปี	8.0	10.0
ทำพิธีนำข้าวขึ้นลง		
ไม่เคยทำ	72.0	88.6
ทำบางปี	-	1.4
ทำทุกปี	28.0	10.0
ทำพิธีสมโภชน์ข้าวใหม่		
ไม่เคยทำ	54.0	100
ทำบางปี	2.0	-
ทำทุกปี	44.0	-
นำข้าวใหม่ไปให้ญาติผู้ใหญ่		
ไม่เคยทำ	12.0	12.9

ตาราง 16 (ต่อ)

เรื่อง	ไทยพุทธ	ไทยมุสลิม
	N=50	N=70
	ร้อยละ	ร้อยละ
ทำบางปี	36.0	21.4
ทำทุกปี	52.0	65.7
นำข้าวใหม่ไปถวายวัด		
ไม่เคยทำ	-	100
ทำบางปี	12.0	-
ทำทุกปี	88.0	-

หมายเหตุ ระดับความเชื่อและประเพณีมีการให้คะแนนดังนี้

ชาวไทยพุทธ ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นเกณฑ์จักระดับ $\bar{X} = 7.2$

ระดับมาก = 8-15 คะแนน

ระดับน้อย = 2-7 คะแนน

ชาวไทยมุสลิม ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นเกณฑ์จักระดับ $\bar{X} = 3.4$

ระดับมาก = 4-13 คะแนน

ระดับน้อย = 0-3 คะแนน

2.2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบการยอมรับวิชาการแผนใหม่ทั้งชุดและแต่ละวิชาการในการทำงานปีระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม

เป็นการอธิบายถึงการยอมรับวิชาการแผนใหม่ทั้งชุดในการทำงานปี เปรียบเทียบระหว่างชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม รายละเอียดดังนี้

พบว่าชาวไทยพุทธยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีทั้งชุดมากกว่าชาวไทยมุสลิม ประกอบด้วยข้าวพันธุ์ส่งเสริม การเตรียมดินแปลงปักดำ การใช้ปุ๋ยเคมี การใช้สารกำจัดแมลง และการหากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว กล่าวคือ ชาวไทยพุทธมีการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีทั้งชุด ร้อยละ 75.8 และมีคะแนนการยอมรับเฉลี่ย 7.6 คะแนน (คะแนนรวม 14 คะแนน) และชาวไทยมุสลิมน้ำมีการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีทั้งชุด ร้อยละ 65.5 และมีคะแนนการยอมรับเฉลี่ย 6.6 คะแนน ทั้งนี้

พระชาวไทยพุทธมีปัจจัยบางประการที่ดีกว่าชาวไทยมุสลิม เช่น การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิทยาการแผนใหม่ในการทำนา สิ่งของในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำนา ขนาดพื้นที่นา รายได้ของครอบครัว หนี้สิน พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน และผลผลิตข้าวต่อไร่ ซึ่งชาวไทยพุทธมีปัจจัยเหล่านี้มากกว่าชาวไทยมุสลิม (คุณที่ 5 ข้อ 2.1.2) ทำให้มีการยอมรับมากกว่า รายละเอียดผลการศึกษาเปรียบเทียบการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ที่เกณฑ์กรหัสสังคมศาสตร์ได้ปฏิบัติในการทำงานปัจจุบันนี้

2.2.1 ข้าวพันธุ์ส่างเสริม พบร่วมกับชาวไทยพุทธยอมรับข้าวพันธุ์ส่างเสริมมากกว่าชาวไทยมุสลิม คือ ชาวไทยพุทธ ยอมรับร้อยละ 16.0 ชาวไทยมุสลิมทั้งหมดไม่ยอมรับ เพราะชาวไทยพุทธมีสิ่งของที่ใช้ในการทำนาที่ดีกว่าชาวไทยมุสลิม คือ พันธุ์ กษ.23 จึงยอมรับร้อยละ 6.0 พันธุ์สุพรรณบุรี 90 จึงยอมรับร้อยละ 4.0 และพันธุ์ที่ขายได้ราคาสูงกว่าพันธุ์อื่นคือ พันธุ์ขาวคอกระดิ 105 ที่ยอมรับร้อยละ 6.0 และทำให้มีข้าวเพียงพอ กับการบริโภคในครอบครัว และเหลือขายมากขึ้นทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนชาวไทยมุสลิมทั้งหมดที่ไม่ยอมรับและชาวไทยพุทธที่ไม่ยอมรับ ร้อยละ 84.0 ปลูกข้าวพันธุ์พื้นเมือง และนิยมปลูกมากที่สุด คือ พันธุ์ขอล้มคุดลดะที่มีความต้านทานต่อการทำลายของแมลงพืช ทนแสลงได้ดี ไม่ต้องคุ้มครองมาก ทำให้มีข้าวเพียงพอ กับการบริโภคในครอบครัวและเหลือขาย

2.2.2 การเตรียมคินแปลงปักดำ พบร่วมกับชาวไทยพุทธที่ยอมรับการเตรียมคินแปลงปักดำไม่ต่างกัน คือ ชาวไทยพุทธยอมรับการเตรียมคินแปลงปักดำตามคำแนะนำได้ 2 ครั้ง และคราด 2-3 ครั้ง ร้อยละ 94.0 ชาวไทยมุสลิมยอมรับ ร้อยละ 87.1 เกณฑ์กรหัสสังคมศาสตร์ในอัตราสูง เพราะการเตรียมคินอย่างปราณีตตามคำแนะนำเป็นการกำจัดวัชพืชที่ดี ไม่เสียเวลาในการกำจัดวัชพืชเมื่อต้นข้าวเจริญเติบโต และทำให้ปักดำง่ายต้นข้าวเจริญเติบโตคีประกอบกับเกณฑ์กรหัสสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ ใช้รถไถเดินตามในการเตรียมคิน คือ ชาวไทยพุทธใช้ร้อยละ 98.0 และชาวไทยมุสลิมใช้ร้อยละ 95.7 เพราจะรถไถเดินตามทำงานได้รวดเร็ว ประสิทธิภาพการเตรียมคินดีกว่าการใช้แรงงานวัวและควาย และเกณฑ์กรหัสสังคมศาสตร์ที่ไม่ยอมรับการเตรียมคินแปลงปักดำตามคำแนะนำเป็นชาวไทยพุทธร้อยละ 6.0 และชาวไทยมุสลิม ร้อยละ 12.9 (คุณที่ 5 ข้อ 2.2.6)

2.2.3 การใช้ปุ๋ยเคมี พบร่วมกับเกณฑ์ส่องค่าสามารถรับการใช้ปุ๋ยเคมีไม่ต่างกัน กีดี ชาวไทยพูดยอมรับสูตรปุ๋ยตามคำแนะนำคือสูตร 16-20-0 ร้อยละ 98.0 ใช้ปุ๋ยเคมีอัตราต่อไร่เฉลี่ย 23.3 กิโลกรัม ไก่ดีเคียงกับอัตราที่แนะนำคือ 20-25 กิโลกรัมต่อไร่ และใช้ถูกต้องตามช่วงเวลาที่แนะนำร้อยละ 10.0 กีดีใช้ก่อนปักคำและหลังปักคำภายใน 7-10 วัน ส่วนชาวไทยมุสลิมยอมรับสูตรปุ๋ยตามคำแนะนำทั้งหมด ใช้ปุ๋ยเคมีอัตราต่อไร่เฉลี่ย 24.1 กิโลกรัม และใช้ถูกต้องตามช่วงเวลาที่แนะนำร้อยละ 4.3 จะเห็นได้ว่า การใช้ปุ๋ยเคมีเกณฑ์ส่องค่าสามารถส่วนใหญ่ยอมรับตามคำแนะนำเกี่ยวกับสูตรปุ๋ย และอัตราที่ใช้ต่อไร่ แต่ช่วงเวลาที่ใช้มีการขอมรับต่ำมาก เกณฑ์ส่องค่าสามารถเคยซินกับการใช้ปุ๋ยเคมี เมื่อเห็นว่าต้นข้าวแสดงอาการใบเหลืองหรือประมาณ 1 เดือน หลังการปักคำและการใช้ปุ๋ยเคมี ชาวไทยพูด ร้อยละ 2.0 ไม่ยอมรับ (คุณที่ 5 ข้อ 2.2.6)

2.2.4 การใช้สารกำจัดแมลง พบร่วมกับเกณฑ์ส่องค่าสามารถรับการใช้สารกำจัดแมลงไม่ต่างกัน กีดี ชาวไทยพูดยอมรับการใช้สารกำจัดแมลง ร้อยละ 22.0 และปฏิบัติถูกต้องตามคำแนะนำ ร้อยละ 22.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมยอมรับการใช้สารกำจัดแมลง ร้อยละ 17.1 และปฏิบัติถูกต้องตามคำแนะนำร้อยละ 17.1 ซึ่งชาวไทยพูดร้อยละ 16.0 ที่ปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริมใช้สารกำจัดแมลงในการป้องกันและกำจัดศัตรูข้าว ส่วนชาวไทยพูดร้อยละ 6.0 และชาวไทยมุสลิม ร้อยละ 17.1 ที่ใช้สารกำจัดแมลง โดยนำไปผสมเทียบในการกำจัดปุนา ในระบบหลังการปักคำใหม่ๆ (สารชูนิไฮอน สามารถใช้ได้ทั้งกำจัดแมลงศัตรูพืชและกลุ่มเหี้ยมกำจัดปุนา โดยไม่เป็นอันตรายสัตว์น้ำอื่นๆ) การปฏิบัติในการใช้สารกำจัดแมลงตามคำแนะนำคือ ใช้ในอัตราที่แนะนำ ป้องกันอันตรายขณะฉีดพ่น หรือผสมเทียบโดยปีกปักปีกจนมูก รวมถึงเมือ ขณะฉีดพ่นยืนหนีอ่อน ทำความสะอาดร่างกาย และเครื่องพ่นยาหลังการฉีดพ่นสารกำจัดแมลง ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้สารกำจัดแมลงได้ปฏิบัติถูกต้องตามคำแนะนำ ส่วนเกณฑ์ส่องค่าที่ไม่ยอมรับเป็นชาวไทยพูด ร้อยละ 78.0 ชาวไทยมุสลิม ร้อยละ 82.9 (คุณที่ 5 ข้อ 2.2.6)

2.2.5 การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว พบร่วมกับชาวไทยพูดยอมรับการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวมากกว่าชาวไทยมุสลิม กีดี ชาวไทยพูดยอมรับร้อยละ 96.0 ชาวไทยมุสลิมยอมรับร้อยละ 61.4 ทั้งนี้ เพราะชาวไทยพูดได้รับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการตากข้าวมากกว่า กีดี ชาวไทยพูดรับรู้การตากข้าว ร้อยละ 84.0 ส่วนชาวไทยมุสลิมรับ

รู้ ร้อยละ 55.7 การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว 2-3 แคด ทำให้ข้าวเปลือกมีความชื้นลดลง มีคุณภาพดี เมื่อนำไปสีเนล็คข้าวแตกหักน้อยข่าย ได้ราคาคึกกว่าข้าวที่ไม่ตาก ส่วน เกษตรกรทั้งสองศาสนานี้ไม่ยอมรับเป็นชาวไทยพุทธ ร้อยละ 4.0 และชาวไทยมุสลิม ร้อยละ 38.6 (ดูบทที่ 5 ข้อ 2.2.6)

จะเห็นได้ว่าวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีที่เกษตรกรทั้งสองศาสนายอมรับเหมือนกันคือ การเตรียมดินแปลงปักดำตามคำแนะนำ การใช้น้ำยาเคมีและการใช้สารกำจัดแมลง ส่วนวิชาการที่ยอมรับแตกต่างกันคือ ข้าวพันธุ์ส่งเสริมและการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวที่ชาวไทยพุทธยอมรับมากกว่าชาวไทยมุสลิม เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการยอมรับทุกวิชาการ พบร่วมกันว่าชาวไทยพุทธยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีทั้งๆ ขาดมากกว่าชาวไทยมุสลิม (ตาราง 17)

ตาราง 17 เปรียบเทียบการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีระหว่างชาวไทยพุทธ และชาวไทยมุสลิม

วิทยาการแผนใหม่	ไทยพุทธ		ค่า t
	N=50	N=70	
การใช้ข้าวพันธุ์ส่งเสริม (ร้อยละของพื้นที่)			
ไม่ใช้	84.0	100.0	
1-20	2.0	-	
21-40	4.0	-	
41-60	4.0	-	
มากกว่า 60	6.0	-	
ค่าเฉลี่ยการยอมรับ	0.2	-	
การเตรียมดินแปลงปักดำตามคำแนะนำ			
การใช้รถไถเดินตาม	98.0	95.7	
การเตรียมดินตามคำแนะนำ	94.0	87.1	
ค่าเฉลี่ยการยอมรับ	1.9	1.8	1.4 NS

ตาราง 17 (ต่อ)

วิทยาการแผนใหม่	ไทยพุทธ	ไทยนุสสิติม	ค่า t ร้อยละ
	N=50	N=70	
	ร้อยละ	ร้อยละ	
การใช้ปัจจัยเคมี			
ใช้ตามสูตรที่แนะนำ	98.0	100.0	
อัตราที่ใช้ต่อไร่ (กิโลกรัม)			
ไม่ใช้	2.0	-	
1-10	-	4.3	
11-17	22.0	18.6	
17 ปีขึ้นไป	76.0	77.1	
เฉลี่ย (กก./ไร่)	23.3	24.1	
ช่วงเวลาที่ใช้ตามคำแนะนำ	10.0	4.3	
ค่าเฉลี่ยการยอมรับ	3.8	3.8	0.2 NS
การใช้สารกำจัดแมลงและการปฎิบัติตาม	44.0	34.2	
คำแนะนำ			
ค่าเฉลี่ยการยอมรับ	0.4	0.3	0.7NS
การตอกข้าวหลังการเก็บเกี่ยวตามคำแนะนำ	96.0	61.4	
ค่าเฉลี่ยการยอมรับ	0.9	0.6	5.3**
วิทยาการแผนใหม่ในการทำนาทั้งหมด	75.8	65.5	
ค่าเฉลี่ยการยอมรับ	7.6	6.6	2.9**

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยการยอมรับ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนการยอมรับ

** P ≤ 0.01 NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.6 เหตุผลการไม่ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม (ตาราง 18) ดังนี้

2.2.6.1 ข้าวพันธุ์ส่งเสริม พบว่าเกยตอร์ทั้งสองศาสนามีเหตุผลที่ไม่ยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริม คือ ลงทุนสูงและใช้แรงงานในการคูแลรักภายนอก มีชาวไทยพุทธ ร้อยละ 84.0 และชาวไทยมุสลิมทั้งหมด

2.2.6.2 การเตรียมคินแปลงปักคำ พบว่าเกยตอร์ทั้งสองศาสนามีเหตุผลที่ไม่ยอมรับการเตรียมคินแปลงปักคำตามคำแนะนำคือ ลงทุนสูงและใช้เวลามาก ปกติผู้ไม่ยอมรับนิยมไถ 1 ครั้งและคราด 1 ครั้ง เพราะเสียค่าใช้จ่ายน้อยและมีความรวดเร็ว แต่จะเหตุผลมีชาวไทยพุทธ ร้อยละ 6.0 และชาวไทยมุสลิม ร้อยละ 12.9

ตาราง 18 เปรียบเทียบเหตุผลการไม่ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

วิทยาการ	เหตุผล	ไทยพุทธ		ไทยมุสลิม	
		N=50	ร้อยละ	N=70	ร้อยละ
ข้าวพันธุ์ส่งเสริม	ลงทุนสูง	84.0	100.0		
	ใช้แรงงานในการคูแลรักภายนอก	84.0	100.0		
การเตรียมคินแปลงปักคำ	ลงทุนสูง	6.0	12.9		
	ใช้เวลามาก	6.0	12.9		
ปุ๋ยเคมี	มีราคาแพง	2.0	-		
	ทำให้มีวัชพืชในนามาก	2.0	-		
สารกำจัดแมลง	กลัวอันตรายจากการใช้สารกำจัดแมลง	78.0	82.9		
การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว	เข้าใจว่าเมล็ดข้าวแห้ง	4.0	34.3		
	ดีเด้ว				

2.2.6.3 การใช้ปุ่มคณิต พบว่า มีชาวไทยพุทธ ร้อยละ 2.0 เท่านั้นที่ไม่ยอมรับการใช้ปุ่มคณิต เพราะปุ่มคณิตมีราคาแพง และทำให้มีวัชพืชในนามาก

2.2.6.4 การใช้สารกำจัดแมลง พบว่าเกษตรกรหั้งสองศาสนามีเหตุผลที่ไม่ยอมรับการใช้สารกำจัดแมลงคือ กลัวอันตรายจากการใช้สารกำจัดแมลง มีชาวไทยพุทธ ร้อยละ 78.0 และชาวไทยมุสลิม ร้อยละ 82.9

2.2.6.5 การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว พบว่าเกษตรกรหั้งสองศาสนามีเหตุผลที่ไม่ยอมรับการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว คือ เข้าใจว่าแมดีคือข้าวแห้งดีแล้ว มีชาวไทยพุทธ ร้อยละ 4.0 และชาวไทยมุสลิม ร้อยละ 34.3

2.3 การทดสอบสมมติฐาน

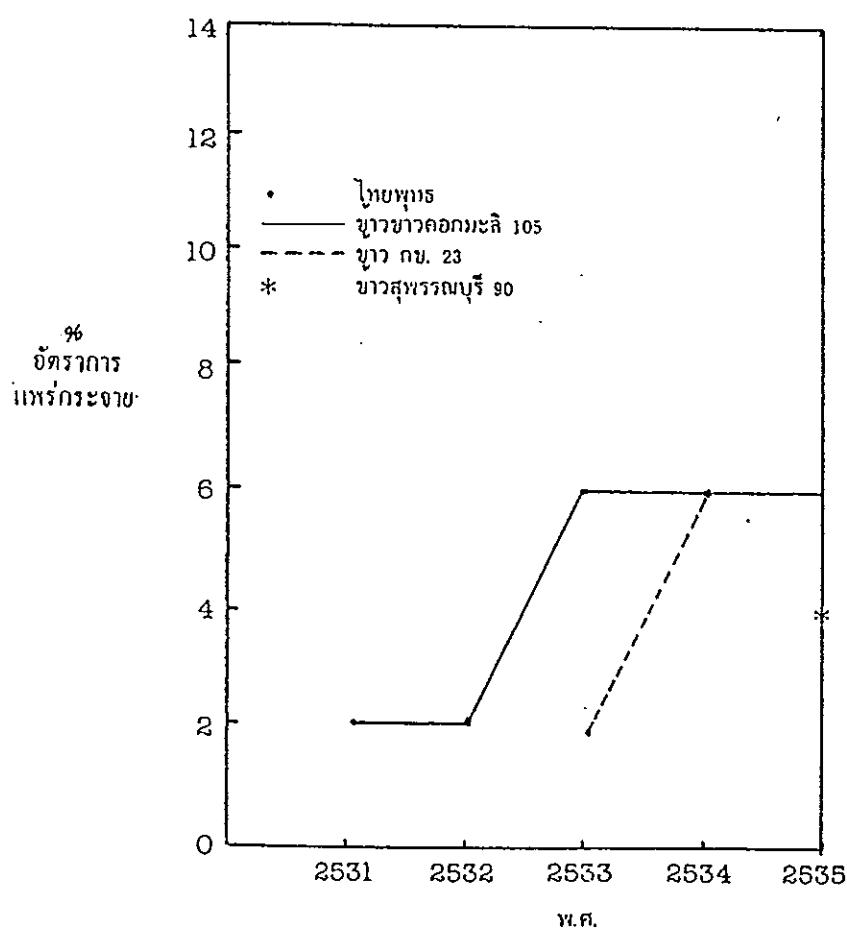
ผลการศึกษาเปรียบเทียบเพื่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม (บทที่ 5 ข้อ 2.2) เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ปรากฏในบทที่ 2 ข้อ 4.2 ที่ตั้งไว้ว่าชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมไม่มีความแตกต่างในการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี พบว่าชาวไทยพุทธยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีมากกว่าชาวไทยมุสลิม ผลการศึกษานี้เป็นการปฏิเสธสมมติฐาน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปัญจพาล บุญชู Punjapal Boonchoo, 1987 : 344) ที่พบว่า ชาวไทยพุทธยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในปี และนาปรังในหมู่บ้านยากจนของจังหวัดสงขลา และสิริรัตน์ นำรุ่งกรรณ์ (2532 : 62) ที่พบว่าชาวไทยพุทธยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่า ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปัตตานี แต่ขัดแย้งกับครรภยา บุนนาค (2526 : 143) ที่พบว่า ชาวไทยมุสลิมยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่าชาวไทยพุทธในจังหวัดชายแดนภาคใต้

2.4 ผลการศึกษาเปรียบเทียบเพื่อการเผยแพร่องรักษาวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

ผลการศึกษาเปรียบเทียบเพื่อการเผยแพร่องรักษาวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน 3 วิชาการที่สำคัญคือ ข้าวพันธุ์ส่งเสริม ปุ่มคณิต และสารกำจัดแมลง มีดังนี้

2.4.1 การเผยแพร่องรักษาระยะของข้าวพันธุ์ส่งเสริม พบว่าข้าวพันธุ์ส่งเสริมที่มีการเผยแพร่องรักษาระยะในหมู่บ้านนี้ ช่วง พ.ศ.2531-พ.ศ.2535 มี 3 พันธุ์ คือ ข้าวขาวดอกมะลิ 105 ข้าว กข. 23 และข้าวพันธุ์สุพรรษณบุรี 90 ทั้ง 3 พันธุ์เผยแพร่องรักษาระยะในกลุ่มชาวไทยพุทธเท่านั้น เพราะชาวไทยพุทธเชื่อว่าข้าวพันธุ์ส่งเสริมดังกล่าวให้มีผลผลิตสูง

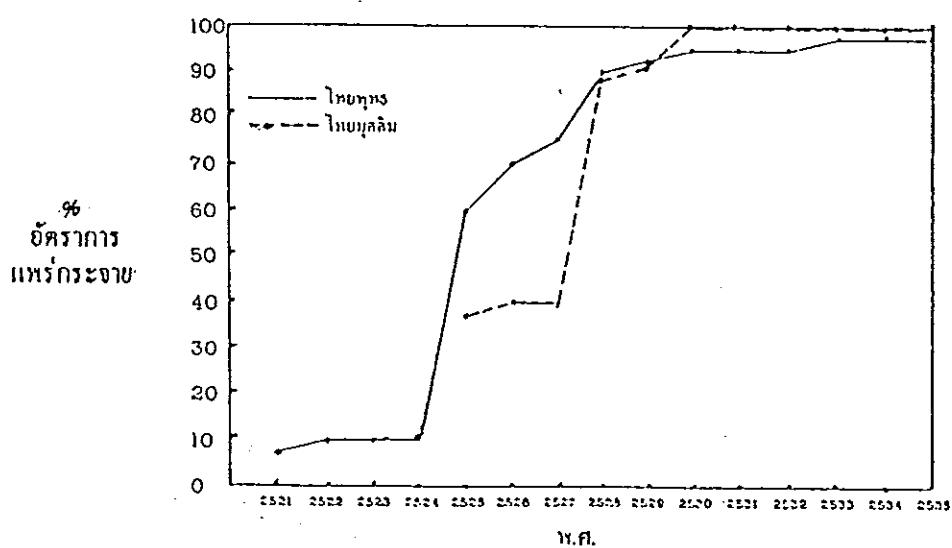
และขายได้ราคาสูง การแพร่กระจายได้เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับคำแนะนำและได้ทดลองปลูกในครั้งแรก คือ ข้าวขาวคอกมะลิ 105 ปลูกครั้งแรก พ.ศ.2531 ในกลุ่มชาวไทยพุทธ ร้อยละ 2.0 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.0 ในช่วง พ.ศ. 2533 - พ.ศ.2535 ข้าว กษ.23 ปลูกครั้งแรก พ.ศ.2533 ร้อยละ 2.0 เพิ่มเป็นร้อยละ 6.0 ในช่วง พ.ศ.2534 - พ.ศ.2535 และข้าวสุพรรณบุรี 90 ปลูกครั้งแรก ร้อยละ 4.0 ใน พ.ศ.2535 พันธุ์ข้าวดังกล่าวไม่ได้แพร่กระจายในกลุ่มชาวไทยมุสลิมแต่อย่างใด ทั้งๆ ที่ในการส่งเสริมของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลได้ดำเนินการในเกณฑ์กรรทั้งสองศาสนากอยเท่ากันกันไม่มีการกีดกันค้านข้าวสารและการถ่ายทอดความรู้ทางการเกษตรใหม่ในการทำนาแต่อย่างใด แต่ขึ้นอยู่กับความสนใจและความต้องการของเกษตรกรในการตัดสินใจยอมรับไปปฏิบัติ (ตาราง 19 ภาพประกอบ 8)

หมายเหตุ ชาวไทยมุสลิมไม่ทำการยอมรับ

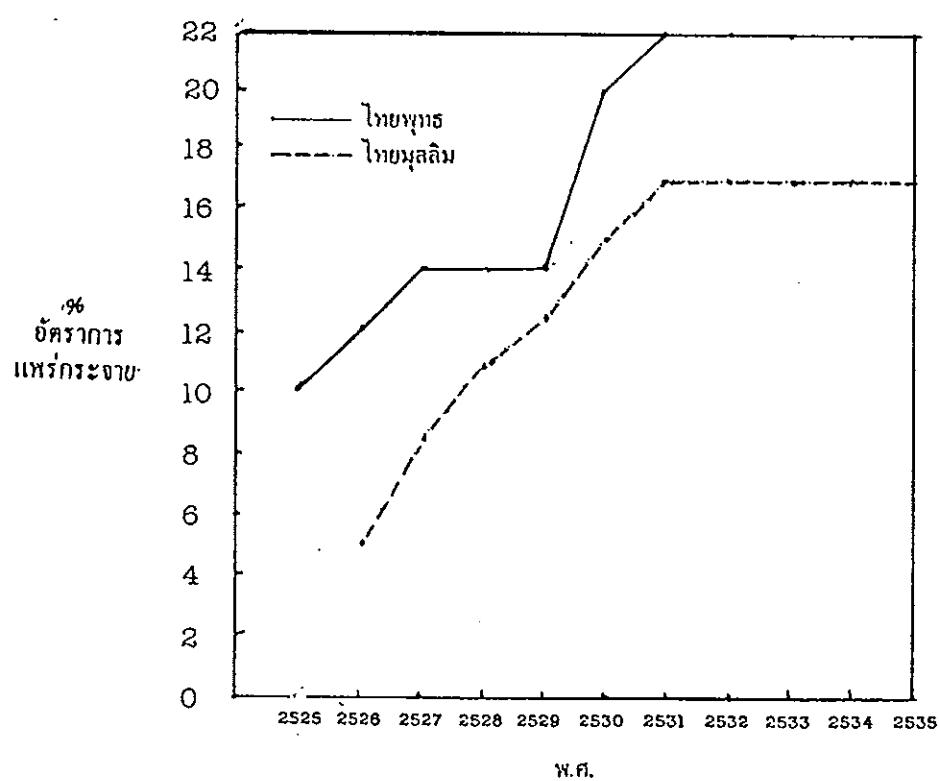
ภาพประกอบ 8 เปรียบเทียบการแพร่กระจายข้าวพันธุ์ส่งเสริมระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม

2.4.2 การแพร่กระจายของปูยเคนี พนว่าปูยเคนีที่เข้าหน้าที่ส่งเสริมการเกยตระประจําสำนักงานเกษตรอำเภอเมืองสุกัดแนะนำครั้งแรกในพ.ศ.2516 แก่เกษตรกรทั้งสองศาสนานในหมู่บ้านนี้โดยการสาธิตในแปลงสาธิต การแพร่กระจายไม่นักนัก ในพ.ศ.2521 แพร่กระจายในกลุ่มชาวไทยพุทธ ร้อยละ 8.0 แต่ยังไม่แพร่กระจายสู่กลุ่มชาวไทยมุสลิม และการแพร่กระจายเพิ่มขึ้นในギャนต์กรทั้งสองกลุ่ม ในพ.ศ.2525 ที่เป็นปีแรกในการใช้ระบบฝึกอบรมและเชี่ยวชาญในการส่งเสริมการเกยตระที่นี้เข้าหน้าที่ส่งเสริมการเกยตระประจําตำบล มีการส่งเสริมโดยใช้แปลงสาธิต เป็นแหล่งถ่ายทอดความรู้ทั้งการปลูกข้าวพันธุ์ดีและการใช้ปูยเคนี มีการแพร่กระจายในกลุ่มชาวไทยพุทธ ร้อยละ 58.0 และแพร่กระจายสู่กลุ่มชาวไทยมุสลิม ครั้งแรก ร้อยละ 38.6 จากการใช้ปูยเคนีทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น การแพร่กระจายจึงเพิ่มขึ้นตามลำดับ ในกลุ่มชาวไทยพุทธเป็นร้อยละ 98.0 ในช่วง พ.ศ.2533 - พ.ศ.2535 และแพร่กระจายสู่กลุ่มชาวไทยมุสลิมทั้งหมด ในช่วง พ.ศ.2530 - พ.ศ. 2535 (ตาราง 19 ภาพประกอบ 9) จะเห็นได้ว่า การแพร่กระจายของปูยเคนีในกลุ่มชาวไทยมุสลิมแม้จะเริ่มช้ากว่าชาวไทยพุทธแต่แพร่กระจายรายได้เร็วกว่า เนื่องจากขนาดพื้นที่นาของชาวไทยมุสลิมน้อยขนาดเล็กกว่า จึงต้องเร่งใส่ปูยเคนีเพื่อให้ได้ผลผลิตสูงๆ และผลตอบแทนที่ได้จากการใช้ปูยเ肯ีเป็นไปตามที่คาดหวังคือใช้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น อัตราการแพร่กระจายของปูยเคนีในเกษตรกรทั้งสองศาสนานเป็นไปในอัตราที่สูง

ภาพประกอบ 9 เปรียบเทียบการแพร่กระจายปูยเคนีระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม

2.4.3 การแพร่กระจายของสารกำจัดแมลง พนบว่าสารกำจัดแมลงแพร่กระจายจาก การแนะนำของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลสู่กลุ่มชาวไทยพุทธเป็นครั้งแรกใน พ.ศ.2525 ร้อยละ 10.0 เพิ่มขึ้นตามลำดับเป็นร้อยละ 22.0 ในช่วง พ.ศ.2531 ถึง พ.ศ.2535 และแพร่กระจายสู่กลุ่มชาวไทยมุสลิมครั้งแรก ใน พ.ศ.2526 ร้อยละ 5.7 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 17.1 ในช่วง พ.ศ.2531 - พ.ศ. 2535 (ตาราง 19 ภาพประกอบ 10) จะเห็นได้ว่า การแพร่กระจายของสารกำจัดแมลงในเกษตรกรทั้งสองกลุ่ม เป็นไปในอัตราค่อนข้างน้อยเนื่องจาก ใช้สารกำจัดแมลงเป็นไปตามความจำเป็นเมื่อมีการระบาดอย่างรุนแรงจะมีการใช้และเป็น เกษตรกรที่สนใจ แต่เกษตรกรทั้งสองศาสนาน่าส่วนใหญ่แม้จะมีศักยภาพมาก ไม่สนใจใน การใช้สารกำจัดแมลงเพราะกลัวอันตราย

ภาพประกอบ 10 เปรียบเทียบการแพร่กระจายสารกำจัดแมลงระหว่างชาวไทยพุทธกับ ชาวไทยมุสลิม

ตาราง 19 เปรียบเทียบอัตราการแพร่กระจายของวิชาการแผนใหม่ในการทำนาปี
ระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม

พ.ศ.	ไทยพุทธ		ไทยมุสลิม			
	ผู้ยอนรับ	ความตื้น	ผู้ยอนรับ	ความตื้น		
		ร้อยละ		ร้อยละ		
ข้าวพันธุ์ส่างเสริม						
ข้าวขาวคอกมะลิ 105						
2531	2.0	2.0	-	-		
2532	-	2.0	-	-		
2533	4.0	6.0	-	-		
2534	-	6.0	-	-		
2535	-	6.0	-	-		
ข้าว กข.23						
2533	2.0	2.0	-	-		
2534	4.0	6.0	-	-		
2535	-	6.0	-	-		
ข้าวสุพรรณบุรี 90						
2535	4.0	4.0	-	-		
บุญคำเมี่ย						
2521	8.0	8.0	-	-		
2522	2.0	10.0	-	-		
2523	-	10.0	-	-		
2524	-	10.0	-	-		
2525	48.0	58.0	38.6	38.6		
2526	12.0	70.0	1.4	40.0		
2527	6.0	76.0	-	40.0		

ตาราง 19 (ต่อ)

พ.ศ.	ไทยพุทธ		ไทยมุสลิม	
	ผู้ยื่นรับ	ความดีสะสม	ผู้ยื่นรับ	ความดีสะสม
		ร้อยละ		ร้อยละ
2528	16.0	92.0	50.0	90.0
2529	2.0	94.0	2.9	92.9
2530	2.0	96.0	-	100.0
2531	-	96.0	-	100.0
2532	-	96.0	-	100.0
2533	2.0	98.0	-	100.0
2534	-	98.0	-	100.0
2535	-	98.0	-	100.0
สารกำจัดแมลง				
2525	10.0	10.0	-	-
2526	2.0	12.0	5.7	5.7
2527	2.0	14.0	2.9	8.6
2528	-	14.0	2.9	11.4
2529	-	14.0	1.4	12.6
2530	6.0	20.0	1.9	15.7
2531	2.0	22.0	1.4	17.1
2532	-	22.0	-	17.1
2533	-	22.0	-	17.1
2534	-	22.0	-	17.1
2535	-	22.0	-	17.1

หมายเหตุ ไทยพุทธ จำนวนทั้งหมด 50 ราย

ไทยมุสลิม จำนวนทั้งหมด 70 ราย

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพ กับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปีของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

ส่วนนี้จะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพ กับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปีของชาวไทยพุทธ จำนวน 50 ราย และชาวไทยมุสลิม จำนวน 70 ราย (ตาราง 20) รายละเอียดค้างนี้

2.5.1 ชาวไทยพุทธ พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน คือ

2.5.1.1 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการบำรุงรักษาข้าวพันธุ์ส่าง เสริมและสิ่งจุうใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน กล่าวไว้ว่า ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธ

2.5.1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ภาวะหนี้สิน กล่าวไว้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธ

สำหรับแรงงานในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธ กล่าวไว้ว่า ชาวไทยพุทธเนี่ยจะมีแรงงานในครอบครัวน้อย แต่ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานได้มาก เพราะชาวไทยพุทธสามารถจ้างแรงงานทดแทนได้

2.5.1.3 ปัจจัยด้านชีวภาพ ได้แก่ ผลผลิตข้าวต่อไร่ กล่าวไว้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธ

2.5.2 ชาวไทยมุสลิม พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปี คือ

2.5.2.1 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร และสิ่งจุุใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปี ของชาวไทยมุสลิม เช่นเดียวกับชาวไทยพุทธ

2.5.2.2 ปัจจัยด้านชีวภาพ ได้แก่ ผลผลิตข้าวต่อไร่ กล่าวไว้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยมุสลิม เช่นเดียวกับชาวไทยพุทธ

2.5.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ร่วม หมายถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับข้อมูลนับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีของเกย์ตระกรทั้งสองศาสนา ได้แก่ ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร สิ่งงานในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน และผลผลิตข่าวต่อไป

2.5.4 ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ร่วม หมายถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีเฉพาะกลุ่มโดยกลุ่มนี้ ได้แก่ หัตถศิลป์ที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการบำรุงรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริม แรงงานในครอบครัวและภาระหนี้สินที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีเฉพาะชาวไทยพุทธเท่านั้น และไม่มีปัจจัยที่มีต่อความสัมพันธ์กับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปีเฉพาะชาวไทยมุสลิม

สรุป ปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภาษาภาพ และชีวภาพ ของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปี

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ร่วม	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เฉพาะกลุ่ม
ปัจจัยด้านสังคม	ปัจจัยด้านสังคม
- ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้	ชาวไทยพุทธ
- การรับรู้ข่าวสาร	- หัตถศิลป์ที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตร
- สิ่งงานในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน	และการบำรุงรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริม
ผลผลิตข่าวต่อไป	ชาวไทยมุสลิม - ไม่มี
ปัจจัยด้านชีวภาพ	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
	ชาวไทยพุทธ
	- แรงงานในครอบครัว
	- ภาระหนี้สิน
	ชาวไทยมุสลิม - ไม่มี

ตาราง 20 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ทั้งชุดในการทำงานของชาวไทยพุทธ และชาวไทยนุสติน

ปัจจัย	ข้าพนธ์ ส่งเสริม	การเตรียม คืน	ปัจจัย เมลก	สารกำจัด	การคาด ข่าว	วิชาการ แผนใหม่ ทั้งชุด
	นุสติน	นุสติน	นุสติน	นุสติน	นุสติน	นุสติน
ปัจจัยด้านสังคม						
ลักษณะเฉพาะของเกษตรกร						
อายุ						
พุทธ	.02	-.06	.03	-.06	.05	-.03
นุสติน	.00	-.28	-.16	-.05	-.13	-.21
ระดับการศึกษา						
พุทธ	.03	.21	.23	.38*	-.01	.29
นุสติน	.00	.23	.24	.11	.16	.26
ขนาดครอบครัว						
พุทธ	.05	.02	.04	-.11	-.30	-.02
นุสติน	.00	.04	-.03	.22	.02	.12
ประสบการณ์ในการทำงาน						
พุทธ	.03	-.13	-.03	-.01	-.04	-.02
นุสติน	.00	-.26	-.16	-.01	-.16	-.19
การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร						
พุทธ	.22	.30	.30	.17	-.11	.34
นุสติน	.00	.12	-.13	.30	.24	.21
ลักษณะทางการคิดต่อสื่อสาร						
ความต้องการต่อสื่อสาร						
พุทธ	.31	.26	.25	.14	.26	.39*
นุสติน	.00	.26	-.00	.33*	.39*	.37*
การรับรู้ข่าวสาร						
พุทธ	.32	.40*	.49**	.32	.19	.57**
นุสติน	.00	.31*	.10	.36*	.58**	.51**

ตาราง 20 (ต่อ)

ปัจจัย	ข้าวพันธุ์	การเตรียม	บุญเกณฑ์	สารกำจัด	การดูด	วิทยาการ
	ส่งเสริม	คืน	แมลง		แผนใหม่	ทั้งหมด
ลักษณะทางวิชาชีพ						
หัวหน้าศูนย์ที่มีต่อกรณีภัยแล้งและผลกระทบและการลงทุนป้องกันข้าวพันธุ์						
ส่งเสริม						
พุทธ	-.29	-.04	-.13	-.18	.12	-.27
มุสลิม	.00	.20	-.07	-.13	.10	-.01
หัวหน้าศูนย์ที่มีต่อเครื่องจักรกล						
การเกษตรและภาระงานรักษา						
ข้าวพันธุ์ส่งเสริม						
พุทธ	.28	.24	.17	.35	.08	.40*
มุสลิม	.00	.08	.09	-.05	-.16	-.02
ตั้งใจในการตัดสินใจยอมรับ						
วิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน						
พุทธ	.48**	.35	.39*	.44**	-.08	.64**
มุสลิม	.00	.23	.20	.71**	.45**	.66**
ความเชื่อและประเพณี						
พุทธ	-.08	.02	.22	-.23	-.01	-.06
มุสลิม	.00	-.22	-.00	-.15	-.30	-.24
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ						
ขนาดพื้นที่นา						
พุทธ	.08	-.01	-.06	.07	-.07	.04
มุสลิม	.00	.09	.02	.13	.29	.19
แรงงานในครอบครัว						
พุทธ	-.15	-.26	-.38*	-.27	-.14	-.36*
มุสลิม	.00	-.08	.02	-.05	-.01	-.04
รายได้ของครอบครัว						
พุทธ	.23	.23	.30	.18	-.01	.34
มุสลิม	.00	.11	.03	.09	-.03	.08

ตาราง 20 (ต่อ)

ปัจจัย	ข้าวพันธุ์		การเตรียม	น้ำยาเคมี	สารกำจัด	การตาก	วิทยาการ
	ส่งเสริม	คิด		แมลง		แผนใหม่	ทั้งหมด
ภาวะหนี้สิน							
พุทธ	.33	.17	.21	.24	-.17	.37*	
มุสลิม	.00	.05	-.09	.26	.15	.16	
ปัจจัยด้านกายภาพ							
พื้นที่นาที่ใช้น้ำอ竹ประทาน							
พุทธ	.12	-.07	-.01	.32	.19	.20	
มุสลิม	.00	.12	.06	.23	.19	.24	
ปัจจัยด้านชีวภาพ							
ผลผลิตข้าวต่อไร่							
พุทธ	.34	.27	.47**	.17	.15	.49**	
มุสลิม	.00	.13	.37**	.20	.10	.32**	

* $P \leq 0.05$ ** $P \leq 0.01$

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ กายภาพ และชีวภาพของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำนาปีแแทร็ลล์วิทยาการ

ส่วนนี้เป็นการอธิบายถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริม การเตรียมคิดแปลงปักคำ การใช้น้ำยาเคมี การใช้สารกำจัดแมลงและการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวของชาวไทยพุทธ จำนวน 50 ราย และชาวไทยมุสลิมจำนวน 70 ราย (ตาราง 20) รายละอีด คั้งนี้

2.6.1 ข้าวพันธุ์ส่งเสริม

2.6.1.1 ชาวไทยพุทธ พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริมคือ ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำนา กล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริมของชาวไทยพุทธ

2.6.1.2 ชาวไทยมุสลิม พนว่าไม่มีการยอมรับข้าวพันธุ์ส่างเสริมในกลุ่มชาวไทยมุสลิม จึงไม่มีปัจจัยใดๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับข้าวพันธุ์ส่างเสริมของชาวไทยมุสลิม

2.6.2 การเตรียมคินแปลงปักคำ

2.6.2.1 ชาวไทยพุทธ พนว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการเตรียมคินแปลงปักคำ คือ ปัจจัยค้านสังคม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร กล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเตรียมคินแปลงปักคำของชาวไทยพุทธ

2.6.2.2 ชาวไทยมุสลิม พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการเตรียมคิน แปลงปักคำคือ ปัจจัยค้านสังคม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร กล่าวได้ว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเตรียมคินแปลงปักคำของชาวไทยมุสลิม เช่นเดียวกับชาวไทยพุทธ

2.6.3 การใช้ปุ๋ยเคมี

2.6.3.1 ชาวไทยพุทธ พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมี คือ

ก. ปัจจัยค้านสังคม ได้แก่การรับรู้ข่าวสารและสิ่งของใจใน การตัดสินใจยอมรับวิถีการการแ phen ใหม่ในการทำงาน กล่าวได้ว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีของชาวไทยพุทธ

ข. ปัจจัยค้านเศรษฐกิจ พนว่าแรงงานในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมี กล่าวได้ว่า เป็นปัจจัยที่มีผลกับการยอมรับในทางตรงข้ามคือ ชาวไทยพุทธแม้จะมีแรงงานน้อย ทำให้ยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีได้มาก (ดูบทที่ 5 ข้อ 2.5.1.2)

ก. ปัจจัยค้านชีวภาพ ได้แก่ผลผลิตข้าวต่อไร่ กล่าวได้ว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีของชาวไทยพุทธ

2.6.3.2 ชาวไทยมุสลิม พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีคือ ปัจจัยค้านชีวภาพ ได้แก่ ผลผลิตข้าวต่อไร่ กล่าวได้ว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีของชาวไทยมุสลิม เช่นเดียวกับชาวไทยพุทธ

2.6.4 การใช้สารกำจัดแมลง

2.6.4.1 ชาวไทยพุทธ พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการใช้สารกำจัดแมลงคือ ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาและสิ่งแวดล้อมในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน กล่าวได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับการใช้สารกำจัดแมลงของชาวไทยพุทธ

2.6.4.2 ชาวไทยมุสลิม พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการใช้สารกำจัดแมลง คือ ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร และสิ่งแวดล้อมในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน กล่าวได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับการใช้สารกำจัดแมลงของชาวไทยมุสลิม

2.6.5 การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว

2.6.5.1 ชาวไทยพุทธ พนว่าไม่มีปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว กล่าวได้ว่า ไม่มีปัจจัยใดๆ ที่มีผลต่อการยอมรับการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวของชาวไทยพุทธ

2.6.5.2 ชาวไทยมุสลิม พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว คือ ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร และสิ่งแวดล้อมในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน กล่าวได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการยอมรับการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวของชาวไทยมุสลิม

สรุป ปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ การภาพและชีวภาพที่มีความสัมพันธ์กับการ
ยอมรับวิชาการแผนใหม่ทั้งชุด และแต่ละวิชาการในการทำงานปีของชาวไทยพุทธและ
ชาวไทยมุสลิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิชาการ	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก		ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบ	
	ไทยพุทธ	ไทยมุสลิม	ไทยพุทธ	ไทยมุสลิม
ข้าวพันธุ์ส่งเสริม	- สิ่งงานในการตัดสินใจ ยอมรับวิชาการแผน ใหม่ในการทำงาน - ผลผลิตต่อข้าวไว	-	-	-
การเตรียมคิน	- การรับรู้ข่าวสาร	- การรับรู้ข่าวสาร	-	-
ปุ๋ยเคมี	- การรับรู้ข่าวสาร - สิ่งงานในการตัดสินใจ ยอมรับวิชาการแผน ใหม่ในการทำงาน - ผลผลิตข้าวต่อไร่	- ผลผลิตข้าวต่อไร่	แรงงานในครอบครัว	-
สารกำจัดแมลง	- ระดับการทำงาน - สิ่งงานในการตัดสินใจ ยอมรับวิชาการแผน ใหม่ในการทำงาน - ผลผลิตข้าวต่อไร่	- ความถี่ในการติด ต่อกันแหล่ง	-	-
การตากข้าวหลัง	-	-	-	-
การเก็บเกี่ยว	-	-	-	-
วิชาการแผนใหม่	- ความถี่ในการติดต่อกัน	- ความถี่ในการ	แรงงานในครอบครัว	-

วิชาการ	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก		ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบ	
	ไทยพุทธ	ไทยมุสลิม	ไทยพุทธ	ไทยมุสลิม
ทั้งหมดในการทำงานปัจจุบัน	แหล่งความรู้ - การรับรู้ข่าวสาร - ทักษะที่มีต่อเครื่อง จักรกลการเกษตรและ การนำร่องรักษาข้าว พันธุ์ส่างเสริม - สิ่งของในการตัดสินใจ ของรับวิชาการแพน ใหม่ในการทำงาน - กาวาหนันสิน - ผลผลิตข้าวต่อไร่	ติดต่อกันแหล่ง ความรู้ - การรับรู้ข่าวสาร - สิ่งของในการ ตัดสินใจยอมรับ วิชาการแพน ใหม่ในการทำงาน - ผลผลิตข้าว ต่อไร่		

หมายเหตุ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.7 อิทธิพลของปัจจัยค้านสังคม เศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพ ต่อการยอมรับ วิชาการแพนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปัจจุบันของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

ส่วนนี้เป็นการอธิบายปัจจัยค้านสังคม เศรษฐกิจ การภาพ และชีวภาพของชาว
 ไทยพุทธ จำนวน 50 ราย และชาวไทยมุสลิม 70 ราย ที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับวิชา
 การแพนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปัจจุบัน (ตาราง 21) รายละเอียดดังนี้

2.7.1 ชาวไทยพุทธ พนว่าปัจจัยทางสังคม คือสิ่งของในการตัดสินใจยอม
 รับวิชาการแพนใหม่ในการทำงานและปัจจัยทางชีวภาพคือผลผลิตข้าวต่อไร่ รวม 2
 ปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อนำเข้าสมการแล้ว พนว่าสิ่งของในการตัดสินใจยอมรับ
 วิชาการแพนใหม่ในการทำงานมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.41 ที่
 สามารถทำนายหรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับได้ร้อยละ 41.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F
 = 32.70, $P \leq 0.001$) และผลผลิตข้าวต่อไร่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ

0.11 เมื่อรวมปัจจัยทั้งสองค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.52 แสดงว่าปัจจัยทั้งสองสามารถทำนายหรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธได้ร้อยละ 52.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 25.05, P \leq 0.001$) กล่าวได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยพุทธในบ้านวังพะเนยค คือสิ่งງูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานและผลลัพธ์ข้าวต่อไร่ ส่วนปัจจัยอื่นไม่มีอิทธิพลต่อการยอมรับแต่อย่างใด

2.7.2 ชาวไทยมุสลิม พนวจว่าเมื่อปัจจัยค่านั้นสังคมปัจจัยเดียวคือสิ่งงูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.44 ที่สามารถทำนาย หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับได้ร้อยละ 44.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 53.84, P \leq 0.001$) แสดงว่าสิ่งงูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานมีอิทธิพลต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของชาวไทยมุสลิมในบ้านวังพะเนยค ได้ร้อยละ 44.0 ส่วนปัจจัยอื่นไม่มีอิทธิพลต่อการยอมรับแต่อย่างใด

2.7.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลเหมือนกัน คือสิ่งงูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน

2.7.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่างกัน คือผลลัพธ์ข้าวต่อไร่ที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีเฉพาะชาวไทยพุทธเท่านั้น

ตาราง 21 ก่าสัมประสิทธิ์ของการทดสอบ การทดสอบนัยสำคัญค่าวิเคราะห์ และก่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

ตัวแปร	ก่าสัมประสิทธิ์		ก่าสัมประสิทธิ์	
	การทดสอบ (b)	t-test	การพยากรณ์ (R ²)	F-test
ไทยพุทธ				
สิ่งของในการตัดสินใจ	0.55	5.21***	0.41	32.70**
ยอมรับวิทยาการแผนใหม่				
ในการทำงาน				
ผลผลิตข้าวต่อไร่	0.34	3.28**	0.11	25.05***
ความดีในการติดต่อกัน	0.02	0.13NS	-	-
แหล่งความรู้				
การรับรู้ข่าวสาร	0.18	1.64NS	-	-
ทักษะที่มีต่อเครื่องจักรกล	0	1.64NS	-	-
การเกษตรและการนำร่อง				
รักษาข้าวพันธุ์ส่างเสริม				
สถานะทางเศรษฐกิจ	0.13	1.21NS	-	-
ผลรวม R ²			0.52	-
ไทยมุสลิม				
สิ่งของในการตัดสินใจ	0.66	7.34***	0.44	53.84***
ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน				
ความดีในการติดต่อกัน	0.03	0.26NS	-	-
แหล่งความรู้				
การรับรู้ข่าวสาร	0.01	0.02NS	-	-
ผลผลิตข้าวต่อไร่	0.13	1.42NS	-	-
ผลรวมของ R ²			0.44	

** P ≤ 0.01 *** P ≤ 0.001 NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ ๘

สรุปและข้อเสนอแนะ

๑. วัตถุประสงค์และวิธีการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาลักษณะพื้นฐานความสัมพันธ์และอิทธิพลของปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภาษาฯ และชีวภาพกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานเป้าและเปรียบเทียบปัจจัยดังกล่าว ระหว่างเกษตรกรชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

วิธีการศึกษา ใช้วิธีการสัมภาษณ์ กดุ่นตัวอย่างที่ทำงานเป็นอาชีพหลัก ที่บ้าน วังพะเนยค หมู่ที่ ๕ ตำบลเกตري อําเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ตัวอย่างทั้งหมด จำนวน ๑๒๐ ตัวอย่าง เป็นชาวไทยพุทธ ๕๐ ตัวอย่าง ชาวไทยมุสลิม ๗๐ ตัวอย่าง โดยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้ศึกษาเป็นผู้สัมภาษณ์เกษตรกรของทั้งหมด ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๖ ถึง วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๖

๒. ผลการศึกษา

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

๒.๑ ปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภาษาฯ และชีวภาพของเกษตรกรทั้งหมด มีดังนี้
พบว่าเกษตรกรมีอายุเฉลี่ย ๔๕.๖ ปี หรืออยู่ในวัยทำงาน ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ สามารถอ่านออกเขียนได้ มีครอบครัวขนาดกลาง มีประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย ๒๕.๔ ปี คือประกอบอาชีพทำนานานา เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร ร้อยละ ๔๙.๒ ติดต่อกันแหล่งความรู้เฉลี่ย ๑.๕ ครั้งต่อเดือน รับรู้ข่าวสารด้านวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานได้นาก มีทัศนคติที่ดีต่อปัจจัยการผลิตด้านการเกษตรแผนใหม่

เช่น เกมีกัณฑ์เกษตรและการจัดการที่จำเป็น และมีทัศนคติที่ไม่ค่อยดีต่อเครื่องจักรกล การเกษตรและการจัดการที่จำเป็นบางประการ มีสิ่งจุงใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานน้อย ไม่ยึดติดกับความเชื่อและประเพณีแบบคั้งเดิม มีพื้นที่ถือครองทั้งหมดเฉลี่ย 16.5 ไร่ต่อครอบครัว เป็นที่ดินมีเอกสารสิทธิ์คือ น.ส.3ก. ร้อยละ 96.7 พื้นที่ทำงานทั้งหมดคือครอบครัวเฉลี่ย 11.9 ไร่ มีแรงงานในครอบครัวที่ทำงานเฉลี่ย 3 คน รายได้ของครอบครัวเฉลี่ย 36,108.15 บาทต่อปี เกือบครึ่งมีหนี้สินหรือร้อยละ 47.5 โดยเฉลี่ย 13,318.15 บาทต่อครอบครัว เกิดจากการกู้เงินเพื่อลังทุนทำการเกษตร มีพื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทานเฉลี่ย 4.2 ไร่ต่อครอบครัว และได้ผลผลิตข้าวต่อไร่เฉลี่ย 327 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งสูงกว่าผลผลิตเฉลี่ยทั้ง亚洲 15 กิโลกรัมต่อไร่ แต่ต่ำกว่าระดับตำบล 37 กิโลกรัมต่อไร่ และระดับจังหวัด 20 กิโลกรัมต่อไร่

2.2 เปรียบเทียบปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ กายภาพ และชีวภาพ ระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิม

ปัจจัยที่เหมือนกันของเกษตรกรทั้งสองศาสนาคือ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดครอบครัว ประสบการณ์ในการทำงาน ทัศนคติที่มีต่อปัจจัยการผลิตด้านการเกษตร แผนใหม่ เช่น เกมีกัณฑ์เกษตร เครื่องจักรกลการเกษตรและการจัดการที่จำเป็นและแรงงานในครอบครัว ปัจจัยเหล่านี้ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อทดสอบทางสถิติ

ปัจจัยที่แตกต่างกัน พบว่าเป็นปัจจัยการไปรับข่าวสาร เศรษฐกิจ และความหมายสมด้านกายภาพของพื้นที่ เช่น การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร ความถี่ในการติดต่อกันแหล่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร สิ่งจุงใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน ขนาดพื้นที่ถือครอง ขนาดพื้นที่นา รายได้ของครอบครัวต่อปี ภาระหนี้สิน พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน และผลผลิตข้าวต่อไร่ ทุกปัจจัยชาวไทยพุทธมากกว่าชาวไทยมุสลิม จากความแตกต่างของปัจจัยเหล่านี้ทำให้ชาวไทยพุทธยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานมากกว่าชาวไทยมุสลิม

2.3 การยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งชุดในการทำงานปีของเกษตรกรทั้งหมด

พบว่าวิชาการที่เกษตรกรยอมรับมากคือ การใช้ปุ๋ยเคมี ร้อยละ 99.2 การเตรียมดินแปลงปักดำ ร้อยละ 90.0 และการตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว ร้อยละ 75.8 เพราะวิชาการดังกล่าวจ่ายต่อการปฏิบัติ ผลกระทบการปฏิบัติให้ประโยชน์ที่เห็นได้ชัดเจน

ส่วนวิทยาการที่ยอมรับน้อยคือสารกำจัดแมลงร้อยละ 19.2 และข้าวพันธุ์ส่างเสริมร้อยละ 6.7 เพราะกลัวอันตรายจากสารกำจัดแมลงและข้าวพันธุ์ส่างเสริมต้องลงทุนสูงและใช้แรงงานคุ้มครองมาก

2.4 ผลการศึกษาเปรียบเทียบการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งชุดในการทำนาปีระหว่างชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

วิทยาการที่ทั้งสองมีคะแนนการยอมรับเท่ากันคือ ปุ๋ยเคมี การเตรียมดิน แบ่งปักค่า และการใช้สารกำจัดแมลง เพราะว่าเกษตรกรทั้งสองศาสนานี้ได้รับความรู้ได้เห็นประโยชน์จากการปฏิบัติซึ่งกันและกัน แต่วิทยาการที่มีคะแนนยอมรับต่างกันคือ การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวและข้าวพันธุ์ส่างเสริม ชาวไทยพุทธยอมรับมากกว่าชาวไทยมุสลิม เพราะเห็นว่าข้าวพันธุ์ส่างเสริมให้ผลผลิตสูงและข้าวเปลือกที่ตากแห้งคีแล้วขายได้ราคาดีกว่าข้าวที่ไม่ตาก และเมื่อร่วมทุกภพยาการชาวไทยพุทธยอมรับมากกว่าชาวไทยมุสลิม เนื่องมาจากชาวไทยพุทธมีปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และเชื้อภัยคีกว่าชาวไทยมุสลิม

2.5 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้าน สังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และเชื้อภัยกับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งชุดของเกษตรกรทั้งหมด

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็คือ ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกสถานบันเกษตรกร ความดีในการติดต่อกันแห่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการนำร่องรักษาข้าวพันธุ์ส่างเสริม สิ่งจูงใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำนา รายได้ของครอบครัว ภาระหนี้สิน พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน และผลผลิตข้าวต่อไร่

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ หรือไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อายุ ขนาดครอบครัว ประสบการณ์ในการทำนา ทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เกษตรและการลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริม ความเชื่อและประเพณี ขนาดที่นาและแรงงานในครอบครัว

2.6 ผลการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และเชื้อภัย กับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งชุดในการทำนาปี ของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่เป็นปัจจัยร่วมของทั้งสองศาสนา คือ ความถี่ในการติดต่อกันแห่งความรู้ การรับรู้ข่าวสาร สิ่งของใน การตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน และผลผลิตข้าวต่อไร่

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่เป็นปัจจัยเฉพาะกลุ่มของชาวไทยพุทธคือ ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการบำรุงรักษาข้าว พื้นที่ส่วนเสริมและการหนี้สิน ส่วนของชาวไทยมุสลิมไม่มี

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่เป็นปัจจัยเฉพาะกลุ่มของชาวไทยพุทธคือ แรงงานในครอบครัว ส่วนของชาวไทยมุสลิมไม่มี

2.7 อิทธิพลของปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพ ต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปีของเกษตรกรทั้งหมด

พบว่ามีปัจจัย 3 ประการที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปีของเกษตรกรทั้งหมด คือ สิ่งของใน การตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน ผลผลิตข้าวต่อไร่และสถานะทางเศรษฐกิจ มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) รวมกันเท่ากับ 0.53 หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับถึงร้อยละ 53.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.8 อิทธิพลของปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ ภัยภาพ และชีวภาพ ต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปีของชาวไทยพุทธ และชาวไทยมุสลิม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปีของชาวไทยพุทธคือ สิ่งของใน การตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน และผลผลิตข้าวต่อไร่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) รวมกันเท่ากับ 0.52 หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับของชาวไทยพุทธ ร้อยละ 52.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานปีของชาวไทยมุสลิมคือ สิ่งของใน การตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานเพียงปัจจัยเดียวที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.44 หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับของชาวไทยมุสลิม ร้อยละ 44.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ทั้งหมดในการทำงานเป็นเห็นอกเห็นใจของทั้งสองศาสตราจารย์ ลึกลงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน

2.9 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ยอมรับ คือ การเป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกูล รายได้ของครอบครัว ภาวะหนี้สิน พื้นที่นาที่ใช้น้ำชลประทาน และผลผลิตข้าวต่อไร่ที่พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานเป็นของเกย์ตระกูลทั้งหมด

สมมติฐานที่ปฏิเสธคือ ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดพื้นที่นา ที่พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานเป็นของเกย์ตระกูลทั้งหมด และชาวไทยพุทธยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานเป็นมากกว่าชาวไทยมุสลิม เป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ชาวไทยพุทธ และชาวไทยมุสลิม ไม่มีความแตกต่างในการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานเป็น

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานเป็นของเกย์ตระกูลชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม บ้านวังพะเนียด มีลักษณะเหมือนกัน คือ สิ่งลงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานมาผลผลิตข้าวต่อไร่และสถานะทางเศรษฐกิจ

ดังนั้นข้อเสนอต่อไปนี้สามารถนำไปใช้ได้กับเกย์ตระกูลทั้งสองศาสตราจารย์ คือ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองสตูล ควรสนับสนุนการเป็นรายบุคคลหรือประชุมชี้แจงเป็นกลุ่ม เพื่อให้รายละเอียดคุณสมบัติ วิธีการใช้วิธีการปฏิบัติ และประโยชน์ของวิชาการแต่ละอย่าง เป็นการกระตุ้นให้เกย์ตระกูลเกิดสิ่งลงใจที่จะตัดสินใจและยอมรับไปปฏิบัติก่อนดำเนินการถ่ายทอดความรู้ในรายละเอียด การปฏิบัติของวิชาการแต่ละอย่าง เนื่องจากเกย์ตระกูลเป็นประธานศึกษาปีที่ 4 วิธีการถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสมคือ การบรรยายประกอบการสาธิตวิธีและสาธิตผล ทำให้เกย์ตระกูลเข้าใจได้ง่าย และควรคำนึงถึงเป้าหมายและความต้องการที่แท้จริงของ

เกย์ตրกร เจ่น ผลผลิตข้าวต่อไร่ และสถานะทางเศรษฐกิจของเกย์ตրกรน่าวิทยาการ แผนใหม่ไปใช้ในการทำนา กล่าวคือ เกย์ตรกรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีสามารถจัดหา ปัจจัยการผลิตได้ทันตามความต้องการ สร้างเกย์ตรกรที่ยากจน จำเป็นต้องช่วยเหลือ แนะนำแหล่งเงินกู้ และการเขียนโครงการขอเงิน จากสหกรณ์การเกษตรหรือธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในการจัดหาปัจจัยการผลิตที่จะนำไปใช้ในการ ทำนา

ข้อเสนอแนะ อันๆ เป็นรายวิทยาการ มีดังนี้

3.1 การส่งเสริมปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริม จากการศึกษาพบว่าเกย์ตրกรยอมรับต่ำมาก (ร้อยละ 6.7) เพราะข้าวพันธุ์ส่งเสริมต้องลงทุนและใช้แรงงานสำหรับคุ้แลรักษามาก และมีศักยภาพรองรับภาระมากกว่าข้าวพันธุ์พื้นเมือง ดังนั้นในทางปฏิบัติควรดำเนินการให้ เกย์ตรกรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจัดหาพันธุ์ข้าวที่เหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์ทาง การเกษตรของท้องถิ่น และเกย์ตรกรนิยมปลูกเป็นพันธุ์ส่งเสริมประจำท้องถิ่น

3.2 การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยเคมี จากการศึกษาพบว่าเกย์ตรกรยอมรับสูงสุดจากวิชา การทั้งหมด การใช้ปุ๋ยเคมี ใน การเพิ่มผลผลิตข้าวให้ผลได้ชัดเจน ในช่วงเวลาสั้นแต่ เกย์ตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเนื่องจากปุ๋ยเคมีราคาเพิ่มขึ้นทุกปี สำหรับเกย์ตรกรที่ ยากจนควรส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เช่น ปุ๋ยคอก ปุ๋ยพืชสด และปุ๋ยหมัก ควบคู่กับ การใช้ปุ๋ยเคมี เพื่อลดต้นทุนการผลิตและรักษาสภาพดินให้มีความเหมาะสมในการปลูก พืชได้อย่างยั่งยืน และรัญญาดควรจัดหาปุ๋ยเคมีที่มีราคาถูกให้เพียงพอ กับความต้องการ ของเกย์ตรกร

3.3 การส่งเสริมการใช้สารกำจัดแมลง จากการศึกษาพบว่าเกย์ตรกรยอมรับน้อย เพราะส่วนใหญ่ปลูกข้าวพันธุ์พื้นเมืองซึ่งต้านทานต่อการทำลายของแมลงศัตรูพืชได้ดี กว่าข้าวพันธุ์ส่งเสริมและเกย์ตรกรกลัวอันตรายจากการใช้สารกำจัดแมลง ดังนั้นใน การปฏิบัติการส่งเสริมพื้นที่สภาพแวดล้อมบริเวณที่นาให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติ เป็นการเพิ่มปริมาณศัตรูธรรมชาติของแมลงศัตรูพืช โดยการปลูกไม้ยืนต้นบริเวณกันนา หรือการทำไร่นาสวนผสม และส่งเสริมการใช้สารสมุนไพรทดแทนการใช้สารกำจัด แมลงเพื่อลดต้นทุนการผลิตและลดอัตราความเสี่ยงภัยจากสารกำจัดแมลง

สำหรับวิธีส่งเสริมการเกย์ต าร การศึกษาระบบทั้งนี้เป็นการศึกษาผลจากการส่ง เสริมการเกย์ต ารตามระบบศึกษารัฐและเขียน แต่พบว่า การเผยแพร่องค์ความรู้ของวิทยา

การแผนใหม่ไม่ได้กระจายสู่เกย์ตրกรอย่างทั่วถึง เกย์ตրกรที่มีสถานะค้านแคมปูกิจ และสังคมที่ดีกว่า มีโอกาสสรับความรู้ได้มากกว่าเกย์ต्रกรที่ยากจน และการส่งเสริม การเกย์ตราชามระบบคังกล่าวเป็นการถ่ายทอดความรู้ตามที่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ส่ง เสริมการเกย์ตราช้องการ โดยเกย์ตรกรไม่ได้มีส่วนร่วม ทำให้เกย์ตรกรไม่ยอมรับ ดัง นั้นควรพัฒนาระบบการส่งเสริมการเกย์ตราช โดยวิธีส่งเสริมการเกย์ตราชแบบเกย์ตรกรมี ส่วนร่วม โดยให้เกย์ตรกรได้เป็นผู้วางแผนการผลิตของตนเองมากขึ้น และควบคุม กองทุนที่ส่งเสริมการเกย์ตราชจากการเป็นผู้ชี้นำเป็นที่ปรึกษาแก่เกย์ตรกร ควรให้ข้อมูล การตลาดและแนะนำทางเลือกในการผลิตที่เหมาะสมกับเกย์ตราชแต่ละประเภท ควร มี การกระจายอำนาจ จากส่วนกลาง โดยให้เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติในพื้นที่มีอำนาจในการ ตัดสินใจกำหนด แนวทางการส่งเสริมการเกย์ตราชและการจัดการค้านงบประมาณที่จะ สนับสนุนความต้องการของเกย์ตรกร ได้รวดเร็วขึ้น จะส่งผลให้การเผยแพร่กระจายของวิทยา การแผนใหม่ทางการเกย์ตราชเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการของ เกย์ตรกร อย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

กานดา พูนลาภทวี. 2530. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : พิสิกส์เซนเตอร์การพิมพ์.

เกย์ตร จำเภอเมืองสตูล, สำนักงาน. 2535. “แนวทางพัฒนาการเกษตรระดับตำบล
ตำบลเกตเวย์ จำเภอเมือง จังหวัดสตูล”. สตูล (สำเนา)

เกรียงศักดิ์ ปักษ์เรขา. 2529. “ลักษณะที่แตกต่างระหว่างเกษตรกรที่ยอมรับนวัตกรรม
กับเกษตรกรที่ไม่ยอมรับนวัตกรรม : ศึกษากรณีการปลูกข้าวพันธุ์ที่ให้ผล
ผลิตสูง”, วารสารสหกิจวิชาชีวศึกษา, 8 (2529), 145-153.

_____ 2535. วิธีวิทยาวิจัยทางสังคมศาสตร์. ภาควิชาพัฒนาการเกษตร
คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

จตุพร วัฒนากร. 2532. “ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้ข้าวพันธุ์คุณภาพของเกษตรกรใน
จังหวัดเชียงใหม่ (Factors Influencing the Adoption of Improved Rice
Varieties by Farmers in Changwat Chiang Mai)”, วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. (สำเนา)

จำเป็น ชาญชัย. 2535. “ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการจัดตั้งกองทุนยาและเวชภัณฑ์
ประจำหมู่บ้านของประชาชนในจังหวัดตรัง (Factors Affecting the Adoption
of Establishment of People's Village Drug Funds in Changwat Trang)”
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

ชัชรี นฤทุม และพิพัลย์ วิทยาพันธุ์. 2532. “ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ของชาวนาในอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม”, วิทยาสาร เกษตรศาสตร์ (สังคม), 10(2532), 174-183.

ชัยฤกษ์ โภดังคะ. 2525. “บทบาทของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรต่อการยอมรับนวัตกรรมในการดำเนินงานตามความต้องการของชาวนาผ่านกระบวนการเรียนรู้ในจังหวัดเชียงใหม่”, ใน รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2525, หน้า 314. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิรอกุญญา. 2522. หลักการส่งเสริมการเกษตร พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : มีอเพ็ฟ.

_____. 2527. การส่งเสริมการเกษตร : หลักและวิธีการ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ถวิล ธรรมไกรชนก. 2526. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ไอเออสพรินติ้ง海崖.

เทียนฉาย กีระนันทน์. 2537. สังคมศาสตร์วิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนากร กลั่นแข แคลคูล. 2532. “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้น้ำยาเคมีในนาข้าวของเกษตรกรในภาคกลาง”, ในสรุปผลงานวิชาการงานส่งเสริมการเกษตร ปี 2526-2530, หน้า 3-4. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ธิดาดาว ภักดี. 2535. “บทบาทของสื่อที่มีต่อการยอมรับการเลี้ยงกุ้งก้าม gramm ของสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้าม gramm ของเกษตรกรจังหวัดกาฬสินธุ์”,

ใน รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2525, หน้า 315. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา. 2526. "การยอมรับวิชาการแผนใหม่กับการเผยแพร่ความรู้",

ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้สื่อทางไกลทางงานส่งเสริมการเกษตร
หน่วยที่ 1-7, หน้า 43-96. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กรุงเทพฯ :
วิศวกรรมศาสตร์.

_____ 2526. "จิตวิทยา" ในเอกสารการสอนชุดวิชาการใช้สื่อทางไกลทางงานส่ง
เสริมการเกษตร หน่วยที่ 1-7, หน้า 102-150. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิ
ราช, กรุงเทพฯ : วิศวกรรมศาสตร์.

_____ 2528. "สื่อมวลชนกับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ (นวัตกรรม) และทักษะคติ
ทางประวัติศาสตร์ในจังหวัดเชียงใหม่". วารสารเกษตร, 1 (2528), 151-
159.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2524. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร.

บุญสน วรاءอกศิริ. 2529. หลักและวิธีการส่งเสริมการเกษตร. เชียงใหม่ : ภาควิชา
ส่งเสริมการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

ปัญจพล บุญชู. 2535. "การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการยอมรับวิชาการ
แผนใหม่ในการทำนาปีของชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมในหมู่บ้านยากจน
ในจังหวัดสงขลา", วิทยาสารเกษตรศาสตร์ (สังคม), 13(2535), 17-32.

2536. "รายงานการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการส่งเสริมการเกษตร ระบบ
ผู้ก่อการและเยี่ยมเชิงต่อการยอมรับวิชาการแผนใหม่สำหรับการทำสวน
ยางพารา ไม้ผลและนาเป็นของชาวไทยมุสลิม : กรณีบ้าน คลองก้าว ตำบลเขา
พระ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา". ลงมา : ภาควิชาพัฒนาการเกษตร
คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.. (สำเนา)

ปรีชา ป่าณรงค์. 2533. "ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการที่มีความ
สัมพันธ์กับใช้การสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูกองชาวเขาเผ่านัง อำเภอ
หอคง จังหวัดเชียงใหม่" ใน เนื้อความย่อวิทยานิพนธ์ พ.ศ.2530, หน้า
249. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2533. วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : เจริญผล.

พิระพันธ์ แสงไส. 2535. "ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ปุ๋ยเคมีในสวนยางพาราของ เกษตรกร
รายย่อยในจังหวัดสุรุต (Factors Affecting the Utilization of Chemical
Fertilizer in Para Rubber Plantation of Small Farm Holders in Changwat
Satun)" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (สำเนา)

ยุทธนา ตระบันพฤกษ์, เมศิลพงษ์ จันทโร และ ศิริกุล ศรีแสงจันทร์. 2533. "
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวของเกษตรกรในเขตอุ่นน้ำภาคเหน็ง
จังหวัดนครศรีธรรมราช," ใน สูปผลงานวิชาการส่งเสริมการเกษตร ปี
2526-2532, หน้า 182-183. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2532. พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ออมรินทร์พรีนติ้งกรุ๊ฟ.

รัชนีกร เศรษฐ. 2529. สังคมวิทยาชนบท. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.

รัตนาวดี บุรณวิวงศ์. 2525. "ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเปลี่ยนผันธุ์ข้าว จากพันธุ์พื้นเมืองเป็นพันธุ์ส่งเสริม : ศึกษาเฉพาะกรณีเกษตรกรในเขตอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี", ใน รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2525, หน้า 335. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจิตร อawareกุล. 2527. หลักการส่งเสริมการเกษตร. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรีนติ้งเข้าส์.

ศาสติ นีกชอนและคณะ. 2532. "การศึกษาการยอมรับในการปลูกถั่วถิ่นสูญเสียของเกษตรกรบ้านหัวย ตำบลอีสาาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โครงการชลประทานอ่างเก็บน้ำหัวยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์", ใน สรุปผลงานวิชาการส่งเสริมการเกษตรปี 2526-2530, หน้า 123-125. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ศักดิ์พงศ์ นิตไพรัช. 2532. "องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการจัดตั้งศูนย์สาธิตการตลาดของสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต (Factors Related to the Adoption of a Demonstration Marketing Center Establishment of the Saving for Production Group Members), วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

ศรีณยา บุนนาค. 2526. "รายงานการวิจัยเรื่องบทบาทของศาสนาพุทธและ ศาสนา อิสลามที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้". สงขลา : คณะวิทยา การจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ศิริจิต ทุ่งหว้า. 2536. "การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านกายภาพชีวภาพ และ เศรษฐกิจสังคมต่อการยอมรับนวัตกรรมการทำงานของครัวเรือนเกษตรกร ต.พนาถุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง", วิทยานิพนธ์ (สังคม), 14 (2536), 80-93.

ศิรินา เพ็งรหัมเน, ชุมพร พวงประยงค์ และ สุพจน์ ชุติพันธ์. 2533. "ปัจจัยที่มีผล ต่อการเข้าร่วมรับความรู้เทคโนโลยีการเกษตรของแม่บ้านเกษตรกร พ.ศ. 2530", ใน สรุปผลงานวิชาการงานส่งเสริมการเกษตร ปี 2526-2532,หน้า 153-155. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ศุภวัลย์ พลายน้อย และแนวรัตน์ พลายน้อย. 2529. "อิทธิพลของปัจจัยราย บุคคล และปัจจัยด้านสังคม สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการยอมรับการคุณกำเนิดของชาว ไทยมุสลิม ในสีสังหารัคภัย", วารสารประชากรศึกษา, 16(2529), 74-96.

สงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัย. คณะวิทยาการจัดการ. 2536. รายงานการรวมรวม ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาและจัดทำแผนลงทุนจังหวัดสตูล. สงขลา.

ส่งเสริมการเกษตร, กรม. 2521. การทำงานเอกสารทางวิชาการที่ 1. กรุงเทพฯ : ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. 2536. การปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตร. กรุงเทพฯ : ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สนอง ศิริกุลวัฒนา. 2532. คู่มือสอนคัดเลือกและสอบแบ่งขันแข่งพะต่าแห่งนักพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : พัฒนาหลักสูตร.

สมจิต วัฒนาชาญกล. 2532. สถิติวิเคราะห์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เจริญผล.

สมบูรณ์ เนื่องสมศรี. 2533. "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการใช้น้ำดีประทานลำปาง อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์", ใน เนื้อความย่อวิทยานิพนธ์. พ.ศ. 2530, หน้า 251. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สิริรัตน์ บำรุงกรรณ์. 2532. "ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับและไม่ยอมรับนวัตกรรมของชาวนา : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี (Factors Affecting the Adoption of Agricultural Innovation : A Case Study of Farmers in Pattani Province)," วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชคอมพิวเตอร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

สุชาติ ประสีทธิ์รัฐสินธ์. 2534. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ภาพการพิมพ์.

สุเทพ รัตนพันธ์, จรัส ชูรักษ์ และ สนิท พลปัตพี. 2532. "ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการยอมรับวิทยาการลง การเก็บเกี่ยวของเกษตรกรชาวนา จังหวัดพัทลุง," ใน สรุปผลงานวิชาการส่งเสริมการเกษตร ปี 2526-2530, หน้า 91-92. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุเทพ รัตนพันธ์, จรัส ชูรักษ์ และ อุทัย ศรีนุรัตน์. 2532. "ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการยอมรับการปรีดยาหาร ระบบครึ่งตื้นวันเร็นวันของเกษตรกรชาวสวนยาง

จังหวัดพัทลุง," ใน สรุปผลงานวิชาการส่งเสริมการเกษตร ปี 2526-2530,
หน้า 89-90. กรุงเทพฯ : ชุมนุม สำนักงานสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุเทพ รัตนพันธ์, สุเมธชัย คงนิม และ จรัต ชูรักษ์. 2532. "ปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อ
การยอมรับการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวในเขตคล平坦ทางของเกษตรกรจังหวัด
พัทลุง," ใน สรุปผลงานวิชาการส่งเสริมการเกษตร ปี 2526-2530, หน้า
26-27. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____ 2532. "ปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อการยอมรับการรวมกลุ่ม ปรับปรุงคุณภาพ
ยางแพ่นและขยายยางของเกษตรกรชาวสวนยาง จังหวัดพัทลุง," ใน สรุปผล
งานวิชาการส่งเสริมการเกษตร ปี 2526-2530, หน้า 28-30. กรุงเทพฯ :
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

สุทธศรี ทองเยี้ยม, ภาณุจนา เจริญทองดี และ อัมพร ศิรินฤณามา. 2530. "อิทธิพลต่อวิถี
ชีวิตของชาวชนบท," วิทยาสารเกษตรศาสตร์ (สังคม), 8(2530), 123-131.

สุป้านี สนธิรัตน์ ศิรินภา จำรมาน และพิพิชวัลย์ ศรีวนยา. 2529. "ปัจจัยทางจิตวิทยา
ที่มีผลต่อการรับนวนกรรมทางค้านการเกษตรกรรมของชาวไทยภูเขา," วิทยา
สารเกษตรศาสตร์ (สังคม), 7(2529), 75-85.

สุพัตรา สุภาพ. 2529. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.

สุรเชษฐ์ ชิระมณี. 2534. พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร. สงขลา : คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

ไสวพิศ ปัญญาบุตร. 2533. "ทัศนคติและการยอมรับของเกษตรกรต่อกิจกรรมใช้ปุ๋ย
หมักก้น้ำและกำชับชีวภาพ," ใน สรุปผลงานวิชาการส่งเสริมการเกษตรปี

2526-2532, หน้า 176-177. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

หาดยศี ภัทรคิดก และ สิน พันธุ์พินิจ. 2532. "กระบวนการเปลี่ยนแปลงและการนำ
การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเกษตรกร," ใน เอกสารการสอนชุดวิชา
มนุษย์สัมพันธ์และจิตวิทยาที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกร หน่วยที่ 8-15, หน้า
452-503. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, กรุงเทพฯ : น้ำก้างการพิมพ์.

อรรรถา วุฒิ Jinca โรวน์ และวาริน สถาลาเรี๊ยวนนา. 2532. "ศึกษาการยอมรับของ
เกษตรกรในการป้องกันและกำจัดหมูในนาข้าว จังหวัดพะ夷า," ใน สรุปผล
งานวิชาการส่งเสริมการเกษตร ปี 2526-2530, หน้า 105-107. กรุงเทพฯ :
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

Allport, G.W. 1985. *A Handbook of Social Psychology*. Massachusetts : Clark
University Press.

Alviar, N.G. 1993. "The filipino Farmers as Adopters of New Rice Technology."
in *Contemporary Issues in Philippine rice Farming*, p. 229-293.
Fujimoto, A, Lamug, C.B. and Matsuda, T., eds. Tokyo : World
Planning.

Bamard, B. 1968. *Health and Vital Statistics*. London : Allen and Unwin.

Chamala, S. 1987. "Adoption Process and Extension Strategies for Conservation
Farming," in *Village : New Directions in Australian Agriculture*, p.
400-419. Cornis, P.S. and Pratley, J.E., eds. Melbourne : Inkata Press.

Cerneia, M.M. and Teppling, B.J. 1977. *A System for Monitoring and Evaluation Agricultural Extension Projects.* Washington D.D. : The World Bank.

Dasgupta, S. 1968. "Relative Predictability of five Indices of Adoption of Recommended Farm Practices." *Sociologia Ruralis.* 3(1968), 1-21.

De Vaus, D.A. 1985. *Surveys in Social Research.* Singapore : Koon wah Printing.

Flinn, J.C., et al. 1980. "Rice Production in the Tarai of Kosi Zone, Nepal," *IRRI Research Paper Series.* 54(1980), 1-15.

Freeman, D.M., Azadi, H. and Lowdermilk, M.K. 1982. "Power Distribution and Adoption of Agricultural Innovations : A structure Analysis of Village in Pakistan," *Rural Sociology.* 47(1982), 68-80.

Greene, A.B. 1973. *Rate of Adoption of New Farm Practices in the Central Plains, Thailand.* New York : Cornell University.

Herdt, R.W. and Capule, C. 1983. *Adoption, Spread, and Production Impact of Modern Rice Varieties in Asia.* Losbanos : IRRI.

Hirose, S. 1993. "Rice Farming Technology and Environments : A Comparative Study of Two Regions in the Philippines," in *Contemporaty Issues in Philippine Rice Farming*, p. 216-258. Fujimoto, A, Lamug, C.B. and Matsuda, T. eds. Tokyo : World Planning.

Lionberger, H.F. 1960. **Adoption of New Ideas and Practices.** Iowa : the Iowa State University Press.

Maslow, A.H. 1954. **Motivation and Personality.** New York : Harper.

Matsuda, T. and Fujimoto, A. 1985. "The Adoption and Effects of New Rice Technology in Indonesia and Thailand : Research findings and Implications of the Two village Studies," in **A comparative Study of the Structute of Rice Productivity and Rural Society in Southeast Asia : Two Village Studies in Indonesia and Thailand**, p. 203-208. Tokyo : Tokyo University of Agriculture.

McClelland, D.C. 1961. **The Achieving Society.** New York : D. Van Nostrand.

Ongkili, M.J. and Quiley, J.J. 1983. "Determinants of the Adoption of Agricultural Technology in Developing Countries-Review and Empiries," **Journal Ekonomi Malaysia.** 8(1983), 31-76.

Presser, H.A. 1969. "Measuring Innovativeness Rather than Adoption," **Rural Sociology.** 34(1964), 510-527.

Punjapal Boonchoo. 1987. "Poverty and Modernization in a village in Southern Thailand : A Comparative Study of Thai Buddhists and Thai Muslims," Ph.D. Dissertation, University of Queensland. (Unpublished)

Rigg, J.D. 1985. "The Role of Environment in Limiting the Adoption of New Rice Technology in Northeastern Thailand," Transaction Institute British. Geography. 10 (1985), 481-494.

Rogers, E.M. 1958. Categorizing the Adopters of Agricultural Practices," Rural Sociology. 23(1958), 345-354.

Rogers, E.M. and Shoemaker, F.F. 1971. Communication of Innovations : A Cross-Cultural Approach. 2nd ed. New York : Free Press.

Rogers, E.M. 1983. Communication of Innovation. 3 rd.ed. New York : Free Press.

Saha, D.K., Malhotra, S.P., and Krishna, G.V.S.R. 1983. "Factor Analysis in Adoption of Agricultural Innovations in Arid Areas of Western Rajasthan," Annal of Arid Zone. 22(1983), 307-312.

Samasundaram, D. and Singh, S.N. 1979. "Differential Characteristics of Adopter and Non-Adopter Small Farmers Growing Paddy," Madras Agri. J. 66 (1979), 250-254.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

เรื่อง การยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานปี : เปรียบเทียบชาวไทยพุทธและชาว
ไทยนุสลิมบ้านวังพะเนียด อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

คำชี้แจง ให้ก้าวเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อในวงเล็บ () และกรอกรายละเอียดในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลค้านเศรษฐกิจและสังคม

ลักษณะเฉพาะของเกษตรกร

1. ชื่อ.....ชื่อสกุล.....
บ้านเด็กที่.....หมู่ที่ 5 ตำบลเกตวี
อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
2. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง
3. ศาสนา () 1. พุทธ () 2. อิสลาม
4. อายุ.....ปี
5. สถานภาพทางครอบครัว
 - () 1. หัวหน้าครอบครัว
 - () 2. แม่บ้าน
 - () 3. บุตร

6. การศึกษา

- () 1. ไม่เคยศึกษาในโรงเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้
- () 2. ไม่เคยศึกษาในโรงเรียนอ่านออกเขียนได้
- () 3. เคยศึกษาในโรงเรียนระดับ.....

7. จำนวนสมาชิกในครอบครัว.....คน

(ชาย.....คน หญิง.....คน)

8. ทำงานนาน.....ปี

9. เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรหรือไม่

- () 1. เป็น
- () 2. ไม่เป็น

10. ถ้าเป็น เป็นสมาชิกกลุ่มอะไร

- () 1. สากรณ์การเกษตร
 - () 2. กลุ่มเกษตรกร
 - () 3. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 - () 4. กลุ่มลูกค้า รถส.
 - () 5. กลุ่มอื่น คือ.....
- เหตุผลที่เป็นสมาชิก.....

ด้านเศรษฐกิจ

1. มีที่ดินดือครองทั้งหมด.....ไร่

2. มีเอกสารสิทธิ์หรือไม่

- () 1. ไม่มี
- () 2. มี คือ.....

3. การได้มาของที่ดินดือครอง

- () 1. มรดก
- () 2. ขื้นเอง
- () 3. ซื้อ
- () 4. อื่นๆ.....

4. ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัย.....ไร่

5. ที่ดินทำการเกษตรของตนเอง.....ไร่

6. ที่คินทำงานของตนเอง.....ใช่
 7. ที่คินทำงานเช่าคนอื่น.....ใช่
 8. รวมที่คินทำงานทั้งหมด.....ใช่
 9. ที่คินปลูกพืชอื่น.....ใช่
 (ยางพารา.....ใช่ ไม้ผล.....ใช่ พืชผัก.....ใช่)

10. ระบบการปลูกพืชของครอบครัว

- () 1. ข้าวอย่างเดียว
- () 2. ข้าว-พืชผัก
- () 3. ข้าว-ไม้ผล-พืชผัก
- () 4. ข้าว-ไม้ผล
- () 5. ข้าว-ยางพารา
- () 6. ข้าว-ยางพารา-พืชผัก
- () 7. ข้าว-ยางพารา-ไม้ผล
- () 8. ข้าว-ยางพารา-ไม้ผล-พืชผัก

11. การเลี้ยงสัตว์

- () 1. มี
- () 2. ไม่มี

12. ถ้ามีชนิด/จำนวน

.....
เลี้ยงไว้เพื่อ.....

13. แรงงานที่ใช้ในการทำงานของครอบครัว.....คน

ประกอบด้วย.....

แรงงานหลักคือ.....

ใช้แรงงานในกิจกรรม.....

14. มีการจ้างแรงงานในการทำงานหรือไม่

- () 1. มี
- () 2. ไม่มี

15. ถ้ามี จ้างในกิจกรรมใดบ้าง รวมค่าจ้าง.....บาท/ปี

โภนา.....บาท/ปี

ปักคำ.....บาท/ปี

เก็บเกี่ยว.....บาท/ไร่

นวดข้าว.....บาท/ปีบ

16. แหล่งของแรงงานข้าง

- () 1. ในหมู่บ้าน
- () 2. ต่างหมู่บ้าน
- () 3. ต่างตำบล
- () 4. ต่างอำเภอ
- () 5. ต่างจังหวัด

17. การติดต่อแรงงานโดย

- () 1. ติดต่อเอง
- () 2. ผู้รับจ้างมาติดต่อ
- () 3. ติดต่อนายหน้า
- () 4. อื่นๆ ระบุ.....

18. ท่านได้ร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนแรงงาน (ลงทะเบก) หรือไม่

- () 1. ร่วม () 2. ไม่ร่วม
- ผู้ร่วมในกิจกรรมใด.....
- วิธีการอย่างไร.....

19. รายได้ของครอบครัว.....บาท/ปี (คิดจากปีที่แล้ว)

- จากภาคเกษตร.....บาท แหล่งของรายได้
ช้าว.....บาท อื่นๆบาท
- จากนอกภาคเกษตร.....บาท แหล่งของรายได้
ค้าขาย.....บาท อื่นๆบาท
รับจ้างทั่วไป.....บาท อื่นๆบาท

20. รายจ่ายของครอบครัวส่วนใหญ่เกี่ยวกับ

- () 1. ค่าใช้จ่ายในครอบครัว
- () 2. ค่าเล่าเรียนบุตร
- () 3. ลงทุนทำการเกษตร
- () 4. อื่นๆ เช่น.....

21. ท่านมีหนี้สินหรือไม่

- () 1. มี () 2. ไม่มี

22. ถ้ามี เป็นหนี้สินเหล่าไร้

- () 1. ในระบบคือ.....จำนวน.....บาท
 () 2. นอกระบบคือ.....จำนวน.....บาท
 () 3. ทั้ง 2 แหล่งคือ.....
 จำนวน.....บาท

23. วัตถุประสงค์ของการยืมเงิน

- () 1. เป็นค่าใช้จ่ายในการอุดหนุน
 () 2. ค่าเล่าเรียนบุตร
 () 3. ซื้อรถจักรยานยนต์
 () 4. ซื้อที่ดินเพิ่ม
 () 5. ลงทุนทำการเกษตรคือ.....
 () 6. อื่นๆ ระบุ.....

24. กำหนดการชำระเงินคืนระบุ.....

25. ในปีนี้ได้ชำระหนี้สินหรือไม่

- () 1. ชำระหมดแล้ว
 () 2. ชำระบางส่วน
 () 3. ยังไม่ชำระ

26. การมีเครื่องขักรกตการเกษตร ยานพาหนะและเครื่องรับข่าวสาร

	มี	ไม่มี	ปีที่ซื้อ
	(1)	(0)	
26.1 รถไถเคนตาน (ขนาด.....แรงม้า)	()	()
26.2 เครื่องสูบน้ำ (แบบ.....ท่อส่ง.....นิว)	()	()
26.3 เครื่องพ่นยา (แบบ.....ขนาดบรรจุ.....ลิตร)	()	()
26.4 เครื่องนวดขา (ชนิด.....ขนาด.....แรงม้า)	()	()
26.5 เกียร์	()	()
26.6 ที่ไฟดัดขาว	()	()
26.7 รถยกต์กระเบน	()	()
26.8 รถจักรยานยนต์	()	()
26.9 รถจักรยาน	()	()
26.10 วิทยุ	()	()
26.11 โทรศัพท์ (สี,ขาวดำ) (ขนาด.....นิว)	()	()

27. สภาพบ้านเรือน

- () 1. ฝ่าขัดแตะมุงจาก
- () 2. ฝ่าไม้มุงสังกะสีชั้นเดียว
- () 3. ฝ่าไม้มุงกระเบื้องชั้นเดียว
- () 4. ฝ่าอิฐ มุงกระเบื้อง ชั้นเดียว
- () 5. ครึ่งอิฐ ครึ่งไม้มุงกระเบื้อง 2 ชั้น
- () 6. ฝ่าอิฐทั้ง 2 ชั้น มุงกระเบื้อง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านกายภาพและชีวภาพ

ค้านกายภาพ

1. แหล่งน้ำที่ใช้ในการทำงานปี

- () 1. น้ำฝน
- () 2. แหล่งน้ำธรรมชาติคือ.....
- () 3. น้ำคลุประทานคือ.....
- () 4. อื่นๆ

2. ถ้าใช้น้ำคลุประทาน

- () 1. ที่คินตอนเช้า..... ไร่
- () 2. ที่คินเช้า..... ไร่
- () 3. ของตนเองและเช้า..... ไร่

3. น้ำคลุประทานใช้เพียงพอหรือไม่

- () 1. เพียงพอตลอดปี
- () 2. ไม่เพียงพอ
ถ้าไม่เพียงพอ เพราะ.....

4. น้ำคลุประทานสามารถใช้ทำงานครั้งที่ 2 ได้หรือไม่

- () 1. ได้
- () 2. ไม่ได้ เพราะ.....

5. ถ้ามีน้ำคลุประทานสามารถทำงานครั้งที่ 2 ได้ท่านจะทำหรือไม่

- () 1. ทำ
- () 2. ไม่ทำ เพราะ.....

ค้านชีวภาพ

1. ผลผลิตข้าวที่ได้ปีที่แล้ว..... กก.

(เฉลี่ย..... ก.ก./ไร่)

2. ผลผลิตข้าวที่ได้ทำอย่างไร

- () 1. ไรกันทั้งหมด
- () 2. ขายทั้งหมด
- () 3. กินครึ่งขายครึ่ง
- () 4. กินเหลือจึงขาย

3. ข้าวที่เก็บไว้กิน พอกินหรือไม่
 () 1. พอกิน () 2. ไม่พอกิน เพราะ.....
 มีวิธีแก้ปัญหาโดย.....
4. ข้าวที่ขาย ขายแก่ใคร ราคาเท่าไร
 () 1. โรงสีในหมู่บ้าน ราคา กก.ละ.....
 () 2. โรงสีต่างหมู่บ้าน ราคา กก.ละ.....
 () 3. โรงสีเอง ราคา กก.ละ.....

ส่วนที่ 3 การรับรู้และการติดต่อกับแหล่งความรู้

3.1 การรับรู้เกี่ยวกับวิทยาการแผนใหม่

ใช่ ไม่ใช่ แหล่ง

(1) (0)

1. ข้าวพันธุ์ดีที่ทางราชการส่งเสริมให้
 ผลผลิตสูง () ()
2. การเตรียมคินอย่างประณีตเป็นการกำจัด
 วัชพืชและทำให้ต้นข้าวเจริญเติบโต () ()
3. การทำเบปลงกล้าเบปลงเล็กทำให้สะควร
 ในการปฏิบัติภารกิจฯ () ()
4. การทดสอบความคงเม็ดคัพพันธุ์ทำให้ได้
 เม็ดคัพพันธุ์ที่มีความคงคีและไม่เปลี่ยน
 เม็ดคัพพันธุ์ () ()
5. การคุกเม็ดคัพพันธุ์ด้วยสารเคมีกำจัด
 เชื้อราสามารถป้องกันโรคที่ติดมากับ
 เม็ดคัพพันธุ์ได้ () ()
6. ต้นกล้าที่จะนำไปปลูกต้องมีอายุ
 เหมาะสมตามพันธุ์ () ()
7. การปักชำเป็นแวงเป็นแนวจำนวนต้น
 เหมาะสมทำให้ได้ผลผลิตดี () ()

ຂໍ້ມູນ
(1) (0)

8. การใส่ປຸ່ຍຄົມຕ້ອງໃສ່ຕາມສຸතຮອດຕາ
ແລະຊ່ວງເວລາທີ່ກໍານົນຈຶ່ງຈະໄດ້ຜົນຜົດສູງ () ()
9. ກ່ອນໄສປຸ່ຍຄົມທີ່ 2 ຄວຣນີກໍານົນ
ວັນພື້ນເສີຍກ່ອນ () ()
10. ການໃຊ້ສາຮຄົມໜ່າແມ່ລັງຕ້ອງປົງບົດ
ຕາມຄຳແນະນຳໂຄຍຄ່ຽງຄວັດ () ()
11. ຄວຣາດກຳໜ້າ 2-3 ແດຄກ່ອນເກີນໄວ້ໃນ
ຫຼັງຄາງ () ()
12. ການຄັດເນື້ອດໄວ້ທຳພັນຫຼູ້ຄວຣທຳແປລັງພັນຫຼູ້
ໂຄຍເພາະແລະເກີນຮັກຍາເນື້ອດພັນຫຼູ້ແຍກ
ຈາກໜ້າທີ່ເກີນໄວ້ກິນ () ()

ໝາຍເຫດໆ ແຫດ່ງຄວາມຮູ້

1. ເກຍຕຣຕຳນລ	2. ພັດນາກຣ
3. ຜູ້ໃຫຍ່ບ້ານ	4. ເພື່ອນບ້ານ
5. ເອກສາຮຄຳແນະນຳ	6. ວິທູໂທຣທັສນ
7. ອື່ນໆ	

3.2 ການຕິດຕໍ່ກັບແຫດ່ງຄວາມຮູ້

ຫາກທ່ານນີ້ປັບຫາໃນການທຳນາ ທ່ານຈະປັບປຸງກາໄຄ ຄວາມຄືກົງ/ເດືອນ

() 1. ເກຍຕຣຕຳນລ	
() 2. ພັດນາກຣ	
() 3. ຜູ້ໃຫຍ່ບ້ານ	
() 4. ເພື່ອນບ້ານ ກືອ.....	
() 5. ເອກສາຮຄຳແນະນຳ	
() 6. ອື່ນໆ	

ເຮືອງ.....

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการปฏิบัติในการทำงาน

1. ท่านทำงานประเภทใด

- () 1. นาค่า () 2. นาหัวงานแห่ง^{น้ำ}
 () 3. นาหัวงานน้ำตก () 4. อื่นๆ

2. พันธุ์ข้าวที่ใช้ปลูก

- () 1. พันธุ์พื้นเมืองคือ.....พื้นที่.....ไร่
 () 2. พันธุ์ส่งเสริมคือ.....พื้นที่.....ไร่
 () 3. ทั้ง 2 พันธุ์ คือ
 พันธุ์พื้นเมืองคือ.....พื้นที่.....ไร่
 พันธุ์ส่งเสริมคือ.....พื้นที่.....ไร่

3. ถ้าปลูกพันธุ์ส่งเสริมปลูกติดต่อกันทุกปีหรือไม่

- () 1. ทุกปี () 2. บางปี
 เพราะ.....

4. เมล็ดพันธุ์ที่ใช้หัวงานกล้างหมุด.....ปี บ

(อัตรา..... กก./ไร่)

5. มีการทดสอบความคงทนหรือไม่

- () 1. ทดสอบ () 2. ไม่เคยทดสอบ
 เพราะ.....
 ถ้าทดสอบมีวิธีการคือ.....

6. มีการคุกคามเมล็ดพันธุ์ด้วยสารเคมีป้องกันโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์หรือไม่

- () 1. ทำ () 2. ไม่ทำ
 เพราะ.....
 ทำครั้งแรกปี.....

7. เครื่องมือที่ใช้ได้

- () 1. ร้า () 2. คาวข
 () 3. ถ้ารถໄ噗เดินตาม () 4. รถໄ噗ใหญ่
 ถ้ารถໄ噗เดินตามใช้ครั้งแรกปี.....

8. การทำเปลงตกถ้า

- ขนาดเปลง.....
ໄດ.....ครั้ง คราด.....ครั้ง

9. การเตรียมดินเปลงปักคำ

- ໄດ.....ครั้ง คราด.....ครั้ง
เพรา.....เริ่มทำครั้งแรกปี.....

10. ต้นกัด้าที่ไปปักคำอายุ.....วัน

เพรา.....

11. วิธีการปักคำ

- ระยะน้ำกคำ.....เซนติเมตร
- จำนวนต้น.....ต้น/จับ
เพรา.....เริ่มทำครั้งแรกปี.....

12. การใช้ปุ๋ยเคมี เริ่มใช้ครั้งแรกปี.....

- ลูตรที่ใช้คือ.....
- อัตราที่ใช้.....กิโลกรัม/ไร่ (.....กรัม/บ)
- ช่วงเวลาที่ใช้.....
เพรา.....

13. มีการใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยหมักหรือไม่

- () 1. ใช้ () 2. ไม่ใช้

เพรา.....

ถ้าใช้อัตราปุ๋ยคงกุญแจหมัก.....กิโลกรัม/ไร่

14. มีการใช้สารเคมีกำจัดหญ้าก่อนปักคำหรือไม่

- () 1. ใช้ () 2. ไม่ใช้

ถ้าใช้ชนิด.....อัตรา.....

เพรา.....เริ่มใช้ครั้งแรกปี.....

15. มีการกำจัดพืชก่อนใส่ปุ๋ยครั้งที่ 2 หรือไม่

- () 1. ทำ () 2. ไม่ทำ

เพรา.....เริ่มใช้ครั้งแรกปี.....

16. ถ้าทำค้วนวิธีใด

- () 1. ถอนค้วนมือ () ใช้สารฆ่าเชื้อ
- () 3. อื่นๆ.....

ถ้าสารฆ่าเชื้อชนิด.....อัตรา

17. มีการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชหรือไม่

- () 1. ใช้ () 2. ไม่ใช้

18. ถ้าใช้ เริ่มใช้ครั้งแรกปี.....

ชนิดศัตรูพืช.....

การปฏิบัติ.....

.....

19. เก็บเกี่ยวข้าวคัววาย.....

ถ้าเก็บเกี่ยวเริ่มใช้ครั้งแรกปี.....

20. มีการตากข้าวห้องเก็บเกี่ยวหรือไม่

- () 1. ตาก () 2. ไม่ตาก

เทราะ.....เริ่มทำการรังแรกปี.....

21. ตากนาน.....วัน

22. ข้าวที่เก็บไว้ในถุงน้ำ โดย

- () 1. มัดเดียง () 2. บรรจุกระสอบโดยไม่นวดผิด

() 3. นวดผิดเครียบร้อยบรรจุกระสอบ

() 4. นวดผิดเครียบร้อย เทกองทึ่น

เทราะ.....

23. ข้าวที่ปลูกไว้ทำพันธุ์ในปีต่อไปทำย่าง.....

.....

24. การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ทำอย่างไร

.....

ส่วนที่ 5 ข้อมูลด้านจิตวิทยา

5.1 ทัศนคติที่มีต่อวิชาการแผนใหม่ในการทำงาน

ท่านมีความเห็นต่อข้อความต่อไปนี้อย่างไร

	เห็น ด้วย	เห็นด้วย มาก	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย มาก
	ด้วย	ด้วย		ด้วย	ด้วย
อย่างยิ่ง					

1. ข้าวพันธุ์ส่งเสริมกับ
ข้าวพื้นเมืองให้ผลผลิต
เพิ่มขึ้น กัน
2. การคุกแคระพันธุ์
ด้วยสารเคมีกำจัดแมลง
เป็นอันตรายต่อคนและ
สัตว์
3. การใช้รถໄโคเดินตาม
เป็นสิ่งไม่ดีทำให้มีรัว
ควายในหมู่บ้าน
4. การใช้ข้าวพันธุ์ส่งเสริม
ต้องใช้น้ำยาเคมีมาก ถ้าไม่
ใช้จะไม่ต่างกับข้าวพื้น
เมือง
5. การใช้น้ำยาเคมีติดต่อ
กันนานๆ ทำให้ดินแห้ง
ไปยาก
6. การใช้สารเคมีฆ่า^{*}
แมลงเป็นอันตรายต่อปลา
ในนาข้าวและสัตว์อื่นๆ

เห็น เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็น ไม่เห็นด้วย
ด้วย ด้วย อย่างยิ่ง^อ
อย่างยิ่ง

7. การใช้สารกำจัดวัวช
พืชเป็นอันตรายต่อต้นข้าว	()	()	()	()	()
8. การปลูกข้าวพันธุ์ส่ง
เสริมต้องใช้แรงงานมาก
ลงทุนสูง	()	()	()	()	()
9. ถ้าไม่ได้ทำนา ยังมี
พืชอื่นอีกมากที่สามารถ
ปลูกเป็นอาชีพได้	()	()	()	()	()

5.2 สิ่งจุงใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำนา ท่านคิดว่าข้อความต่อไปนี้จริงหรือไม่

- | | ใช่
(1) | ไม่ใช่
(0) |
|---|------------|---------------|
| 1. ข้าวพันธุ์ส่งเสริมให้ผลผลิตสูงทำให้มีข้าวพอ
กินเองและเหลือขาย | () | () |
| 2. ข้าวพันธุ์ส่งเสริมขายได้ราคาสูงกว่า | () | () |
| 3. การใช้ปุ๋ยเคมีทำให้ได้ผลผลิตข้าวนากกว่า
ไม่ใช่ | () | () |
| 4. ถ้าปุ๋ยเคมีราคาถูกกว่าขณะนี้จะใช้คำแนะนำ
มากขึ้น | () | () |
| 5. ที่มีการใช้สารเคมีกำจัดแมลงกันมาก เพราะ
ไม่ต้องซื้อ (ได้รับแจกจากทางราชการ) | () | () |
| 6. การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชทำให้ผลผลิต
เพิ่มขึ้น | () | () |

	ใช่	ไม่ใช่
	(1)	(0)
7. การได้ปฏิบัติตามหลักวิชาการ ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้นและมีหน้ามีตาในหมู่บ้าน	()	()
8. การเป็นคนหัวก้าวหน้าทำให้มีโอกาสสนับสนุนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ	()	()

5.3 ความเชื่อ ประเพณี

ท่านได้ปฏิบัติในสิ่งต่อไปนี้หรือไม่

	ทำทุกปี	ทำบางปี	ไม่เคยทำ
	(2)	(1)	(0)
1. มีการประกอบพิธีกรรม เช่น ไหว้เจ้าที่นา ก่อนทำการไถหว่าน	()	()	()
2. มีการคุ้ย巫ยานก่อนทำการหว่าน ไถ ปักคำ	()	()	()
3. มีการสวดมนต์ไหว้แม่โพสพเพื่อให้ได้ผลผลิตดี และปราศจากสิ่งรบกวน	()	()	()
4. เมื่อมีโรคศัตรูรบกวนถือว่าเป็นการกระทำของภูตผีปีศาจต้องทำน้ำมนต์驱除 เพื่อขับไล่	()	()	()
5. มีการทำพิธี "ผูกซัง" ก่อนเก็บเกี่ยว	()	()	()
6. มีการทำพิธีนำเข้าชั้นนางก่อนเก็บไร่ใน畠	()	()	()
7. มีการทำพิธีสมโภชน์ข้าวใหม่	()	()	()
8. มีการทำดูหรือข้าวใหม่	()	()	()

	ทำทุกปี	ทำบางปี	ไม่เคยทำ
	(2)	(1)	(0)
9. มีการนำข้าวใหม่ไปให้ญาติผู้ใหญ่ที่นับถือ	()	()	()
10. นำข้าวใหม่ไปถวายวัด	()	()	()

ภาคผนวก ข.

การสร้างตัวชี้วัดและการให้คะแนน

การสร้างตัวชี้วัด มาตรวัดและการให้คะแนนตัวแปรเพื่อใช้ในการวิเคราะห์
คังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์ในการทำงาน (ปี) คะแนน

3-10	1
11-20	2
21-30	3
31-40	4
>40	5
คะแนนรวม	1-5

2. การเป็นสมาชิกสถาบันเกย์ตระกร คะแนน

ไม่เป็น	0
เป็น	1
คะแนนรวม	0-1

3. ตัวชี้วัดการรับรู้วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน ประกอบด้วยคำตาม
เกี่ยวกับการรู้วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน 12 ข้อความแต่ละข้อความมีการให้คะแนน
คังนี้

3.1 ข้าวพันธุ์ดีที่ทางราชการส่งเสริมให้ผลผลิตสูง คะแนน

ไม่รู้	0
รู้	1

3.2 การเตรียมคินแปลงกล้าและแปลง ปักคำย่างปราณีต	คะแนน
ไม่รู้	0
จะ	1
3.3 การทำแปลงกล้าขนาดเล็ก	คะแนน
ไม่รู้	0
จะ	1
3.4 การทดสอบความอกรمهลีดพันธุ์ข้าว	คะแนน
ไม่รู้	0
จะ	1
3.5 การคุกเมล็ดพันธุ์ข้าวคุ้ยสารกำจัดเชื้อรา	คะแนน
ไม่รู้	0
จะ	1
3.6 ยาขุที่เหมาะสมของต้นกล้าที่นำไปปักดำ	คะแนน
ไม่รู้	0
จะ	1
3.7 ระยะการปักดำ	คะแนน
ไม่รู้	0
จะ	1
3.8 การใช้ปุ๋ยเคมี	คะแนน
ไม่รู้	0
จะ	1
3.9 การกำจัดพืชก่อนใส่ปุ๋ยในแปลงปักดำ	คะแนน
ไม่รู้	0
จะ	1
3.10 การใช้สารกำจัดแมลงในแปลงปักดำ	คะแนน
ไม่รู้	0
จะ	1

3.11 การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว

ມີໂຫຼດ

၁၂၅

9

۲۹

1

3.12 การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์เพื่อไว้ทำพันธุ์ในปีต่อไป

ପିଲାନ୍ତି

۱۱۵

0

۲۰

1

ตัวชี้วัดการรับรู้วิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน = ปัจจุบัน 3.1+3.2+3.3+3.4+3.5+3.6+3.7+3.8

3.9+3.10+3.11+3.12

คงแคนร่วม = 0-12

ผลการทดสอบความเชื่อถือ ได้ของตัวชี้วัดการรับรู้วิชาการแห่งใหม่ในการทำงาน ซึ่งมีข้อความประกอบตัวชี้วัด 12 ข้อความ มีค่าความเชื่อถือ ได้เท่ากับ 0.94 หมายถึง ตัวชี้วัดนี้มีความสอดคล้องภายในของแต่ละข้อความ และเป็นไปในทางเดียวกัน มีความเชื่อถือ ได้สูง

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อความในตัวชี้วัด ค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับตัวชี้วัดการรับรู้วิทยาการแผนใหม่ในการทำงานและค่าความเชื่อถือได้

ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	ค่าความสัมพันธ์ กับตัวชี้วัด
1. ข้าวพันธุ์ดีที่ทางราชการ ส่งเสริมให้ผลผลิตสูง	1.0												0.78
2. การเตรียมคินแปลงกล้าและ แปลงปักคำอย่างปราณีต	.83**	1.00											0.86
3. การทำแปลงกล้าแปลงเล็ก	.52*	.66*	1.00										0.72
4. การทดสอบความคงทนเมล็ด พันธุ์ข้าว	.32**	.34**	.43**	1.00									0.47
5. การอุดมเลือดพันธุ์ข้าวด้วย สารกำจัดเชื้อรา	.36**	.34**	.47**	.79**	1.00								0.49
6. อายุที่เหมาะสมของต้นกล้า ที่นำไปปลูก	.69**	.78**	.64**	.37**	.37**	1.00							0.84
7. ระยะการปักคำ	.76**	.81**	.66**	.34**	.34**	.85**	1.00						0.87
8. การใช้ปุ๋ยเคมี	.76**	.74**	.54**	.29*	.29*	.71**	.81**	1.00					0.79
9. การกำจัดวัวพืชก่อนใส่น้ำย	.66**	.68**	.56**	.39**	.39**	.71**	.76**	.67**	1.00				0.77
10. การใช้สารกำจัดแมลง	.62**	.64**	.53**	.31**	.35**	.64**	.64**	.69**	.54**	1.00			0.73
11. การหากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว	.66**	.83**	.67**	.35**	.35**	.72**	.83**	.71**	.66**	.70**	1.00		0.85
12. การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ไว้ ทำพันธุ์ในปีต่อไป	.50**	.63**	.58**	.38**	.33**	.66**	.63**	.55**	.60**	.62**	.72**	1.00	0.72
ค่าความเชื่อถือได้ (ค่าอัลฟามารฐาน)													= 0.94

* $P \leq 0.01$ ** $P \leq 0.001$

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อความในตัวชี้วัด ค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับตัวชี้วัดทั้งหมดที่มีต่อวิทยาการ
แผนใหม่ในการทำนา ค่าความเชื่อถือได้

ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	ค่าความสัมพันธ์ ระหว่างข้อความ กับตัวชี้วัด
										.00
1. ข้าวพันธุ์ส่งเสริมกับข้าวพันธุ์พื้นเมือง ให้ผลผลิตเท่าๆ กัน	1.0									
2. การคุกคามด้วยพันธุ์ข้าวสารกำจัดแมลง เป็นอันตรายต่อคนและสัตว์	-.12	1.00								-.18
3. การใช้รถไถเดินตามเป็นสิ่งที่ไม่ดีทำให้ ไม่มีวิวัฒนาการในหมู่บ้าน	-.10	-.18	1.00							-.02
4. ข้าวพันธุ์ส่งเสริมต้องใช้ปุ๋ยเคมีมาก ถ้า ไม่ใช้ผลผลิตที่ได้จะไม่ต่างกับข้าวพันธุ์ พื้นเมือง	.29*	-.43	.30*	1.00						.06
5. การใช้ปุ๋ยเคมีติดต่อกันนานๆ ทำให้ ดินแห้ง裂 ไถยาก	.17	.26*	-.19	.19	1.00					-.15
6. การใช้สารกำจัดแมลงเป็นอันตรายต่อ ปลาในนาข้าวและสัตว์อื่นๆ	-.11	.48**	-.07	-.31	.25*	1.00				-.12
7. การใช้สารกำจัดวัชพืชเป็นอันตราย ต่อต้นข้าว	.07	-.33	.17	.21	-.33	-.34	1.00			-.09
8. การปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริมต้องลงทุน สูงและใช้แรงงานมาก	-.18	.22	-.27	-.46	.26*	.13	-.16	1.00		-.41
9. ถ้าไม่ได้ทำนา ขั้นตอนที่ปลูกเป็น ชาชีพได้	-.02	-.05	.08	.22	-.20	-.10	.12	-.38	1.00	-.06
ค่าความเชื่อถือได้ (ค่าอัลฟ่านาราน)										= -.46

* P ≤ 0.01 ** P ≤ 0.001

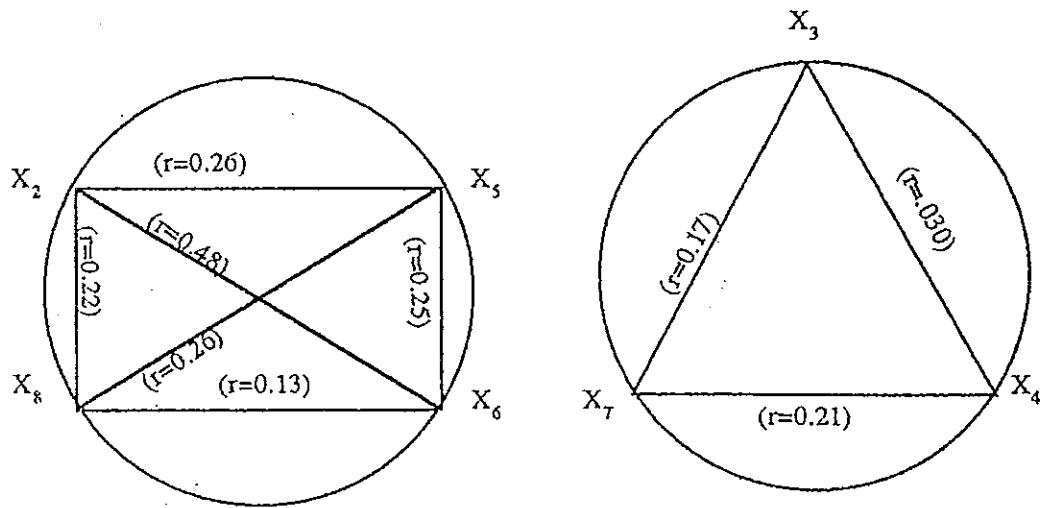
4. ความถี่ในการติดต่อกับแหล่งความรู้

จำนวนครั้งที่ติดต่อ/เดือน	คะแนน
ไม่มี	0
1	1
2	2
3	3
4	4
>4	5
คะแนนรวม	
	0-5

5. ตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อวิชาการแผนใหม่ในการทำนา

เมื่อทดสอบความเชื่อถือได้ตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อวิชาการแผนใหม่ทั้ง 9

ข้อความ ปรากฏว่าค่าความเชื่อถือได้ (ค่าอัลฟามาตรฐาน) เท่ากับ -0.46 (ตาราง 2) จึงตัดข้อความที่ 1 และข้อความที่ 7 ที่เหลือ 7 ข้อความสังเกตได้ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อความเบ่งได้ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เกษตรและการลงทุนปููก้าวพันธุ์ส่างเสริม และกลุ่มที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการบำรุงรักษาข้าวพันธุ์ส่างเสริม (ภาพแสดง) และนำข้อความในแต่ละกลุ่มไปทดสอบความเชื่อถือได้ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เกย์ตร
และการลงทุนปลูกข้าวพันธุ์
ส่งเสริม

กลุ่มที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อเครื่อง
จักรกลการเกย์ตรและการ
บำรุงรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริม

ภาพแสดง ความสัมพันธ์ระหว่างข้อความในการจัดกลุ่มทัศนคติ

- X_2 = ข้อความที่ 2 การคลุกเมล็ดพันธุ์ข้าวคำยสารกำจัดแมลงเป็นอันตรายต่อคนและสัตว์
- X_3 = ข้อความที่ 3 การใช้รถไถเดินตามเป็นสิ่งไม่ดีทำให้ไม่มีวัวควายในหมู่บ้าน
- X_4 = ข้อความที่ 4 ข้าวพันธุ์ส่งเสริมต้องใช้น้ำยาเคมีมาก ถ้าไม่ใช้ผลิตที่ได้จะไม่ต่างกับข้าวพันธุ์พื้นเมือง
- X_5 = ข้อความที่ 5 การใช้น้ำยาเคมีติดต่อกันนานๆ ทำให้คินแข็งไดยาก
- X_6 = ข้อความที่ 6 การใช้สารกำจัดแมลงเป็นอันตรายต่อปลาในนาข้าวและสัตว์อื่นๆ
- X_7 = ข้อความที่ 7 การใช้สารกำจัดวัชพืชเป็นอันตรายต่อต้นข้าว
- X_8 = ข้อความที่ 8 การปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริมต้องลงทุนสูงและใช้แรงงานมาก

5.1 ตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เกย์ตรและการลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริม (ทัศนคติกลุ่มที่ 1) ให้คะแนนดังนี้

5.1.1 การคุกคามเด็กพันธุ์ค่วยสารกำจัดแมลง
เป็นอันตรายต่อกันและสัตว์ คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
เห็นด้วย	4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

5.1.2 การใช้ปุ๋ยเคมีติดต่อกันนานๆ ทำให้คินเจ็ง
ไกลจาก คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
เห็นด้วย	4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

5.1.3 การใช้สารกำจัดแมลงเป็นอันตรายต่อปลาใน
นาข้าวและสัตว์อื่นๆ คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
เห็นด้วย	4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

5.1.4 การปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริมต้องลงทุนสูง
คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3

เห็นด้วย	4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
ตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เเกเมตรและการลงทุนการปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริม	ตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เเกเมตรและการลงทุนการปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริม
= ข้อ 5.1.1+5.1.2+5.1.3+5.1.4	= ข้อ 5.1.1+5.1.2+5.1.3+5.1.4

คะแนนรวม = 4.20

ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เเกเมตรและการลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริม ซึ่งมีข้อความ ดังนี้ (ตาราง 3)

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อความในตัวชี้วัด ค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อเคมีภัณฑ์เგย์ตรและการลงทุนปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริมและค่าความเชื่อถือได้

ข้อความ	ค่าความสัมพันธ์				ระหว่างข้อความ กับตัวชี้วัด
	1	2	3	4	
1. การคุกคามล้วนพันธุ์ด้วยสารกำจัดแมลงเป็นอันตรายต่อคนและสัตว์	1.00				0.45
2. การใช้ปุ๋ยเคมีติดต่อ กันนานๆ ทำให้คืนแท็งไม่หาย	.26*	1.00			0.35
3. การใช้สารกำจัดแมลงเป็นอันตรายต่อปลาในนาข้าวและสัตว์อื่นๆ	.48**	.25*	1.00		0.40
4. การปลูกข้าวพันธุ์ส่างเสริมต้องลงทุนสูงและใช้แรงงานมาก	.22	.26*	.13	1.00	0.28
ค่าความเชื่อถือได้ (ค่าอัตรามาตรฐาน) = 0.59					

* P ≤ 0.01 ** P ≤ 0.001

5.2 ตัวชี้วัดทักษณคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการบำรุงรักษาข้าวพันธุ์ส่างเสริม ประมาณด้วยข้อความ ดังนี้

5.2.1 การใช้รถไถเดินตามเป็นสิ่งไม่ดีทำให้ คะแนน

ไม่มีรู้ความในหมู่บ้าน	
เห็นคุ้ยอย่างยิ่ง	1
เห็นคุ้ย	2
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นคุ้ย	4
ไม่เห็นคุ้ยอย่างยิ่ง	5

5.2.2 ข้าวพันธุ์ส่างเสริมต้องใช้น้ำ ยาเคมีมาก ถ้าไม่ใช้ คะแนน

ผลผลิตที่ได้จะไม่ต่างกับข้าวพันธุ์พื้นเมือง	
เห็นคุ้ยอย่างยิ่ง	1
เห็นคุ้ย	2
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นคุ้ย	4
ไม่เห็นคุ้ยอย่างยิ่ง	5

5.2.3 การใช้สารกำจัดวัชพืชเป็นอันตรายต่อต้นข้าว คะแนน

เห็นคุ้ยอย่างยิ่ง	1
เห็นคุ้ย	2
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นคุ้ย	4
ไม่เห็นคุ้ยอย่างยิ่ง	5

ตัวชี้วัดทักษณคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการบำรุงรักษาข้าวพันธุ์ส่างเสริม

= ข้อ 5.2.1+5.2.2+5.2.3

คะแนนรวม = 3-15

ผลการทดสอบความเชื่อ ได้ของตัวชี้วัดที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการนำร่องรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริม (ตาราง 4)

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อความในตัวชี้วัด ค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อเครื่องจักรกลการเกษตรและการนำร่องรักษาข้าวพันธุ์ส่งเสริมและค่าความเชื่อถือได้

ข้อความ				ค่าความสัมพันธ์
	1	2	3	ระหว่างข้อความกับ ตัวชี้วัด
1. การใช้รถไถเดินตามเป็นสิ่งไม่ต้องให้ไม่ว่าความในหมู่บ้าน	1.00			0.29
2. ข้าวพันธุ์ส่งเสริมต้องใช้ปุ๋ยเคมีมาก ถ้าไม่ใช่ผลผลิตที่ได้จะไม่ต่างกับข้าวพันธุ์พื้นเมือง	.30*	1.00		0.34
3. การใช้สารกำจัดวัชพืชเป็นอันตรายต่อต้นข้าว	.17	.21	1.00	0.30
ค่าความเชื่อถือได้ (ค่าอัตราผ่านทางฐาน) = 0.47				

* $P \leq 0.01$

6. ตัวชี้วัดสิ่งงานในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำนาประกอบด้วยข้อความดังนี้

6.1 ข้าวพันธุ์ส่งเสริมให้ผลผลิตสูงทำให้มีข้าว พอ กิน และ เหลือขาย	คะแนน
ไม่ใช่	0
ใช่	1

6.2 ข้าวพันธุ์ส่างเสริมขายได้ราคาสูงกว่าข้าวพันธุ์พื้นเมือง	คะแนน
ไม่ใช่	0
ใช่	1
6.3 ถ้าปัจจุบันมีราคาถูกกว่านี้จะมีการใช้ตามคำแนะนำมากขึ้น	คะแนน
ไม่ใช่	0
ใช่	1
6.4 เนื่องจากไม่ต้องซื้อสารกำจัดแมลงจึงมีการใช้กันมาก	คะแนน
ไม่ใช่	0
ใช่	1
6.5 การใช้สารกำจัดแมลงเป็นการกำจัดศัตรูที่ชาติได้ผลดีทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น	คะแนน
ไม่ใช่	0
ใช่	1
6.6 การปฏิบัติตามหลักวิชาการทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้นและมีหน้ามีตาในหมู่บ้าน	คะแนน
ไม่ใช่	0
ใช่	1
6.7 การเป็นคนหัวก้าวหน้าทำให้มีความสนิทสนมกับเกษตรตำบลและเจ้าหน้าที่ของรัฐ	คะแนน
ไม่ใช่	0
ใช่	1

ตัวชี้วัดสิ่งจุงใจในการตัดสินใจยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำนา

$$= \text{ข้อ } 6.1+6.2+6.3+6.4+6.5+6.6+6.7$$

$$\text{คะแนนรวม} = 0-7$$

ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของตัวชี้วัดสิ่งจุงใจในการตัดสินใจยอมรับ
วิชาการเผยแพร่ใหม่ในการทำงาน (ตาราง 5)

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนในตัวชี้วัดค่าความสัมพันธ์
ระหว่างข้อความกับตัวชี้วัดสิ่งจุงใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการเผยแพร่
ใหม่ในการทำงาน และค่าความเชื่อถือได้

ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7	ค่าความสัมพันธ์ ระหว่างข้อความ กับตัวชี้วัด	
1. ข้าวพันธุ์สีส่องเหลืองให้ผลผลิตสูง ทำให้มีข้าวพอกินและเหลือขาย	1.00								0.27
2. ข้าวพันธุ์สีส่องเหลืองขายได้ราคาสูง กว่าข้าวพันธุ์ที่นิยมอยู่	.54*	1.00							0.37
3. ถ้าไม่ขายราคากูกกว่านี้จะใช้ ตามคำแนะนำมากขึ้น	.07	.09	1.00						0.15
4. เมื่อจากไม่ต้องซื้อสารกำจัดแมลง แมลงจึงมีการใช้กันมาก	.02	.03	.06	1.00					0.41
5. การใช้สารกำจัดแมลงเป็นการ กำจัดศัตรูพืชที่ได้ผลดีและ ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น	.26*	.52**	.12	.67**	1.00				0.63
6. การปฏิบัติตามหลักวิชาการ ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้นและมี หน้ามืออาชีวะญี่ปุ่น	.13	.19	.12	.28*	.36*	1.00			0.66
7. การเป็นคนหัวก้าวหน้าทำให้มี ความสนใจสอนกับเกษตรกรทำบด และเจ้าหน้าที่ของรัฐ	.13	.19	.12	.28*	.36*	1.00**	1.00		0.66
ค่าความเชื่อถือได้ (ค่าอัลฟ่ามาตรฐาน) = 0.72									

* $P \leq 0.01$ ** $P \leq 0.001$

7. ตัวชี้วัดความเชื่อและประเพณี ประกอบด้วยข้อความดังนี้

7.1 เผื่อนไหวเจ้าหน้าที่นา ก่อนทำการห่วงไถ	คะแนน
ไม่เคยทำ	0
ทำบางปี	1
ทำทุกปี	2
7.2 คุยกษัตริย์ก่อนทำการไถห่วงปักคำ	คะแนน
ไม่เคยทำ	0
ทำบางปี	1
ทำทุกปี	2
7.3 ไหว้แม่โพสพเพื่อให้ได้ผลผลิตข้าวดีและปราศจากสิ่งรบกวน	คะแนน
ไม่เคยทำ	0
ทำบางปี	1
ทำทุกปี	2
7.4 ใช้น้ำมนต์ประพรหมื่นนาเพื่อขับไล่ศัตรูพืชที่เกิดจากการกระทำของภูตผีปีศาจ	คะแนน
ไม่เคยทำ	0
ทำบางปี	1
ทำทุกปี	2
7.5 ผูกซังก่อนเก็บเกี่ยวข้าว	คะแนน
ไม่เคยทำ	0
ทำบางปี	1
ทำทุกปี	2
7.6 ทำพิธีนำข้าวเข้ากลาง	คะแนน
ไม่เคยทำ	0
ทำบางปี	1
ทำทุกปี	2

7.7 ทำพิธีสมโภชน์ข้าวใหม่	คะแนน
ไม่เคยทำ	0
ทำบางปี	1
ทำทุกปี	2
7.8 นำข้าวใหม่ไปให้ญาติผู้ใหญ่	คะแนน
ไม่เคยทำ	0
ทำบางปี	1
ทำทุกปี	2
7.9 นำข้าวใหม่ไปถวายพระ	คะแนน
ไม่เคยทำ	0
ทำบางปี	1
ทำทุกปี	2

ตัวชี้วัดความเชื่อและประเพณี = จํอ 7.1+7.2+7.3+7.4+7.5+7.6+7.7+7.8+7.9

คะแนนรวม = 0-18

ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของ ตัวชี้วัดความเชื่อและประเพณี (ตาราง 6)

ตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อความในตัวชี้วัด ค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับตัวชี้วัดความเชื่อและประเมิน
แล้วค่าความเชื่อถือได้

ข้อความ	ค่าความสัมพันธ์									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
	ระหว่างข้อความ กับตัวชี้วัด									
1. เช่นไหเวี้จ้าที่นาก่อนทำการหว่านไห	1.0								0.52	
2. ดูฤกษ์ก่อนทำการไหหว่านปักคำ	.26*	1.00							0.35	
3. ไหวแม่โพสพเพื่อให้ข้าวผลผลิตดี	.69**	.21	1.00						0.54	
4. ใช้น้ำมนต์ประพรหมที่นาเพื่อขับไล่ศัตรูพืช	.30**	.13	.20	1.00					0.25	
5. ผูกซังก่อนเก็บเกี่ยวข้าว	.05	.25*	.05	.12	1.00				0.23	
6. ทำพิธีนำข้าวขึ้นฉาง	.62**	.36**	.48**	.38**	.26*	1.00			0.62	
7. ทำพิธีสมโภชน์ข้าวใหม่	.37**	.26*	.39**	.01	.03	.45**	1.00		0.45	
8. นำข้าวใหม่ไปให้ญาติผู้ใหญ่	-.16	-.03	.04	-.02	.06	-.05	.01	1.00	0.03	
9. นำข้าวใหม่ไปถวายพระ	.31**	.09	.32**	-.07	-.00	.26*	.62**	-.07	1.00	0.15
ค่าความเชื่อถือได้ (ค่าอัลฟามารฐาน)									= 0.68	

* $P \leq 0.01$ ** $P \leq 0.001$

8. ตัวชี้วัดสถานะทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วยข้อความดังนี้

8.1 ขนาดพื้นที่ที่ทำนา (ไร่) คะแนน

1-10	1
11-20	2
21-30	3
>30	4

8.2 จำนวนคนในครอบครัว (คนที่อยู่ประจำและใช้แรงงานทำงานและไม่ได้รับค่าจ้าง) คะแนน

1-2	1
3-4	2
5-6	3

8.3 รายได้ของครอบครัวต่อปี (บาท) คะแนน

10,500-20,000	1
20,001-30,000	2
30,001-40,000	3
40,001-50,000	4
>50,000	5

8.4 การมีหนี้สิน คะแนน

ไม่มี	0
มี	1

8.5 มีรถได้เดินทางของตนเอง คะแนน

ไม่มี	0
มี	1

8.6 มีเครื่องสูบนำของตนเอง คะแนน

ไม่มี	0
มี	1

8.7 มีเครื่องนวลด้ำของตนเอง	คะแนน
ไม่มี	0
มี	1
8.8 มีรดยนต์ระบบของตนเอง	คะแนน
ไม่มี	0
มี	1
8.9 มีรถจักรยานยนต์ของตนเอง	คะแนน
ไม่มี	0
มี	1
8.10 มีโทรศัพท์ของตนเอง	คะแนน
ไม่มี	0
มี	1
ตัวชี้วัดสถานะเศรษฐกิจ	= ข้อ 8.1+8.2+8.3+8.4+8.5+8.6+8.7+8.8+8.9+8.10
คะแนนรวม	= 3-19
ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของตัวชี้วัดสถานะเศรษฐกิจ (ตาราง 7)	

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อความในตัวชี้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับตัวชี้วัดสถานะทางเศรษฐกิจ
และค่าความเชื่อได้

ข้อความ	ค่าความสัมพันธ์ กับตัวชี้วัด									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. ขนาดพื้นที่ทำงาน	1.0									0.36
2. จำนวนคนที่อยู่ในครอบครัวที่อยู่ประจำ และใช้แรงงานทำงาน	.21	1.00								-0.02
3. รายได้ของครอบครัว/ปี	.23	-.07	1.00							0.46
4. การมีหนี้สิน	.18	-.07	.27*	1.00						0.31
5. การมีรถไถเดินตามของตนเอง	.33**	.11	.30**	.15	1.0					0.43
6. มีเครื่องสูบนำ้มองตนเอง	.13	-.14	.39**	.18	.02	1.00				0.29
7. มีเครื่องนาดเข้าข่าวของตนเอง	.39**	.12	.34**	.25*	.46*	.20	1.00			0.55
8. มีรถยนต์ประจำของตนเอง	.33**	-.07	.36**	.22	.23	.25*	.50**	1.00		0.46
9. มีรถจักรยานยนต์ของตนเอง	.02	-.06	.17	.18	.16	-.01	.21	.10	1.00	0.21
10. มีโทรศัพท์ของตนเอง	-.01	-.22	.23	.03	.11	.10	.09	.12	.23	1.00
ค่าความเชื่อถือได้ (ค่าอัลฟามารฐาน)										= 0.66

* P ≤ 0.01 ** P ≤ 0.001

9. พื้นที่นาใช้น้ำชาดประทาน กือจำนวนไร่ของพื้นที่นาที่ใช้น้ำชาดประทาน
ผลผลิตต่อไร่ ดังนี้

พื้นที่นาที่ใช้น้ำชาดประทาน (ไร่)	คะแนน
ไม่มี	0
4-11	1
11-20	2
>20	3
คะแนนรวม	= 0-3

10. ผลผลิตข้าวต่อไร่ กือจำนวนผลผลิตเป็นกิโลกรัมต่อไร่ ดังนี้

ผลผลิต (กิโลกรัม/ไร่)	คะแนน
200-299	1
300-399	2
400-500	3
คะแนนรวม	= 1-3

11. ตัวชี้วัดการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานประกอบด้วยข้อความ
ดังนี้

11.1 การใช้ข้าวพันธุ์ส่งเสริม (%) ของพื้นที่	คะแนน
ไม่มี	0
1-20	1
21-40	2
41-60	3
>60	4

11.2 การใช้รถไถเดินตาม	คะแนน
ไม่ใช้	0
ใช้	1

11.3 การเตรียมดินแปลงปักชำตามกำหนดนำ	คะแนน
ไม่ถูกต้อง	0
ถูกต้อง	1

11.4 การใช้ปุ๋ยเคมีตามสูตรแนะนำ	คะแนน
ไม่ถูกต้อง	0
ถูกต้อง	1
11.5 อัตราที่ใช้ปุ๋ยต่อไร่ (กิโลกรัม)	คะแนน
ไม่ใช้	0
1-10	1
11-17	2
> 17	3
11.6 ช่วงเวลาที่ใช้ปุ๋ยตามคำแนะนำ	คะแนน
ไม่ถูกต้อง	0
ถูกต้อง	1
11.7 มีการใช้สารกำจัดแมลงในการกำจัดศัตรูพืช	คะแนน
ไม่ใช้	0
ใช้	1
11.8 การปฏิบัติในการใช้สารกำจัดแมลง	คะแนน
ไม่ถูกต้อง	0
ถูกต้อง	1
11.9 มีการตอกข้าวหลังการเก็บเกี่ยวตามคำแนะนำ	คะแนน
ไม่ถูกต้อง	0
ถูกต้อง	1

ตัวชี้วัดการยอมรับวิชาการphenในภาระ = ชื่อ 11.1+11.2+11.3+11.4+11.5

$$+ 11.6+11.7+11.8+11.9$$

คะแนนรวม = 0-14

ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของตัวชี้วัดการยอมรับวิชาการphenใหม่ในภาระ (ตาราง 8)

ตาราง 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อความ ค่าความสัมพันธ์ ระหว่าง
ข้อความกับตัวชี้วัดการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานและค่าความ
เรื่องดีอีกด้วย

ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	ค่าความสัมพันธ์
										ระหว่างข้อความ กับตัวชี้วัด
1. การใช้ช้าวันที่สั่งเสริม	1.00									0.24
2. การใช้วิดถือความคิดเห็น	.05	1.00								0.21
3. การเครียดคิดเปล่งปักคำ คำน้ำเสียงนำ	.08	.09	1.00							0.26
4. การใช้ปุ่มเก็บความสูตร ที่เน้นนำ	.02	.49**	.28*	1.00						0.26
5. อัตราการใช้ปุ่ม/ไม่ใช้	.02	.33**	.09	.48**	1.00					0.16
6. ช่วงเวลาการใช้ปุ่มเก็บ	.46**	.05	.09	.02	.13	1.00				0.49
7. การใช้สารกำจัดแมลง ในการกำจัดศัตรูพืช	.15	.09	.16	.04	.09	.38**	1.00			0.52
8. การปฏิบัติในการใช้ สารกำจัดแมลง	.15	.09	.16	.04	.09	.38**	1.00**	1.00		0.52
9. การคาดการข่าวหลังการ เก็บเกี่ยว	.14	.01	.33**	-0.5	.04	.15	.23	.23	1.00	0.27
ค่าความเชื่อถือได้ (ค่าอัลฟาร์มาครูณ)										= 0.67

* P ≤ 0.01 ** P ≤ 0.001

ภาคผนวก ค

กรณีศึกษาระดับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปี

ผลจากการศึกษาระดับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานปีของ
เกษตรกรบ้านวังพเนยค ตำบลเกตวี อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย โดยคัดเลือกจาก
เกษตรกรที่มีการยอมรับระดับสูง ปานกลาง และต่ำ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาวไทย
พุทธ 3 ราย และชาวไทยมุสลิม 3 ราย มีดังนี้

1. ชาวไทยพุทธ

1.1 กรณีศึกษาที่ 1 การยอมรับระดับสูง เกษตรกรหมายเลข 8

เป็นเพศชาย อายุ 51 ปี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความ
สามารถอ่านออกเขียนได้ เป็นสามาชิกกลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การ
เกษตร รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานได้มาก คือมีคะแนนการรับ
รู้ 12 คะแนนเต็ม ส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล
ซึ่งมีการติดต่อ 2 ครั้งต่อเดือน

สถานะทางเศรษฐกิจดีที่สุดในหมู่บ้าน มีพื้นที่ถือครองทั้งหมด 37
ไร่ สภาพบ้านเรือน ฝ่า/oxy 2 ชั้น 木 บึงบึง มีโรงสี รถยนต์กระเบน รถจักรยานยนต์
วิทยุและโทรศัพท์มือถือ สำหรับรับข่าวสาร มีเครื่องจักรกลการเกษตร เช่น รถไถเดินตาม
เครื่องสูบน้ำ เครื่องนวดข้าว และเครื่องพ่นยา มีรายได้ 190,000 บาทต่อปี จากข้าวที่
ผลิตเอง 60,000 บาท และค้าขายข้าวสารจากโรงสี 130,000 บาท และมีหนี้สินธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร 100,000 บาท เพื่อลงทุนทำการเกษตร เช่น ซื้อ
รถไถเดินตาม เครื่องนวดข้าว และปรับเปลี่ยนพื้นที่นาทำไว่นาสวนผสม

สภาพการทำงาน มีพื้นที่นาของตนเอง 35 ไร่ อยู่ในเขตชล
ประทานทั้งหมด มีระบบการปลูกพืช คือ ทำไว่นาสวนผสม 5 ไร่ และทำนาอย่างเดียว
30 ไร่ มีระดับการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานสูง 14 คะแนนเต็ม คือยอม
รับในทุกกิจกรรม เช่น ปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริม ร้อยละ 84.2 ของพื้นที่นาทั้งหมด คือ

ข้าวขาวคอกมะดิ 105 จำนวน 10 ไร่ ข้าว กข. 23 จำนวน 8 ไร่ และข้าวสุพรรณบุรี 90 จำนวน 7 ไร่ ใช้ปุ๋ยเคมีเหลี่ยมอัตรา 43 กิโลกรัมต่อไร่ถูกต้องตามสูตรและช่วงเวลา ใช้สารกำจัดแมลง และหากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวตามคำแนะนำ

1.2 กรณีศึกษาที่ 2 การยอมรับระดับปานกลาง เกษตรกรรมรายเดียว เป็นเกษตรฯ อายุ 51 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอ่านออกเขียนได้ ไม่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาการแผนใหม่ในการทำนาได้นาก็มีคะแนนการรับรู้ 10 คะแนนจากคะแนนรวม 12 คะแนน โดยรับรู้จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล และมีการติดต่อเดือนละ 2 ครั้ง

สถานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง มีที่ดินถือครองทั้งหมด 12 ไร่ สภาพบ้านเรือนฝาไม้ชั้นเดียวบุกกระเบื้อง มีรถจักรยานยนต์ มีวิทยุและโทรศัพท์สำหรับรับข่าวสาร ไม่มีเครื่องจักรกลการเกษตร มีรายได้ 55,700 บาทต่อปี จากภาคเกษตร 20,700 บาท เช่น ข้าว พืชผักและวัว และรายได้จากการขาย 35,000 บาท จากการรับซังทำงานก่อสร้าง ไม่มีหนี้สิน

สภาพการทำนา มีพื้นที่นาของตนเอง 6 ไร่ อาศัยน้ำฝนทั้งหมด มีระบบการปลูกพืชคือ ข้าว ขางพารา และพืชผัก ยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำนาในระดับปานกลางคือมีคะแนนการยอมรับ 7 คะแนน จากคะแนนรวม 14 คะแนน เช่น ใช้ปุ๋ยเคมีอัตรา 25 กิโลกรัมต่อไร่ถูกต้องตามสูตรและช่วงเวลาเตรียมดินตามคำแนะนำ และหากข้าวหลังเก็บเกี่ยว ผลจากการใช้วิชาการแผนใหม่ในการทำนา ได้ผลผลิตข้าวเฉลี่ย 330 กิโลกรัมต่อไร่

1.3 กรณีศึกษาที่ 3 การยอมรับระดับต่ำ เกษตรกรรมรายเดียว เป็นเกษตรฯ อายุ 59 ปี ไม่เคยศึกษาในโรงเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ไม่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาการแผนใหม่ในการทำนาและไม่ติดต่อกันแหล่งความรู้ใดๆ แก้ไขปัญหาโดยใช้ประสบการณ์ตนเองไม่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร

สถานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง มีที่ดินถือครองทั้งหมด 25 ไร่ สภาพบ้านเรือนฝาไม้มุงสังกะสี มีรถจักรยาน ไม่มีเครื่องจักรกลการเกษตร มีวิทยุและโทรศัพท์สำหรับรับข่าวสาร มีรายได้ 21,750 บาทต่อปี จากภาคเกษตร 12,250

บาท เช่น จากข้าว ยางพารา และปีกไก่ งานอภิภาคเกษตร 9,500 บาท จากการรับซื้อทั่วไปและไม่มีหนี้สิน

สภาพการทำงาน มีพื้นที่นาของตนเอง 18 ไร่ อยู่ในเขตชลประทานทั้งหมด ระบบการปลูกพืช ข้าวและยางพารา ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานในระดับต่อไป คือมีคะแนนการยอมรับ 1 คะแนน จากคะแนนรวม 14 คะแนน คือยอมรับการตากข้าวเพียงอย่างเดียว โภนาด้วยความไม่มีการใช้น้ำยาเคมี สารกำจัดแมลง ได้ผลผลิตข้าวเฉลี่ย 290 กิโลกรัมต่อไร่

2. ชาวไทยมุสลิม

2.1 กรณีศึกษาที่ 4 การยอมรับระดับสูง เกษตรกรรมรายเลข 102

เป็นเพศชาย อายุ 39 ปี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถอ่านออกเขียนได้ เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานได้มากคือ มีคะแนนการรับรู้ 12 คะแนนเต็ม โดยได้รับรู้จากเจ้าน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลที่มีการติดต่อเดือนละ 2 ครั้ง

สถานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง มีที่ดินถือครองทั้งหมด 10 ไร่ สภาพบ้านเรือนฝ่าไม้มุงสังกะสี มีรถจักรยานยนต์ ไม่มีเครื่องจักรกลการเกษตร มีวิทยุและโทรศัพท์มือถือสำหรับรับข่าวสาร มีรายได้ 28,000 บาทต่อปี จากการเกษตรทั้งหมด คือจากข้าวและพืชผัก ไม่มีหนี้สิน

สภาพการทำงาน มีพื้นที่นาของตนเอง 8 ไร่ อาศัยน้ำฝนทั้งหมด มีระบบการปลูก คือ ข้าว ยางพาราและพืชผัก ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการทำงานระดับสูง คือมีคะแนนการยอมรับ 10 คะแนนจากคะแนนรวม 14 คะแนน ซึ่งสูงที่สุดในกลุ่มชาวไทยมุสลิม คือ ใช้น้ำยาเคมีอัตรา 25 กิโลกรัมต่อไร่ถูกต้องตามสูตรและช่วงเวลา เตรียมดินถูกต้อง ใช้สารกำจัดแมลง และตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวตามกำหนด นำผลจากการใช้วิทยาการแผนใหม่ในการทำงาน ได้ผลผลิตข้าวเฉลี่ย 340 กิโลกรัมต่อไร่

2.2 กรณีศึกษาที่ 5 การยอมรับระดับปานกลาง เกษตรกรรมรายเลข 99

เป็นเพศชาย อายุ 30 ปี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถอ่านออกเขียนได้ ไม่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิทยาการแผน

ใหม่ในการทำงานได้มาก คือมีคะแนนการรับรู้ 9 คะแนน จากคะแนนรวม 12 คะแนน โดยได้รับรู้จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล มีการติดต่อเดือนละ 2 ครั้ง

สถานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง มีที่ดินถือครองทั้งหมด 7 ไร่ สภาพบ้านเรือนฟ้าไม่มุงสังกะสี มีรถจักรยานยนต์ ไม่มีเครื่องจักรกลการเกษตร มีวิทยุและโทรศัพท์สำหรับรับข่าวสาร มีรายได้ 17,900 บาทต่อปี จากภาคเกษตร 12,900 บาท เช่น 稼ข้าว และพืชผัก และรายได้จากการเกษตร 5,000 บาท จากการรับจ้างทำงานก่อสร้าง ไม่มีหนี้สิน

สภาพการทำงาน มีพื้นที่นาของตนเอง 6 ไร่ อายุน้ำฟัน ระบบการปลูกพืชข้าวและพืชผัก ยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานในระดับปานกลาง คือมีคะแนนการยอมรับ 7 คะแนนจากคะแนนรวม 14 คะแนน คือใช้ปุ๋ยเคมีอัตรา 25 กิโลกรัมต่อไร่ถูกต้องตามสูตรและช่วงเวลา เตรียมดินถูกต้อง และหากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวตามคำแนะนำ ผลจากการใช้วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน ได้ผลผลิตข้าวเฉลี่ย 320 กิโลกรัมต่อไร่

2.3 กรณีศึกษาที่ 6 การยอมรับระดับต่ำ เกษตรกรหมายเลขอ 109

เป็นเพศชาย อายุ 70 ปี ไม่เคยศึกษาในโรงเรียน อ่านไม่ออกรสึก ไม่ได้เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร ไม่มีการรับรู้ข่าวสารและติดต่อกันแหล่งความรู้ใดๆ อายุประสมการณ์ตนเองในการแก้ปัญหาในการทำงาน

สถานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำ มีที่ดินถือครองทั้งหมด 6 ไร่ สภาพบ้านเรือน ฟ้าไม่มุงสังกะสี ไม่มียานพาหนะ เครื่องจักรกลการเกษตร และวิทยุโทรศัพท์สำหรับรับข่าวสาร มีรายได้ 16,000 บาทต่อปี จากภาคเกษตรได้จากการขายข้าว 10,000 บาท และจากนอกรากเกษตร 6,000 บาท จากรับจ้างทั่วไป ไม่มีหนี้สิน

สภาพการทำงาน มีพื้นที่นาของตนเอง 3 ไร่ อายุน้ำฟันระบบการปลูกพืช ข้าวไม่ผลและพืชผัก ยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานในระดับต่ำ คือมีคะแนนการยอมรับ 4 คะแนน จากคะแนนรวม 14 คะแนน คือใช้ปุ๋ยเคมีอัตรา 11 กิโลกรัมต่อไร่ สูตรปุ๋ยถูกต้องแต่ช่วงเวลาไม่ถูกต้อง เตรียมดินและหากข้าวหลังการเก็บเกี่ยวตามคำแนะนำ ผลจากการใช้วิชาการแผนใหม่ในการทำงาน ได้ผลผลิตข้าวเฉลี่ย 290 กิโลกรัมต่อไร่

จากกรณีศึกษาจะเห็นได้ว่าเกย์ตරกรที่มีการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานในระดับสูง มีการศึกษาอ่านออกเขียนได้ รับรู้ข่าวสารได้มากคือมีคะแนนการรับรู้ 12 คะแนนเต็ม ติดต่อกันแหล่งความรู้ 2 ครั้งต่อเดือน สถานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลางถึงสูง มีสิ่งของใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานมาก ส่วนเกย์ตරกรที่มีการยอมรับในระดับต่ำ ไม่เคยศึกษาในโรงเรียนอ่านไม่อออกเขียนไม่ได้ ไม่มีการรับรู้ข่าวสารและไม่ติดต่อกันแหล่งความรู้ สถานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำถึงปานกลาง มีสิ่งของใจในการตัดสินใจยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานระดับน้อย

ความแตกต่างในการยอมรับวิชาการแผนใหม่ในการทำงานเป็นเกย์ตරกรที่ยอมรับในระดับสูงของชาวไทยพุทธยอมรับในทุกกิจกรรม เพราะมีสถานะทางเศรษฐกิจที่ดีที่สุดในหมู่บ้าน ส่วนชาวไทยมุสลิมนิยมยอมรับเพียง 10 คะแนนจากคะแนนรวม 14 คะแนน คือ ไม่ยอมรับข้าวพันธุ์ส่งเสริมเพียงวิชาการเดียว นอกนั้นเหมือนกันส่วนเกย์ตරกรที่ยอมรับในระดับต่ำ ชาวไทยพุทธยอมรับเพียงวิชาการเดียวคือ การตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว มีคะแนนการยอมรับ 1 คะแนน จากคะแนนรวม 14 คะแนน ส่วนชาวไทยมุสลิมยอมรับ 4 คะแนน จากคะแนนรวม 14 คะแนน คือ การเตรียมคินตามคำแนะนำ ใช้น้ำยาเคมีตามสูตรและตากข้าวหลังการเก็บเกี่ยว

ประวัติผู้ป่วย

ชื่อสกุล นายนิพัทธ์ รัตนอุบล

วัน เดือน ปีที่เกิด 13 มกราคม 2496 อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง

วุฒิการศึกษา

บุตร

ชื่อสถานบัน

ปีที่สำเร็จการศึกษา

ส่งเสริมการเกษตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช 2526

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

เข้าหน้าที่บริหารงานการเกษตร 6 หัวหน้างานส่งเสริมการผลิต

สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองสตูล กรมส่งเสริมการเกษตร

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์